BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!



HALKIN YOLU

34

18 EKİM 1977
400 KURUŞ

İŞÇİLER; DİSK'E SAHİP ÇIKALIM SOSYAL-FAŞİST İHANET ŞEBEKESİNİ ATALIM

İŞÇİ sınıfının gelişen mücadelesi hep sarı ve sosyal-faşist sendika ağalarının barikatlarıyla karşılaştı. Amerikancı sendika ağalarının baskı ve köleleştirici tahakkümünden kurtulmak kendi kaderlerini kendi ellerine almak için mücadele eden işçi sınıfının en uyanık, en bilinçli kesiminin yarattığı DİSK, gene onların, Gamak'ta, Demir Döküm'de, Gislaved'de, Profilo'da, DGM direnişinde boyun eğmez şanlı direnişiyle yaşadı. İçinde bulunduğu kötü şartlardan kurtulmak tüm ezilenlerin en ön saflarda yürümek isteyen işçilerin en bilinçli kesimlerinin mücadelesiyle güçlendi. Ancak Brejnevlerin, Rus uşağı sahte T"K"P'nin sosyal-faşist ajanları DİSK'in yönetim kademelerine tepeden tüneyerek onu Rusya'nın bir reklam acentası, işçi sınıfına ve halka düşman bir ihanet yuvası haline getirmek için işe koyuldu.

İşçi sınıfının en militan, en bilinçli ve bağımsızlık, özgürlük mücadelesinin en ön safında yürümek isteyen kesimi ile yüzüne "ilericilik", "sosyalistlik" maskesi takmış onları Rusya'nın gönüllü şakşakçıları yapmak isteyen patron karşısında güçsüz düşüren sosyal-faşist sendika ağaları arasında bir mücadele başladı. Amerikancı sarı-faşist sendika ağalarına karşı kararlılıkla mücadele edip onu yırtan işçiler bu defa Rus işbirlikçisi sosyal - faşist sendika ağalarına karşı kararlı mücadeleye atıldı. Onların patronla anlaşarak devrimci işçileri fabrikadan attırmasına, mücadeleyi arkadan hançerlemesine, işçileri açlığa, yıkıma itmesine, onun mücadelesini bölme, Rusya'nın çıkarı için elverişli bir araç haline getirmesine, karşı kararlı mücadele başladı. Dün Amerikancı sendika ağalarına karşı mücadelenin kaleleri olan fabrikalar bu defa Rusçu sendika ağalarına karşı mücadelenin kaleleri haline geldi. İşçi sınıfının en bilinçli, en militan kesimi sırtını Rusya'ya dayamış bir avuç sendika ağasına karşı mücadele ediyordu. Bu mücadele karşı konulmaz bir fırtına haline geldi. Sadece ileri işçiler değil, her gün artan sayıda, bir bütün olarak tüm DİSK'li işçiler ayağa kalkıyordu. Profilo'da, DGM direnişinde, grevlerde, sosyal-faşist sendika ağalarına karşı mücadele yükseliyordu. Bu mücadele 1. Bölgede, 4. Bölgede, 16. Bölgede tek tek fabrikalarda, lokal seçimlerirde sosyal-faşistleri yere çalıyor, Murat Tokmak, Halit Erdem, M. Ertürk gibi uşaklara hak ettiği dersi veriyordu. Bir bütün olarak DİSK'li işçilerin karşısında DİSK'in başına çöreklenmiş sosyal-faşistler, besleme örgütler olan İGD, İKD onların zorbalığına dayanarak tutunmaya çalışıyordu. İşte bugün bir avuç sosyal-faşist sendika ağasını açığa çıkaran düne kadar bir-dika ağalarının sırtını dönme-sini sağlayan esas güç işçi sınıfının bir bütün olarak DİSK'li işçilerin mücadelesidir.

Proleter devrimcilerin yeterli olmasa da işçi sınıfı ile birleşme yolunda attığı adımlar, ve iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı sürdürdüğü mücadeledir. Sosyal-faşist sendika ağalarını İGD, İKD gibi benzeri sosyal-faşist çeteler ile birlikte açığa çıkaran esas olarak işte bu mücadeledir.

Şimdi sosyal-faşist sendika ağaları ışıktan sersem olan yarasalar gibi ortalıkta dolaşıyor. Gücünü karanlıktan işçilerin meseleleri kavrayamamış olmasından ve efendileri sosyal emperyalistlerden alan bu ihanet şebekesi işçi sınıfını ve proleter devrimcilerin mücadele ışıkları ile açığa çıktılar. Şimdi onların etrafında mutlaka hesabı görülmesi gereken karanlık bir miras halka ve işçi sınıfına yaptıkları ihanetin tablosu vardır. İşçiler, DİSK'li işçiler, mücadelemizin açığa çıkardığı bu hainleri daha iyi tanıyalım. Onların nesabını görelim. İkiyüzlülüklerini ve iha--

Dev.Sa.7.Sü.1'de

Faşist MHP daha azgın saldırılar için "bozkurtlarını" mevzilendiriyor

Faşist Milliyetçi Cephe, bir yandan halkın yükselen muhalefeti diğer yandan dayatan ekonomik buhran, emperyalistlerin dayattığı tedbirler vb. gelişmelerle diken üzerine oturmuştur. Ayrıca Milliyetçi Cepheyi oluşturan partilerin kendi içlerinde ve aralarındaki çatırdamaları ve ahenksizliği artık dışa vurmaktadırlar. Faşist AP'de MC'ye karşı yükselen sesleri Demirel "iktidarı solculara mı teslim edelim" demagojileriyle sus turmaya çalışmaktadır. MC'nin emperyalistlerden aldığı talimatlarla uyguladığı zamlar devalüasyon, vs. gibi ekonomik "tedbirler" efendileri emperyalistleri memnun etmediği, onlara yeterli gelmediği gibi, işçi sınıfı başta olmak üzere toplumun bütün kesimlerinin muhalefetini yükseltmiştir. Bunlar MC'nin ömrünün uzun olmadığının birer göstergesidir. Milliyetçi Cephe kendi taraftarlarının önemli bir kesiminin dahi muhalefetini ve hoşnutsuzluğunu kazanmıştır.

Bütün bunların yanısıra faşist MHP ise MC'nin sürdürülmesini isteyenlerin başında gelmektedir. MHP bir dizi besleme teşkilatlarıyla birlikte kendisine en iyi ortamı bulduğunun hesabı içindedir. Fakat MHP'nin başı Türkeş MC'nin halkın sırtına yüklediği devalüasyon, zamlar, işsizlik pahalılık gibi şeylerin sorumluluğuna "ortak olduklarını" ilan ederken bir yandan da besleme örgütleri ülkücülere ""emperyalizme karşı", "devalüasyonun olumsuz" olduğuna dair, hayat pahalılığına karşı "tedbirler alınması" ile ilgili demeçler verdirmekte, halkın düzene karşı muhalefetini demagojilerle kendi yoluna kanalize etmeye çalışmaktadır. Sağa, sola "barış" çağrıları yapmaktadır. Lafta halkın her muhalefetinin yanında gözükmeye çalışan, "barış" çağrıları yapan, halkın "ezikliğinden" yaşama şartlarının düzeltilmesinden bahseden faşist MHP gerçekte ne yapıyor?

Faşist MHP devletin kademelerine ve kamu kuruluşlarına bozkurtlarını yerleştirmektedir. MHP kendisinden olmayan herkesi sürmekte işine son vermekte, yerine kendi adamlarını yerleştirmektedir. Hatta bu konuda faşist olsun olmasın AP'lilere dahi tahammülü yoktur, onların yerine dahi kendi bozkurtlarını yerleştirmektedir.

Devletin resmi ve sivil güçlerinin de desteğiyle İzmir Tariş'i ele geçirmiştir. Tariş'in fabrikalarına işçi görünümü altında faşist komandolarını yerleştirmiştir. Yine İzmir Aliağa'da aynı uygulama ile faşistler yerleştirilmiştir. 2. MC'nin kurulmasıyla ve faşist MHP'nin 16 milletvekili ve 5 bakanı ile bu cephede yer almasıyla faaliyetini daha da hız-

Dev.Sa.7.Sü.6'da

Faşist Diktatörlük 1 Mayıs Mahallesi'ne Saldırı Hazırlığı içinde!

Faşist diktatörlük, 1 Mayıs Mahallesi halkına yeni bir saldırı planı içindedir. İstanbul Valisi N. K. Şentürk, "Gecekondular kesinlikle yıkalacaktır", "Yasalar gecekonduları kesinlikle yıkmamızı emrediyor. Elbette yıkalacaktır. Müsamaha edilmeyecektir. Bir yarışa girmenin anlamı yoktur" diyerek gecekondularda yaşayan onbinlerce halkı tehdit etmiştir. Bu tehditlerin esas hedefi 1 Mayıs gecekondu mahallesi halkıdır. Evlerini yıktırmamak için kadın erkek direnen 1 Mayıs Mahallesi halkı faşist diktatörlüğün zulmüne boyun eğmemiş, halk düşmanlarını geriletmiştir. Halk düşmanları bu mücadele karşısında tek laf edemediği gibi, faşist Ülkü Ocakları sahtekarca bu mücadelenin haklılığını kabul eder gözüktüler. Faşist diktatörlük, kurşun ve panzerle geriletemediği 1. Mayıs Mahallesi halkına şimdi yeni saldırılar hazırlama peşindedir. İstanbul Valisi'nin açıklaması bunun açık bir ifadesidir. Halk düşmanları bura halkını hedef seçmektedirler, çünkü bu mücadele tüm ezilenlerin zulme karşı mücadelesinin sembolü haline gelmiştir. O kadar acıya göğüs gerdikten, yıkıma karşı direndikten sonra da 1 Mayıs Mahallesi halkı yaralarını sararak evlerini yeniden yapmış, mücadelesini devam ettireceğini söylemiştir. Halkın mücade

Dev.Sa.6,Sü.2'de

Halk Düşmanları Depremle Açıkta Kalan Kürt Halkını Bu Kış da Açıkta Bıraktılar!

Halkın düşmanları halkın yarasını saramazlardı ve onu saramadılar. Üstünden 1 yıl geçtiği halde Van depremiyle evsiz, açıkta kalan yoksul Kürt halkı yine evsiz ve açıkta. Kış da yaklaşmaktadır. Milyonlarca lirayı konut yapacağız diyerek toplayan halk düşmanları, paraları cebe indirdiler. Halk düşmanları halkın yarasını saramadıkları gibi, halkın acısını sömürür, halkın uğradığı "felaketlerden" yarar umarlar. Van depreminde de öyle olmuştur. Baykuşlar halkın acısının üstüne çökmüşler, onların acısı ve yoksulluğu ile kendi çıkarlarının ticaretini yapmışlardır. Onların sömürü ve zulüm düzeninin temeli yığınların acı ve yoksulluklarının, harcı ile karılmıştır. Kürt halkı deprem felaketine uğradığında Faşist MC'nin başı Demirel, depremde evi yıkılan herkese bu yıl 29 Ekim günü konutunu teslim edeceğiz, 10 bin konut yapılacak demişti. Ve bugüne dek konut için 2 milyar harcandığı belirtilmektedir. Faşist MC'nin sözlerinin yalan ve göz boyamadan başka hiç bir şey olmadığı ortadadır. Milyarlar ise yandaşlarının cebine inmiştir.

Bir yıl önce konut vaadinde bulunanlar şimdi utanmadan konutların ancak gelecek yılda bitebileceğini, halkın kışı açıkta geçireceğini söylemekteler.

Ama yoksul Kürt halkı yaralarını saracaktır. Kendi gücüyle halkın gücüyle saracaktır. Ve acısından vurgun vuranların, sömürü ve zulüm tüccarlarının yaptıklarını yanına bırakmayacaktır. Kürt halkının ve bütün halkın tüm yaraları kendi kollarıyla kuracağı Demokratik Halk Devrimiyle sarılacak, acıları dinecektir.

HALKIN YOLU

Devrimci işçiler sendika yönetimine

YILLARDIR işçi sınıfının sendikal birliğinin engellenmesi için her türlü karşı - devrimci faaliyeti yürüterek DİSK'in, TÜRK-İŞ'in tabanındaki işçileri birbirine düşman etmeye çalışan, işçi sınıfını bölücü eylemlerini sürdürürken, diğer yandan kendilerine yönelen her eleştiri ve muhalefeti "bölücülük" diyerek karalamaya çalışan işçi sınıfı hainlerinden DİSK'in başına çöreklenmiş olan sosyal-faşistler, DİSK'i bugünkü duruma getirmişlerdir. DİSK'in başına çöreklenmiş olan sendika ağaları, özellikle sosyal-faşistler tepeden yürüttükleri oyunlarla, gerici ve faşist tüzük maddeleriyle işçi sınıfının iradesini söz sahibi olmasını engellemeye, çalışmışlar, bu tavırlarına her karşı çıkışı "bölücülük" ilan etmişlerdir. Ama bütün bunları yaparken de "tabanın söz ve karar sahibi" olduğunu ve bunu "savunduklarını" hiç mi hiç ağızlarından düşürmediler. Sahte T"K"P'nin kuklası haline gelmiş Kemal Türkler'in işçi sınıfı DGM'lere karşı ayağa kalktığında, savcılara, "Biz yapmadık, işçi sınıfı yaptı" gibi laflarla nasıl kendisini kurtarmaya çalıştığı hatırlardadır. Onlar işçi sınıfını hep Rus işbirlikçisi amaçlarına alet edilmesi gereken bir yığın olarak gördüler. İşçi sınıfının devrimci mücadelesinin her zaman en amansız düşmanı oldular ve ne zaman yığınların mücadelesi burjuvaziyi korkutsa onlar kendilerine güvenle "Bu işin sorumlusu biz olamayız sorumlular işçi sınıfıdır" diye bağırdılar. Ancak işçi sınıfını bu sendika ağalarına rağmen giriştiği mücadeleleri gerçekte arkadan hançerlemeye çalışmalarına rağmen, Rus işbirlikçisi amaçları için istismar etmekten de geri durmadılar. İşçi sınıfı ve çalışan halkın emperyalizme ve faşizme karşı her eylemini Rus sosyal-emperyalistlerinin yararına kullanmaya anti-emperyalist, anti-faşist mücadelenin içine sızarak karşı-devrimci amaçları için güç toplamaya çalıştılar.

Son dönemlerde de bu faaliyetleriyle birlikte DİSK'i tamamen kendi hakimiyetleri altına almak için yoğun bir harekete giriştiler, kendilerinden olmayan hiç kimseye hatta reformcu ve diğer modern revizyonist sendika ağalarına dahi tahammülsüz hale geldiler. DİSK'i sahte T"K"P'nin "uzmanları" ile doldurdular. Şimdiye kadar işçi sınıfının devrimci mücadelesi karşısında birleşen her türden sendika ağasının artık görüldüğü gibi işçi sınıfının mücadele-

Devamı Sayfa 7'de

DİSK SOSYAL FAŞİSTLERİN ÇİFTLİĞİ OLAMAZ!

Sosyal-faşistler, planlı bir şekilde Konfederasyonumuz DİSK'i ele geçirme girişimi içindeler. Sosyal-faşist T"K"P tarafından kullanılan Kemal Türkler ve avanesi, bulundukları mevkilerden yararlanarak saldırıya geçtiler.

Yönetim ve Yürütme kurullarında geçirtemedikleri "UDC" çağrısı için propaganda amacıyla bölgelerde Temsilciler Meclisi adı altında toplantılar düzenleyerek sözüm ona "tabanın söz ve kararına" baş vuruyorlar.

Adana'da da 2 Ekim 1977 Pazar günü Kemal Türkler ve Fehmi Işıklar'ın katıldığı Bölge Temsilciler Konseyi ve Bölge Temsilcisi seçimi yapıldı.

Yukarıdan atamayla gelen DİSK 2. Bölge Temsilcisi sosyal-faşist Bektaş Avşar bu toplantıların hazırlığını yürüttü. Kendisi ile birlikte dördü "toplumsal ilerlemeci" ve dördü de TSİP'li olan sekiz aday DİSK Yürütme Kurulu tarafından tesbit edilmişti. Bunların dışında taban istese bile kimsenin seçilme hakkı yoktu. Sonunda taraflar diğer adaylarını çekerek, DİSK üst yönetiminin desteklediği Bektaş Avşar'la, TİP ve TSİP'nin desteklediği TSİP'li Haydar Üstün kaldılar.

Temsilci seçimi için TÖB-DER Adana Şubesi salonu ve Bölge Temsilciler Konseyi için İGD'nin altındaki Pembe Köşk Düğün Salonu tutulmuştur. Her iki toplantı için aynı tarih ve saat verilmişti. Bunda amaç durumu kontrol altında tutabilmek. Toplantı öncesi Bektaş Avşar, işçilerden kesilen aidatlarla ucunda küçük kartonlara "Yaşasın UDC, Yaşasın DİSK" yazılı, tornadan çıkmış, 500 sopa hazırlatmıştı. Çevre il ve ilçelerden getirilecek olan İGD'li fedailer, bu sopalarla "goşist ve maoist bozguncılara" karşı toplantının güvenliğini sağlayacak.

TİP ve TSİP'liler seçim öncesi bölgedeki DİSK yöneticilerine karşı olan hoşnutsuzluğu, kendi çıkarları uğruna parsa koparmak amacıyla çalışmalar yürüttüler. Bölgemizdeki (Adana, K,Maraş, Mersin, Gaziantep, Hatay) reformist demokrat ve orta yolcu siyasetlerin etkin olduğu bazı sendikaları etrafında toplamak için toplantılar düzenlediler. Bu toplantılarda; seçildiklerinde tarafsız olacaklarını, sendikayı parti gibi görmeyeceklerine dair yeminler ettiler. Son olarak Genel-İş Sendikasında bir toplantı yapıldı. Bu toplantıya, Bektaş Avşar'a muhalefet eden tüm sendikalar katıldı. Toplantıda herkes çıkıp görüşlerini ortaya koydu. Özellikle DİSK içinde sendikal demokrasinin yok edildiği ortak görüşüne varıldı. TSİP adayı Haydar Üstün, kendisinin seçildiğinde tüm siyasi görüşlere karşı tarafsız kalacağını, kesinlikle grupçu ve sekter olmayacağına ve bir partili gibi davranmayacağına şeref sözü verdi. Arkasından hazırladığı bildiriye, gerçek devrimcileri kasdedederek, "Birkaç sendikadaki maocu ve goşistleri tasfiye edeceğini" koydu. Bunun üzerine orta yolcuların özellikle de Gıda - İş Bölge Temsilcisinin dürüst tavrı sonucu bu deyim bildiriden çıkarıldı ve kesin bir karara varılamadan toplantı dağıldı.

Bölge Temsilcisi seçimi için her üç yüzüyeyel delege çıkarılıyordu. Toplam olarak 94 delege tesbit edilmiş ve delege kartları önceden dağıtılmıştı. Toplantı sabahı, delegeler TÖB-DER Adana Şubesi önünde toplandıklarında, yüzlerce İGD'li zorbanın elinde sopalarla beklediklerini gördüler. Toplantı salonuna çıkmak için İGD'li görevliler tarafından delegelerin üzeri tepeden tırnağa aranıyordu. Bir çok sendika temsilcisi bu duruma şaşarak tepki gösterip toplantıya katılmadı. Genel — İş

Dev.Sa.7.Sü:3'de

Sosyal-faşist sendika ağaları uzlaşarak ayakta kalmaya çalışıyor

DİSK'i daha tam denetimlerine almak, gerçek sahibi sosyal-emperyalistler olan "UDC"yi zorla kabul ettirmek için saldırıya geçen sosyal-faşist sendika ağaları, tabandaki işçilerin büyük bir nefretine hedef oldular ve sırtlarından güçlendikleri reformcu sendika ağalarının da tepkisini çektiler. Ve bir avuç ihanet şebekesi olarak daha net açığa çıktılar. Onlar İGD ve İKD'li beslemelerle yapılmış, toplantılarla ve "Politika" gazetesinin yalan reklamlarıyla kendilerine güçlü süsü vermeye çalıştılar. Rus işbirlikçileri ne sessizce boyun eğen köleler haline getirmek için uğraştıkları tabanı, işçi sınıfını, sahtekarlıklarla kendilerini destekliyormuş, gibi göstermeye çalıştılar. Ancak onların yalanları hiç kimseyi inandıramadığı gibi, iki-üç günden fazla da devam edemedi. Bir avuç ihanet şebekesi oldukları gün gibi ortada idi. İşte bu durumdan sonra sosyal-faşist ağalar sanki daha 3-4 gün önce "Asacağız, keseceğiz, DİSK bizimdir" diye bağıranlar kendileri değilmiş gibi, kendilerinden olmayan herkesi DİSK'ten atmak için saldırıya geçmemişler gibi, yüzlerine hemen başka, biraz yumuşak bir maske geçirerek durumlarını kurtarmaya çalışmaktadırlar. Yumuşak yüzlerle reformcu sendika ağaları ile pazarlığa oturarak yerlerini korumaya çalışmaktadırlar.

Reformcu sendika ağalarını kastederek onlar ile aynı masaya oturmam diyen K. Türkler, 15 Ekimde onlarla ve diğer yönetim kurulu üyeleri ile toplantı yapmıştır. Daha önce olağanüstü genel kurul mutlaka 21 Ekimde olacak diyen sosyal-faşistler bu defa 22 Ara-

Dev.Sa.7.Sü.2'de

Sosyal faşist sendika ağaları hangi tabanın sesinden bahsediyor

Sosyal-faşistler DİSK içindeki yıkıcı faaliyetlerini hızlandırdıkları son günlerde, DİSK'i Rusya'ya hizmet cephesine UDC'ye sokmak için yaptıklarını tabanın söz ve karar sahibi olması ilkesinin gereği gibi göstermeye büyük bir gayret gösteriyorlar. DİSK içinde bir kenara fırlatıp atılan, çiğnenen tabanın söz ve karar sahibi olması şimdi bayrak ediliyor. Tabanın söz ve karar sahibi olması ilkesine dayanarak(!) kukla Türkler Temsilciler Meclisi toplantısı düzenliyor. Fakat burada tabandan eser yok. Sosyal faşistler DİSK'i Rusya'ya boyun eğdirmek için tüm yıkıcı faaliyetlerini böylece kabul ettirmeye uğraşıyorlar. Sosyal-faşistlerin kuklası Türkler DİSK demek ben demektir, sözleriyle tabanın söz sahibi olmasından ne anladığını gayet anlaşılır bir dille ortaya koymuştur.Bu sosyal-faşistlere göre taban, yani DİSK'li işçiler ancak ve ancak Rusya'ya hizmet etmeyi, DİSK tepesinde tünedikleri yerlerine ses çıkarmadıkları, işçi sınıfı aleyhine alınan tüm kararları kabul ettikleri ölçüde söz ve karar sahibidirler. Aksi halde DİSK içinde kimseye hayat hakkı yoktur. Son Maden-İş 22. Kongresi, Adana'daki Bölge Temsilciler Konseyi ve Bölge Temsilcisi Seçimleri DİSK içinde tabanın söz ve karar sahibi olmasının nasıl çiğnendiğini, ayaklar altına alındığını, sosyal-faşist bir baskının kol gezdiğini gösteren en son örneklerdir.

Maden-İş'in 22. Kongresinde sosyal-faşist yönetim, delegeleri kendi istedikleri gibi atadıkları için ayakta kalabildi. İşçi sınıfının tabanda devirdiği hainler yönetime getirildi. Adana'daki Bölge Temsilcisi seçiminde Rusya'ya , UDC'ye karşı olanların dışında herkes söz ve karar sahibi "olabildi" Sosyal-faşist olmayan, sendika ağalarına karşı çıkanların dışında herkese söz hakkı verildi. İşte size en ala demokrasi, işçi sınıfının düşüncesini özgürce dile getirilmesi! Sosyal-faşistlerin despotluğuna, UDC'ye evet deme özgürlüğüne (!) sahipsiniz. Rusya'ya köleliği öven konuşmalar yapabilirsiniz, bu doğrultuda karar sahibi de olabilirsiniz. Daha ne istiyorsunuz. Yoksa kafanızın kırılmasını mı! Kafanızın kırılmasını istiyorsanız İGD'li kolluk kuvvetleri kapıda hazırdır.

Sosyal-faşistlerin işçi sınıfının kendi sendikasında söz sahibi olması, işçi sınıfının çıkarları doğrulutusunda karar sahibi olmasından ne anladıkları böyle özetlenebilir.

Sosyal-faşistler DİSK içinde mevkilerine dayanarak işçi sınıfının iradesini, çıkarlarını baştan aşağı çiğniyorlar. DİSK'e bağlı hemen hemen bütün sendikaların kapısı faşist yasalarla örülmüş , faşist tüzük hükümleri getirilmiştir. DİSK'in bugünkü yapısı çerçevesinde bu yasalar ve tüzük maddeleri hem sosyal-faşistlerin hakimiyetetini korumakta ve güvence altına almaktadır. Kim ki sendika ağalarına karşı mücadele ederek, işçi sınıfının çıkarlarını dile getirmişse önce DİSK'in yasalarına çarpmıştır. Böylelerine uygulanan ilk işlem sendika üyeliğinden ihraçtır. Bunun bir sınırlaması yoktur. Sendika ağaları bir sudan bahane ile DİSK'li işçinin sendika üyeliğini feshedebilirler. Patronlar nasıl 13, 17 maddelere dayanarak 'görülen lüzum üzerine' 'iş ahlakına uyulmadığı" için işçileri işten atıyorlarsa, kendilerini-işçilerin mücadelesinden başka hiç bir şeyle sınırlamıyorlarsa, sendika ağaları da aynı biçimde istediğini sendika üyeliğinden atabilmektedir. Onların yasaları da işçi sınıfına karşı aynı faşistlerin gibi işlemekte, çıkarlarının teminatı olmaktadır. Bu durumda işçilerin kendi sendikasında bırakın söz ve karar sahibi olmasını, üye olarak kalmasının güvencesi dahi yoktur.

İşçiler mücadelede deney ve tecrübe kazanarak birleşerek, proleter devrimci siyasetin ışağında çıkarlarını kavradığında DİSK'e bağlı sendikaların şubelerinin de sendika ağalarının sosyal-faşistlerin saltanatı yıkılıyor. Son Maden-İş 22. Genel kongre öncesinde yapılan bölge temsilcilik seçimlerinde azılı sosyal-faşistler bilinçli, kararlı metal işçileri tarafından devrildi. Ne var ki, buna rağmen genel kongrede binbir dolapla tekrar işçi sınıfının karşısına dikildiler. Lastik-İş'de işçiler İstanbul Şube seçimlerinde büyük çoğunlukla sendika ağalarına karşı birleştiler. Bunun üzerine sendika ağaları sınıf bilinçli önderlerin üyeliğini bir gün içinde feshetti. Şube seçimini büyük çoğunluğun muhalefetine rağmen ele geçirdi. Gıda-İş İstanbul Şubesi devrimci işçilerin yönetime gelmesi üzerine feshedildi. Örnekler çoğaltılabilir. Maden-İş ' in tüzüğüne göre bölge temsilcisi olabilmek için; 1-3 günlük A tipi seminerden geçmek, 2-15 günlük B tipi seminerden geçmek, 3-30 günlük C tipi seminerden geçmek, 4-3 ay özel bir seminerden geçmek ge

Dev.Sa.7.Sü.6'da

Bank-İş Haber Ajansından

DİSK YÖNETİMİNDEKİ UDC'Cİ VE İLKESİZ ANTİ-FAŞİST CEPHE'Cİ GERİCİ KLİKLERİN HEGEMONYA MÜCADELESİNİ DOĞRU KAVRAYALIM !..

Emperyalizme bağımlı hakim sınıfların kendi aralarındaki hegemonya mücadelesinin, işçi sınıfı aristokratlarına yansımasından başka bir anlamı olmayan DİSK yönetici klikleri arasındaki mücadele, günümüzde son derece önemli boyutlara ulaşmıştır. Bu çelişki ilk kez bu ölçüde şiddet boyutlarına ulaşmaktadır ve işçi sınıfına ihaneti de ilk kez bu ölçüde pervasızca ortaya koymaktadır.

(.....)

Bu sendika ağaları, 1969'dan beri Singer, Demir-Döküm, Sungurlar, Haymak, Horoz-Çivi, Kavel-Kablo, Derby, Profilo gibi işyerlerinde çalışan işçilerin mücadelelerini geriletmek, binlerce işçiyi reformist ve revizyonist siyasetlerine alet etmek ve genel olarak likelleri gerici siyasetlerden dolayı işçi sınıfımızın gelişen devrim mücadelesine ihanet etmişlerdir.

15-16 Haziran 1970 büyük işçi direnişi. 20 Eylül 1975 Taksim mitingi, 1 Mayıs 1976 gösterisi, 16 Eylül 1976 D G M direnişi, 1 Mayıs 1977 gösterisi ve Taksim Katliamı gibi geniş kitle gösterilerinde bu burjuva baylarin tavrı, faşist hakim sınıfların halkımızın ve işçi sınıfımızın gelişen mücadelesine karşı takındıkları tavırdan farklı olmamıştır. Ayrıca işçi sınıfının devrim mücadelesindeki kararlı tavrını yozlaştırmak için burjuva ideolojileri kitlelere pompalamış(işçi sınıfı) ideolojisiymiş gibi kavratılmağa çalışılmış ve giderek "devrimcilik" maskesini takarak oportünizm, pasifizm ve reformizm sistemleştirilmiştir. Bütün bunlar özellikle son iki yıl içerisinde tezgahlanırken özellikle son iki yıl içerisinde Rus sosyal-emperyalistlerine uşaklık eden Fransa'da kurulu bir sendikal örgüt olan CGT de eğitim görmüş bazı sendikacılar DİSK' ithal edilmiş ayrıca sosyal-faşist bir gençlik örgüt olarak kurulmuş ve yine aynı emperyalizme uşaklık eden İGD'li bazı ajanların DİSK' te militanlık etmeleri sağlanmıştır. Bütün bunlar, giderek DİSK yönetimine Rus sosyal emperyalizmine uşaklık eden ajanların hakim olmasını amaçlayan çalışmalardır.

(.....)

Bu yılın başlarından itibaren ve özellikle yaz aylarında DİSK

Dev.Sa.7.Sü.4'de

Halkın Yolu Nevşehir'de bir inşaat işçisiyle konuştu: İş kazası süsü verilen cinayetlere son !

H.Y.-Adınız?

İ.İ-C.U

H.Y.-Nerelisiniz?

İ.İ.-Yozgat'ın Çekerek kazasından.

H.Y.-Ne iş yapıyorsunuz?

İ.İ.-Ne iş bulursak. Ama Nevşehir'de daha çok inşaat işleri olduğundan biz de mecbur bu işlerde çalışıyık. Bilmiyorsunuz temel kazma, harç karma, daş çekme, duvar gayma. İşte böyle işler.

H.Y.-Buraya gelip nedenleriniz?

İ.İ.-Keyfimizden gelmiyok ya. Fakirlik işte. Memlekette azıcık bir toprak var, o da zaten verimsiz. Çıkan mahsul de para etmiyo. masela pancar... Bu sene 150'den verdik. Bu gürbesini mi gerşılayacak, toomunu mu garşılayacak, emani mi. Yarın gayrı orasını siz hesaplan. Gondi yiyecemizi de memlekette gari çoluk çocuk ekiyo, kaldırıyo. Biz de dışarlarda amelelikle ırgatlıkla geçim ugun çalışıyok. Yozgat tarafında 350 kişi kadar varık. Gelirken 13-14 yaşında uşakları da getiriyok. Tek beş-on guruş daha götürebilelim memlekete diye.

H.Y.-İş hayatınızda ne gibi zorluklarla karşılaşıyorsunuz?

İ.İ.-Baştan yatacak yerimiz yok. Çoğunlukla çalıştığımız inşa

Dev.Sa.6,Sü.3'de

Taç Sanayii'ne Faşistler giremez

MHP'li faşistler Tariş'te yaptıkları gibi Taç Sanayi'ne girerek işçileri kendi faşist sendikaları MİSK'te toplamaya çalışmaktadırlar. Taç'da çalışan işçiler"Faşistler Taç Sanayi'ne giremez" şiarı etrafında birleşerek faşistlerin bütün hesaplarını boşa çıkarmak için kararlılıkla mücadele etmektedirler. Aşağıda gazetemiz taraftarı devrimci işçilerin dağıttığı bir bildiriyi aynen yayinlıyoruz. Fakat arakadaşlara bir eleştirimiz var. Bildiride kullanılan "Amerikan emperyalistlerinin devleti olan faşist diktatörlük..." cümlesi çok hatalı anlayışı ifade etmektedir. Faşist diktatörlük Amerikan emperyalistlerinin değil onların ve diğer emperyalistlerin uşağı büyük burjuvazi ve toprak ağalarının devletidir. Kısmi ve denetim altında da olsa siyasi bağımsızlığı olan yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkenin devletidir.

Yigit Taç Sanayii işçileri

Büyük sermaye ve büyük toprak ağalarının içine düştükleri ekonomik ve siyasi buhran zaten yaşanılmayacak derecede olan yaşamımızı güçleştiriyor.

Amerikan ve Rus emperyalistlerinin uşakları büyük sermaye sahipleri ve büyük toprak ağaları efendilerinin ve kendilerinin içine düştükleri ekonomik buhranın yükünü bizlerin; işçilerin, köylülerin halkımızın sırtına yıkıyorlar Her gün yeni bir zam paketi açıyorlar. Bizler için açlık ve sefalet olan bu zamlar, onlar için büyük karlar oluyor.

Dişimizden, tırnağımızdan artırarak yaptığımız gecekondular yine bizim paramızla alınan buldozer ve panzerlerle faşist diktatörlüğün paralı askeri faşist polisler tarafından yıkılıyor. Yıkıma karşı direnen gecekondu halkı kurşunlanıp katlediliyor. Fabrikalarda, grev yapan, direniş yapan işçilerin üzerine eli tomsonlu,coplu polis ve jandarma gönderiliyor.,toprak isteyen köylüler jandarma dipçiği altınada eziliyor. Okullarda, sokaklarda sivil faşist güçler (komandolar) tarafından yurtsever, devrimci öğrenciler öldürülüyor. Ülkemizde sınıf mücadelesi alabildiğine gelişiyor. Bir yanda hergün artan sayılarıyla mücadeleye atılan milyonlarca emekçi, bir yanda, halkımızın yarattığı değerlere el koyan emperyalistler ve onların işbirlikçisi büyük toprak ağaları ve büyük burjuvazi.

İŞÇİ ARKADAŞ,

Amerikan emperyalistlerinin devleti olan faşist diktatörlük , halkımızın gelişen mücadelesi karşısında azgınlaşıyor. Resmi ve sivil faşist güçleriyle halkımızın gelişen mücadelesini önlemek-bölmek için türlü oyunlara, zorbalık ve katliamlara girişiyorlar . Bu zorbaca oyunlardan biri de fabrikamız Taç Sanayi'de oynandı.Faşist MHP'nin kurmuş olduğu işçi düşmanı faşist MİSK sendikası vasıtasıyla fabrikamıza girmek ve işçileri denetim ve baskı altına almak ve burada yerleştirdikleri kadrolara çevre fabrikalardaki işçi kardeşlerimize, onların gelişen mücadelesine saldırmaktı bu oyunun özü. Tıpkı Tariş'teki gibi Kendilerine komando süsü veren bu faşist eşkiya sürüsünü ve faşist MİSK'i Tariş'e bağlı Alsancak üzüm işletmesi ve Çiğli İplik Fabrikası'nda çalışan işçi kardeşlerimizden dinleyelim.

"MİSK fabrikamıza girdikten sonra içeride ne iş yaptığı belli olmayan eli sopalı beli silahlı kişiler fabrikada cirit atmaya başladılar, bu faşistler zorla gazetelerini satıyorlar, her ay başı zorla aidat topluyorlar, kadınlara ve kızlara elle ve dille sarkıntılık ediyorlar, zorla mitinge ve toplantılara götürüyorlar,gitmek istemeyenleri ölümle ve işten atmakla tehdit ediyorlar. Sümerbank'ta çalışan işçilere saldırıyorlar."

KARDEŞLER,

İkide bir fabrikamızın önüne gelen bu besleme faşist sürüsüne gereken cevabımız"FAŞİSTLER TAÇ SANAYİ'NE GİREMEZ" olmalıdır. Otobüslerimzi zorla durdurup bildiri dağıtan bu işçi düşmanlarına cevabımız birliğimizi pekiştirmek, örgütlü mücadelemizi geliştirmek olmalıdır. Şunu unutmayalım;ki mücadelemiz fabrikamızla sınırlı değildir. Bu saldırılar sadece bizlere değil, ülkemizdeki tüm iş-

Dev.Sa.7.Sü.5'de

1 Mayıs halkının mücadelesini destekleyelim

Demiryolu işçileri mücadeleci geleneklerini sürdüreceklerdir.

Demiryolu işçileri şanlı bir mücadele geleneğine sahiptirler. Demiryolu işçileri 1925'lerde Kemalist burjuvaziye ve emperyalistlere karşı grevlere, yiğit mücadelelere atılmıştır. Demiryolu işçileri, bugün yine grev hazırlığındadırlar. Faşist MC, Demiryolu işçilerinin grevini ertelemiştir. Süre 21 Ekim'de dolmaktadır.Faşist diktatörlüğün her türlü baskısına, Demiryolu işçilerinin sendikası DYF-İŞ'in başındaki sendika ağalarının işçilerden gizli pazarlıklarına rağmen, Demiryolu işçileri şanlı mücadeleci geleneğini sürdürerek her türlü engeli aşacak, mücadelesini başarıya ulaştıracaktır. Aşağıda konuyla ilgili Izmirli taraftarlarımızın dağıttığı bildiriyi yayınlıyoruz.

MÜCADELECİ DEMİRYOLU İŞÇİLERİ !

Baskı, sömürü, zulüm,pahalılık, işsizlik her gün artıyor. Açlık ve sefalet günlük tayınımız oldu.İşte bugün bizim dünyamız; yani milyonlarca gece gündüz dişini tırnağına takıp çalışanların dünyası, öte yanda bir damla ter dökmeden tüm dünya nimetlerini gaspeden ve bize hükmedenlerin dünyası. Bu iki dünyanın kavgası bugün ülkemizin her yanında yükseliyor. 2 Haziran'dan beri süren sözleşme dönemimiz de böyle günlerde başladı.Aylarca bekledik ve DYF-İŞ ile TÜT-İŞ arasında çıkan 39 madde üzerinde sözde "uyuşmazlık" üzerine kademeli grev kararı alındı. TÜT-İŞ ise lokavt ilân etti. Ve şimdi de grevimizi Hükümet 1 ay ertelemiş bulunuyor. Son olarak da işveren bütün işyerlerinde grevden caydırmak için İş Kanunu'nun 16. ve 17.maddeleri ile ilgili olarak tehdit savuruyor.Yani, "eğer greve gitmeye kalkarsanız, bu kışta kıyamette işsiz bırakırım. Her kim grevden yana propaganda ya da hazırlık yaparsa,biz ona yapmayacağımızı bırakmayız"demeye getiriyor. Demiryolu işçisinin toplu sözleşmesi böyle sürüyor.

Bütün bunların karşısında DYF-İŞ ne yapıyor? Bizim adımıza işverenle görüşüyor, DYF-İŞ. Onların ne yapacakları dün bugün yaptıklarıyla belli değil mi? Onlar bugün işverenle bizi temsilen görüşürken bize sordular mı hiç, ne talep edelim diye? Haklarını yemiyelim(!) Sordular ki, öyle aldılar ki biz bugün bizim adımıza ne talep edildiğini bile bilmiyoruz.

Zor belâ elde ettiğimiz 39 anlaşmazlık maddesi bile bizim taleplerimizin bir kısmını olsun açıklamıyor. Ve bu maddelerin hangisinde bizim işyerlerinde iş ve can güvenliğimiz ile ilgili bir madde var? Ücretlere istedikleri zamlarla, her gün artan hayat pahalılığı, hele de şu son zamlar karşısında bu adamlar bizimle alay mı ediyorlar? Grev kararına gelince, kademeli grev; neden kademeli grev olduğunu hepimiz biliyoruz. Çünkü onlar bizim hep birlikte ayağa kalkmamızdan korkuyorlar. Bunun için de uyutma ve parçalama taktiğiyle karşımıza kademeli grevi çıkarıyorlar. Bu mudur bizim sendikamız? Biz bunlara, bizi böyle pazarlık konusu yapsınlar diye mi çoluğumuzun çocuğumuzun rızkından kesip aidat ödüyoruz? Bütün bunlara rağmen grevimizi Hükümet erteliyor ve hâlâ utanmazca huzurdan, can ve mal emniyetinden söz ediyor. Bize, bir lokma fazla ekmek için atılmak istediğimiz, hakkımız olan grevi bile çok görenler, demek ki; huzur bizim açlık ve sefaletimizin adıdır. Demek ki; buna razı olmamaktır huzursuzluk.

Başka bir hükümet olsa farklı

Dev.Sa.6,Sü.6'da

KİTLE MÜCADELELERİNİ DİRENİŞLERLE DESTEKLİYELİM

Bizler Urfa Toprak-Su'ya bağlı Ortanca şantiyesi işçileriyiz.Faşist diktatörlüğün 1 Mayıs gecekondu halkına uyguladığı faşist baskı ve terörü lanetliyor ve 1 Mayıs Mahallesi halkının her zaman yanında olacağımızı, gazetemiz aracılılıyla bildirmeyi bir görev biliyoruz.

Bizler 1 Mayıs Mahallesinin şanlı direnişini, kendi şantiyemizde 1 saatlik bir direniş ve kitlo toplantıları düzenleyerek destekledik.

Devrimci mücadelenin yükseldiği şu günlerde 15-16 Haziran gibi 1 Mayıs Mahallesinin şanlı direnişi de çok önemli bir olaydır. Bütün proleter devrimciler bu mücadeleden dersler çıkarmalı ve kitle mücadelesinin proleter devrimcilerin en büyük silahı olduğunu hiç bir zaman unutmamalıdır. Kitle mücadelesine dayanan devrimci hareket mutlaka başarıya ulaşacaktır.

YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI !

URFA TOPRAK-SU'DAN
BİR GRUP DEVRİMCİ PROLETER

İskenderli ve çevre köyleri halkının faşist diktatörlüğe olan öfkesi yükseliyor.

Artan hayat pahalılılığın getirdiği geçim sıkıntısı peşi sıra iğneden ipliğe yapılan zamlar,işsizlik, karaborsa, enerji buhranı paramızın değerinde sürekli düşüş göstermesi, dış ülkelerle yapılan alım-satımlardaki dengesizlik,dış borçlanmalar, faşist, sosyal- faşist saldırılar, kıyımlar, sürgünler, ülkemizin hammadde kaynaklarının emperyalist ve sosyal-emperyalist ülkeler tarafından yağmalanması, son yıllarda ülkemize uygulanan ticari ve askeri ambargolar, üreticinin ürettiği malların aracı-tüccar elinde insafsızca sömürülmesi, iş ve can güvenliğinin sağlanmaması, salgın hastalıkların önüne geçilemeyişi, öldürücü kolera salgının halktan gizlenme yaygaraları vs.. vs.

Bütün bunlar yetmiyormuş gibi 1 Mayıs gecekondu halkına karşı faşist diktatörlüğün sergilediği zulüm örneği İskenderli ve çevre köyleri tarafından lanetlendi. 1 Mayıs gecekondu halkının şanlı mücadelesini halka anlatarak,faşist diktatörlüğün halk düşmanı yüzünü bir kez daha teşhir ettik. Dar bir kadro ile açtığımız yardım kampanyasına halkımız seve seve katıldı. 1 Mayıs gecekondu halkının ve proleter devrimcilerin mücadelelerini övdü ve acılarını kendi özünde hissetti..İskenderli ve çevre köyleri halkının Demokratik Halk İktidarının kurulacağına olan güveni ve özlemi arttı...

YAŞASIN 1 MAYIŞ GECEKONDU HALKININ FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE KARŞI MÜCADELESİ !...

TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ

KAHROLSUN İKİ SÜPER DEVLET VE ONLARIN YERLİ UŞAKLARI!

YAŞASIN DEMOKRATİK HALK İKTİDARI !..

İSKENDERLİ VE ÇEVRE KÖYLERİNDEN
YURTSEVER DEVRİMCİLER

"Direnen 1 Mayıs halkının yanındayız"

1 Mayıs mahallesinde faşist diktatörlüğün azgın saldırıları ve yapmış oldukları baskı ve zulmü protesto eder, 1 Mayıs halkının şanlı direnişlerinde devrimci başarılar dileriz ve daima yanlarında olduğumuzu bildiririz.

YAŞASIN 1 MAYIS HALKININ DİRENİŞİ !
GECEKONDU ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR !
YAŞASIN GECEKONDU HALKININ YILMAZ MÜCADELESİ !
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM !
YAŞASIN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

NOT: Bağış için 100 lira gönderiyoruz.

DENİZLİ ÇAL ORTAKÖY'DEN
BİR GRUP PROLETER DEVRİMCİ

Faşist diktatörlüğün saldırısını protesto ediyoruz

Faşist diktatörlüğün uşakları polisler, 2 Eylül 1977'de 1 Mayıs Mahallesi gecekondu halkına panzerlerle, stenlerle, tomsonlarla azgınca saldırdı. Yoksul halkımızın bir odalı gecekondularını başlarına yıktılar. Bu yıkım sırasında yiğit gecekondu halkı içinden 9 ölü birçok yaralı verdi. Yüzlercesi tutuklandı.

Bu azgın saldırı karşısında gecekondu halkı yenilmedi, faşist diktatörlüğün bu zulmüne, saldırısına boyun eğmedi, kadınıyla, çocuğuyla, yaşlısıyla göğüs gerdi. Panzerlere, tomsonlara karşı taşla sopayla sonuna kadar direndi.

Reformcu CHP halkımızın yükselen mücadelesi karşısında korkuya kapıldı. Faşist diktatörlüğe karşı verilen bu mücadeleyi düzenin sınırları içerisine hapsetti. Reformcular verdikleri demeçlerde, gecekonduların yıkılmasını doğal bulduklarını belirttiler. Fakat bu yıkıman daha yumuşak olabileceğini daha doğrusu "kansız zulmü" savundular.

Ama bu katliam halkımızı yıldırmadı, geriletmedi. Yerle biredilen gecekondularını yeniden yapmaya başladılar. Faşist diktatörlüğe, iki süper devlete karşı hınçları bir kez daha bilendi.

1 Mayıs Mahallesi gecekondu halkının kararlı direnişi bize, bir kez daha kitlelerle kaynaşmanın ve onlara önderlik ederek iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı mücadelenin gerekliliğini kavrattı.

Bu baskı, bu zulüm ülkemizin yarı-sömürge, yarı-feodal yapısından kaynaklanmaktadır. Emperyalizmin işbirlikçisi büyük burjuvazi ve büyük toprak ağaları halkımızın mücadelesini engellemek için her türlü baskıyı uygulamaktadırlar. Yoksul halkımızın bir tek odalı gecekondusuna bile göz dikmişlerdir. Buldozerler kadına, çocuğa, yaşlıya, bakmaksızın azgınca saldırmıştır.

Yoksul gecekondu halkının konut sorunu, ancak işçi sınıfı önderliğinde, işçi-köylü ittifakı temelinde gerçekleşecek olan Demokratik Halk Devrimi ile çözülecektir.

Biz Yurtsever Anti-Faşist Liseli Gençlik olarak halkımızın bu mücadelesini, kendi mücadelemize örnek alıyoruz. Faşist diktatörlüğe karşı verilen bu mücadeleyi sonuna kadar destekliyoruz ve halkımıza yapılan bu saldırıyı şiddetle protesto ediyoruz.

YAŞASIN 1 MAYIS MAHALLESİ HALKININ DİRENİŞİ!
GECEKONDU YIKIMINA SON!
TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ!
NE ABD NE RUSYA, KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM !

ADANA'DAN BİR GRUP
ANTİ-FAŞİST LİSELİ GENÇLİK

Demirel'in Rusya'ya yaklaşma hesapları neyi gösteriyor?

Faşist MC, başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalistlerin ve onların örgütü İMF'nin dayattığı yeni sömürü ve bağımlılık zincirini kabul etmekle kalmadı, "memleket yararına", "ekonominin istikrara kavuşması" gibi yalanlarla süsledi, sözümona kabul edilebilir hale getirmeye çalıştı. Emperyalistlerin dayatması işbirlikçilerin uygulamasıyla çalışan halk yığınlarının sırtına dayanılmaz bir ekonomik yük yıkıldı. Yüksek oranlı zamlar birbirini izliyor, enflasyon daha da hızlandı, paranın değeri düşürüldü. Bütün bunlar yetmezmiş gibi çalışanların ücretlerinin dondurulması hesapları yapılıyor. Faşist MC baskı ve zulmü daha da arttırarak "daha çok kamçı"ya başvuruyor. Emperyalistlerin ekonomik dayatmalarını şimdi siyasi müdahale ve baskılar izlemektedir.

Ancak bir bütün olarak emperyalist dünyanın derin bunalım yaşıyor olması nedeniyle alınan bu tedbirler geçici bir süre için bile olsa ne işbirlikçi sınıfların durumunu düzeltebilmiş, ne de emperyalistler için yeterli olmuştur. Başta ABD emperyalizmi olmak üzere hepsi daha da, daha da diye bağırmakta, yeni bağımlılıklar dayatmakta, çalışan halkın sırtına yeni yükler yıkmaya, siyasi nufuslarını daha da artırmaya çalışmaktadırlar.

Bu şartlarda faşist MC, işbirlikçi hakim sınıfların durumunu düzeltmek için Rusya ile ilişkileri geliştirmeye yöneliyor. Gazeteler Demirel'in önümüzdeki aylarda Rusya'ya geziye çıkacağını, orada ABD'den karşılanamayan kredi ve mali meseleler üzerinde durulacağını, yeni anlaşmalar yapılacağını yazıyorlar. Böyle bir şey sosyal-emperyalistler bakımından genişleme emelleri ve ısrarla istedikleri "siyasi belge anlaşması"nın elde edilmesi için da uygun bir fırsat olacaktır. Her zaman olduğu gibi faşist MC, işbirlikçi hakim sınıfların ayakta kalabilmeleri için gerekli olan bağları ABD emperyalizminden istediği gibi karşılayamayınca Rus sosyal-emperyalizminin kapısını çalıyor. ona teslimiyet gösteriyor. Onlar sıkıştıkları zaman bir emperyalistten diğerine koşuyorlar. Ülkenin kapılarını daha çok açıyorlar. Emperyalistlerin dayattıkları sömürü ve zulmün aracı zemini oluyorlar. Fakat işbirlikçi sınıfların sözcüleri emperyalistlerin istekleriyle iş yaptıklarını gizlemeyi ve hatta bazan onlara karşı görünümüne girmeyi ihmal etmiyorlar. Ancak bütün bu maskelerin altından ortaya çıkan gerçek, ülkenin emperyalistlere özellikle 2 süper devlete daha çok satılması ve bağımlılığın derinleşmekte olduğudur.

İşbirlikçi hakim sınıflar har zaman emperyalizmin dayandığı onların ülkeyi ve halkı boyunduruk altına almasının temelini meydana getirmektedirler. İşbirlikçi sınıfların yaşamı varlığı her zaman emperyalizmin yaşamı, onun kaderiyle birleşmiştir. Eğer bugün yeni yeni bağımlılık zincirleri getiriliyorsa 2 süper devlet ülkemizde hegemonya mücadelesi veriyorsa zemini hep işbirlikçi sınıflardır. Bu sınıfların diktatörülğü devam ettikçe kaçınılmaz olarak onların efendilerinin sömürü ve baskıları da beraberinde gelecektir. Bu nedenle emperyalizme karşı mücadele onların işbirlikçilerine, yerli gericiliğe karşı mücadele ile birleştirilmedikçe boş bir aldatmacadan, reformcu taleplerden öte birşey olamaz. Bugün ülkeyi 2 süper devletten koruyabilmenin, Rus sosyal-emperyalizminin sızmasından koruyabilmenin biricik yolu onlara karşı mücadeleyi işbirlikçilerine karşı mücadele ile birleştirmektir. İşbirlikçi hakim sınıfların faşist MC'nin ABD boyunduruğu ve dayatmalarının yanı sıra Rus sosyal-emperyalizmine de yönelmesinin ortaya çıkardığı ders budur. Bunun dışında, emperyalizme, sosyal-emperyalizme, 2 süper devlete karşı mücadele etmenin yolu yoktur.

Rus sosyal emperyalizmine karşı mücadele yükseliyor

Bütün dünyada olduğu gibi Rusyanın boyunduruğu altındaki Doğu Avrupa ülkelerinde de halkların mücadelesi hızla gelişiyor. Polonya işçi sınıfının güçlü devrimci mücadelesi şimdi diğer ülkelerde de cevap bulmaktadır. Geçen hafta Doğu Almanya'da sosyal-faşist diktatörlüğün, Rus sosyal-emperyalizmine karşı çıkanlara, bağımsızlık isteyenlere karşı giriştiği baskı ve zulmü protesto eden gençlere, halk da katıldı ve sosyal-emperyalizme karşı büyük bir kitle gösterisi meydana geldi. Halk polise karşı yiğitçe direndi, ne miting alanını terkettiler, ne de sosyal emperyelizme karşı sloganları durdurdular. "Rusya Ülkemizden defol" haykırışları her yeri inletti. Uzun sokak çarpışmaları oldu. Polis ve devletin diğer silahlı güçleri göstericilere karşı amansızca saldırdı. Yüzlerce insan yaralandı, yüzlercesi ise tutuklandı. Ama geniş kitlenin sosyal-emperyalizme karşı mücadelede kararlılığı, sosyal-faşistlerin aşılmaz, karşı konulmaz dedikleri baskı polis tedbirlerini etkisizleştirmişti. Kitlelerin devrimci gücü karşısında gericilerin gücü kağıt gibi eridi, sosyal-emperyalizme karşı sloganlarla sokaklar inlerken gericiler, güçsüzlüklerini çaresizliklerini yaşadılar. Doğu Almanya'da gelişen mücadele ve "Rusya ülkemizden defol" haykırışları burjuva ve revizyonist basının barikatlarını aşarak herkesçe görülebilir ve gizlenemez hale geldi.

Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa ülkelerinde burjuvazi, proletarya diktatörlüklerini yıkarak iktidarı tekrar ele geçirdikten sonra işçi sınıfı ve tüm çalışan halk yeniden baskı ve sömürü çemberine alındı. Doğu Avrupa'nın sosyalist ülkeleri "Rus yeni çarlarının ve işbirlikçilerinin boyunduruğu altında kapitalist bir ülke haline geldi. Rus yeni çarları işbirlikçilerine dayanarak "sosyalist işbölümü", "enternasyonalist dayanışma" yaftaları altında bu ülkeleri yağmaladı. Onlar bununla kalmadılar. "Birlik", "sosyalist ilerleme" ile süslenmiş azgın bir anti-komünist kampanya başlattılar. ÇKP ve AEP'in önderlik ettiği Marksist-leninist hareketi bölmek ve etkisizleştirmek için hertürlü yolu denediler. Ancak çok geçmeden paçalandı ve teşhir oldular; durumlarını kurtarabilmek umuduyya daha çok iki yüzlülüğe ve yalana sarıldılar. Her sömürücü ve zalim sınıf gibi çökmeye, çürümeye başladılar. Marksizm-Leninizm ise bütün dünyada gelişip **güçlendi.** Devrim ve sosyalizm mücadelesinin biricik yol göstericisi haline geldi. Uluslararası dayanışması ve birliği güçlendi.

Faşist baskılar devrimci hareketi engelleyemez

Yurdumuzda burjuvazinin kendi sınıfına hizmet ettirmek için açtığı okulların ırkçı faşist eğitimi ve faşist diktatörlüğün gerçek yüzünü teşhir etmek için, okullar açılmadan bir gün önce, slogan yazmağa çıktık. Bir kısım sloganlarımızı yazdıktan sonra faşist diktatörlüğün uşaklarından ve Ülkü Ocaklarına mensup faşistlerle polis işbirliği yaparak taksilerle etrafımızı çevirdiler. Bu esnada iki yoldaşımız yakalandı, daha emniyete götürülmeden dayak atılmaya başlandı. Yakalanan yoldaşımızın bir tanesi, Ülkü Ocaklarına mensup bir faşistin arabasıyla emniyet karakoluna götürüldü. Yakalanan yoldaşlarımıza sabaha kadar, diğer yoldaşların isimlerinin söylenmesi için işkence yapıldı. Kendi yazdıkları tutanakların altına imza attırmak için dayak attılar.

Bir gün sonra olay adliyeye intikal ettirildi. Faşist polis ifadesinde, yakalanan yoldaşlardan birinin kendisine bıçakla saldırdığını ve polis, arkadaşının yardımıyla kurtulduğunu ve şahsen davacı olduğunu belirtti. Oysa ki olay gerçeklerle bağdaşmıyordu, yoldaşlar sadece olay yerinden uzaklaşmak için kaçıyorlardı.

Mahkeme faşist polislerin çelişkilerle dolu ifadesine rağmen, işkencede vücudunun her yerinde çürük izleri görünen yoldaşımızı tutuklamıştır.

Bu olay bize gösteriyor ki, faşist diktatörlük bütün güçleriyle, halkın ve onun evlatları proleter devrimcileri yıldırmak ve mücadeleyi engellemek için azgınca saldırıyor.

Ama faşist diktatörlüğün bu baskı ve terörü, proleter devrimcileri, haklı olan davalarından koparamayacaktır. Yaptığımız hatalardan dersler çıkararak proleter devrimci siyasetimize sımsıkı sarılalım. Mücadelemize militanca sahip çıkalım.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN BASKI VE TETÖRÜ

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!

YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ

NEVŞEHİR'DEN BİR GRUP
HALKIN YOLU TARAFTARI

Sosyal-faşist saldırılara militanca direneceğiz

Emperyalistlerin ve ülkemiz üzerindeki uzantıları faşistlerin ve sosyal-faşistlerin halkımız üzerindeki baskı, sömürü ve zulüm politikası, orta dereceli okulların açılmasıyla, liseli gençliğin üzerine de yansımaktadır.

Faşist eğitim sistemine karşı yurtsever demokratik eğitim mücadelesini yükselten liseli gençlik, faşist ve sosyal-faşist saldırılara karşı yiğitçe direnmektedir.

Faşistler ve sosyal-faşistler, kitlelerden tecrit oldukça saldırganlaşmaktadırlar. Bu saldırılardan bir örneğini de İnönü Lisesi'nde gördük.

Kitlelerden tamamen tecrit olan sosyal-faşistler, 7.10.1977 günü 30-35 kişilik (İGD'li) fedai kadrosuyla İnönü Lisesi'ni sardılar. Onlar devrimci kitlenin devrimci önderleri yalnız bırakacağını umuyorlardı. Fakat umdukların tersine devrimci kitle, devrimci önderleri yalnız bırakmadı. Kitlenin mücadelesinden korkan sosyal-faşist fedailer (İGD'liler) okulun etrafından kaçtılar.

Okulun dağılmasından sonra kitlenin dağılmasından yararlanan İGD'li fedailer üç yoldaşımıza saldırdılar. Onlar tam techizatlı. (sopalı, zincirli) olmalarına rağmen, 3 yoldaş bu saldırıya yiğitçe direndiler. Çevredeki halkın 3 yoldaşı desteklemesi üzerine, sosyal- faşist fedailer, arabalarına binerek olay yerinden uzaklaştılar.

YURTSEVER DEMOKRATİK EĞİTİM İÇİN İLERİ !

KAHROLSUN FAŞİST EĞİTİM SİSTEMİ !

KAHROLSUN FAŞİSTLER, SOSYAL-FAŞİSTLER !

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

İNÖNÜ LİSESİ'NDEN
BİR GRUP LİSELİ GENÇLİK

METAL işçileri lokavta karşı saflarını genişletmeli birleşmelidir

MESS uzun zamandır grevdeki maden işçilerini lokavtla tehdit ettikten sonra, 12 işyerinde lokavt kararı aldı. MESS'in lokavt ilân ettiği işyerleri grevde olmayan fakat grev kararı alınmış olan işyerleridir. Bu lokavt kararı alınan işyerlerinde ise 4500 işçi çalışmaktadır. Elsel, Emas, Elba, Çelik Sanayi, Özköseoğlu, Türk Demirdöküm, Böhler, Sert Maden, Beldesan, Fer Döküm, Valtaj Elektrik MESS'in lokavt kararı aldığı işyerleridir. MESS'in grevde olmadığı halde bu işyerlerinde lokavt ilan etmesine, grevde olmasa da işyerlerinde iş koşullarının bozulduğunu, gergin bir atmosferde üretime devam etmenin mümkün olmadığını gerekçe olarak öne sürüyor. Bu gerekçeyi ileri sürerek metal işçilerinin MESS'e karşı grevlerini kırmak işçi sınıfını boyun eğdurmek isteğini açık ve kaba olarak ifade etmiş olmaktadır. Bu sudan sebepleri öne sürmesi bile bunu ispata yeterlidir. MESS, sosyal faşist Maden-İş yöneticilerinin işçi sınıfına ihanetini işçileri dize getirmek için iyi bir şekilde değerlendirmektedir. Maden-İş yö-

Dev.Sa.7.Sü.5'de

Uluslararası Para Fonu (IMF) halka yeni tuzaklar hazırlıyor

ABD emperyalizminin etkinliğindeki IMF, ülkenin emperyalizme bağımlı olmasının yol açtığı ekonomik çöküntüyü giderme adı altında daha önce de Türkiye'ye gelmişti. Onlar ABD emperyalistlerinin ve diğer emperyalistlerin isteklerini zorla dayattılar. Onlar işbirlikçi kapitalizmin yaşaması için bu defa ülkeyi borçlandırmak vs. ile, sadece soymakla yetinmiyorlardı. Dayattıkları bağımlılık ve borçlandırmalar için daha büyük sömürü ve taviz istiyorlardı. Kendi sömürüleri demek olan sermaye ihracı için yığınla şart dayattılar. Ve kabul ettirdiler. Paranın değerini düşürttüler, bütün temel maddelere zam yaptırdılar. İşçilerin, köylülerin bütün çalışanların sırtına dayanılmaz yükler yıktılar. O kadar ki, ileride Türkiye'nin ne yapıp ne yapmaması gerektiğini elindeki paraları nereye harcaması gerektiğini onlar tesbit etti. Bütün bunlar sömürdükleri yetmiyormuş gibi ek olarak istedikleri yeni bedeller, yeni imtiyazlardı. Faşistler de tam bir sadakatle efendilerinin emirlerini yerine getirdi. Ancak emperyalistler istediklerinin kabul edilmesiyle yetinmediler. Daha çok şey istemeyi sürdürdüler. Faşist MC'nin Maliye Bakanı ABD elebaşılarınının ayaklarına kapanıp "iştediğiniz her şeyi yaptık artık borç verin" diye yalvarırken, onlar borç vermek için daha çok şey almaları gerektiğini söylüyorlardı. Uşaklar efendilerinin sözlerine uyarak dayatılacak yeni emirleri beklemeye başladılar ve aynı IMF heyeti bu defa daha küstah bir şekilde geldi. Şimdi onlar "Devalüasyon az oldu yeni devalüasyon yapın", "Kalkınma planlarınız nerede bize gösterin", "Bizim kabul etmediğimiz şunları çıkarın, başka bir plan yapın" demektedir. Borç verirlerse nereye harcanması gerektiğini tesbit etmekte, halkın sırtına yeni ekonomik yükler yıkmak için yeni planlar hazırlamaktadırlar.

İşçiler köylüler tüm çalışanlar işbirlikçi sınıfların diktatörlüğünün nasıl ülkeyi emperyalistlerin oyuncağı haline getirdiğini görmelidir. Emperyalist devletlerin ülkeyi daha çok yağmalamak, halkın sırtına daha çok yük yıkmak için entrikalar çevirdiklerini görmelidir ve onlara karşı sessiz kalmamalı, mücadeleye atılmalıdır. Çünkü bu biz işçilerin, köylülerin tüm halkın meselesidir. Ülkemizin geleceği meselesidir.

DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!



HALKIN KURTULUŞU GAZETESİ YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ MUSTAFA YILDIRIMTÜRK ASKERİ MAHKEME TARAFINDAN TUTUKLANDI:

Halkın Kurtuluşu gazetesinin yazıişleri müdürü Mustafa Yıldırımtürk, 3. Kolordu Askeri Mahkemesi tarafından 12 Ekim günü tutuklandı.

İstanbul basın savcılığında Halkın Kurtuluşu'nun çeşitli sayılarından dolayı sorgusu yapıldıktan sonra askeri savcının emriyle 1. Şube'de gözaltına alınan Mustafa Yıldırımtürk'e gözaltında bulunduğu sürede dayak da atılmıştır.

Askeri mahkemelerin basın mensuplarını yargılaması Anayasaya ve basın kanununa aykırı olmasına, hukukçuların, demokrat aydınların ve uluslararası örgütlerin karşı çıkışlarına rağmen devrimci gazetelerin yazıişleri müdürleri askeri mahkemeler tarafından tutuklamakta ve yargılanmaktadır. İşte son örneği Mustaf Yıldırımtürk'ün tutuklanması.. Gazetemizin eski yazıişleri müdürü ve halen tutuklu bulunan Mehmet Çerik hakkında da askeri mahkemede iki ayrı dava yürütülmektedir.

Kısa bir süre önce bir basın mensubunun tutuklanması ve kelepçelenmesi üzerine "düşünce özgürlüğünü" savunur görünen Türkeşlerin, faşist diktatörlüğün diğer sözcülerinin askeri mahkemelerin devrimci basın mensuplarını yargılamasına alkış tutmaları onların ağzındaki "özgürlük" sözünün nasıl boş bir aldatmaca olduğunu göstermiyor mu?

Faşist diktatörlük bütün organlarıyla devrimci yurtsever basını susturmaya, halka ulaşmasını engellemeye çalışıyor.. Devrimci gazetelerin sorumlularına, gazete satan ve dağıtan devrimcilere azgınca saldırıyor. Onların bu çabalarına Rus sosyal emperyalizminin beşinci kolu sosyal-faşistler de eşlik ediyor. Onlar böylelikle halkın yayın özgürlüğünü gasbedebileceklerini, devrimci yayınların halkın mücadelesine önderlik etmesini, halkın düzene karşı mücadelesinin iki süper devlete, faşist diktatörlüğe ve sosyal-faşizme karşı yönlendirilmesini, siyasi gerçeklerin halka anlatılmasını, halkın kendi çıkarları doğrultusunda eğitilmesini engelleyebileceklerini sanıyorlar. Bunun icin

Dev.Sa.6,Sü.1'de

DEVRİMCİ DEMOKRAT BASINA

Biz aşağıda imzaları bulunan kuruluşlar; 13-14 Eylül 1977'de Elazığ'da suçu ve yakalanma sebebi bizce meçhul devrimci PİR AHMET SOLMAZ'ın polisler tarafından işkence yapılarak katledildiğini basından öğrenmiş bulunmaktayız.

1-2.MC kurulduğu günden beri artan hayat pahalılılığı, işsizlik ve düşük taban fiyatları yoksul halkımızın hayatını çekilmez hale getirmiştir.

Faşist diktatörlük; halkımızın kendisini yönelen mücadelesini bastırmak, dikkatlerini başka yöne çevirmek için "anarşi ve gizli örgüt" umacısını yaratarak baskılarına haklı zemin hazırlamaya çalışmaktadır.

1 Mayıs gecekondu mahallesi katliamı sırasında "halkı bir gizli örgüt teşvik etmiştir" yaygarasını koparmaları bu yüzdendir.

Ve yine PİR AHMET SOLMAZ yakalandığı zaman "bir gizli örgüt ortaya çıkarıldı" demeleri aynı amaçla ileri sürüldü.

2-PİR AHMET SOLMAZ; faşist diktatörlüğün bu çirkin emeline alet olmadığı için katledilmiştir.

3-İnsan hakları evrensel beyannamesi ve kağıt üzerinde kalan anayasa ilkeleri çiğnenerek, ortaçağ engizisyon mahkemelerini fersah fersah geride bırakan, çağdışı işkence usulleriyle insanların öldürülmesi utanç verici BİR İNSANLIK SUÇUDUR.

4-Faşist diktatörlüğün bu suçuna ortak olmak istemeyen, her demokrat aydın(prof., doçent, öğretim görevlisi, gazeteci ve yazar) siyasi parti, demokratik kitle kuruluşları (sendika, odalar, dernekler vs.) işkencede katledilen PİR AHMET SOLMAZ'ın katillerinin bulunması ve cezalandırılması için mücadele etmelidir.

Bu mücadeleyi etmeyen her demokrat kişi ve kuruluş bu cinayetin suç ortağıdır. Lanetle anılmaya müstehaktır.

PİR AHMETLER ÖLMEZ
İŞKENCECİ KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR
İŞKENCE VE ÖLÜM HALKIMIZIN MÜCADELESİNİ ENGELLEYEMEZ

GENEL-İŞ 1 NOLU ŞUBE BAŞKANI EMİN ERDEM
GENEL-İŞ 2 NOLU ŞUBE BAŞKANI MEVLUT AVCI
HÜSEYİN AKKAYA HASBABA YARD. VE GÜZ. DER -SEKRETERİ
GAZİANTEP DOKUMA VE İPLİK İŞÇİLERİ DERNEĞİ (FADİŞ-DER) MUSTAFA
KAUÇUK -İŞ SENDİKASI GAZİANTEP ŞUBESİ BAŞKANLIĞI GÜL
POST-DER SEKRETERİ
T.OLEYİS YÖNETİM KURULU
KADIN HAK. KOR. DER. YÖNETİM KURULU
ÇİMSE-İŞ SENDİKASI GAZİANTEP ŞUBESİ İBRAHİM DAĞ (Şb. sek.)
YUKARI BAYIR HALK DERNEĞİ YÖNETİM KURULU ADINA HACIALİ KÖROĞLU
GÜNEYDOĞU TEKSTİL GENEL BAŞKAN
TÜTED GAZİANTEP ŞB, BAŞKANI
TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI GÜNEYDOĞU SAYMANI MUSTAFA YAĞCIOĞLU
SDP İL BAŞKANI ZEKİ KESKİN
GAYÖD YÖNETİM KURULU ADINA HÜSEYİN ÇAKIR
YÜKÇÜ VE HAMALLAR ESNAF DER. ADINA BAŞKAN HÜSEYİN ÇOŞKUN
GAZİANTEP LİSELİ ÖĞRENCİLER DERNEĞİ YK ADINA BAŞKAN MUSTAFA
GAZİANTEP MUHTARLAR DERNEĞİ BŞK MEHMET ŞARKLI KARAOĞLAN

Bir avuç sosyal faşist çete dışında DİSK'in T'K'P ile hiçbir alakası yoktur

DİSK Genel Başkanı Türkler, kendisi sosyal-faşistlerin kuklalığını, yapmıyor ve DİSK'te sosyal-faşistlerin hakimiyet kurması için Rusya'ya hizmet cephesinin içine sokmak için çalışmıyormuş gibi; **DİSK'in hiçbir siyasi kuruluşla** ilgisi olmadığını söyledi. Sanki DİSK'e saldırı düzenleyerek UDC'yi dayatmaya çalışan, İGD'li sosyal-faşistlerin tehditleri ile son olaylar ortaya çıkmadı. Türkler'in bu lafları kuklalığını gizlemek için DİSK'te sosyal-faşist yıkıcı faaliyeti örtebilmek için söylenmiştir. Ama DİSK dergilerini sendika yayın organlarını alın bakın bu sözlerin hepsinin yalanlandığı ortaya çıkar. Hepsinde Rusya'ya oradaki "sosyalizm"e övgüler doludur. Refah ve mutluluğun da Rusyanın hizmetine girmekle kazanılabileceği anlatılmakta, kölelik aşılamaktadır. Rusya'nın dünya halklarına hazırladığı tuzaklar, azgınca silahlanması da "barış", "detant" "silahsızlanma" modern revizyonist teorileri ile süslenmiştir. Peki, sosyal-faşistler bunları süs için mi yazip çizmekteler? Sendika kongrelerinde, toplantılarında Rus yeni çarların sendika bürokratları boy göstermekte iken, DİSK'in 10. kuruluş yıldönümünde modern revizyonist safsatalar yeri göğü inletirken DİSK sosyal-faşistlerin, T"K"P'nin elinde oyuncak halinde değil miydi? Bunları inkar edin bakalım, Kukla Türkler sosyal-faşistlerin emirlerinden biraz uzaklaşmaya çalışsın T"K"P'nin soluğu ensesindedir.

Bunlara hayır demek Türkler'ın elinden gelmez. O da sosyal-faşistlerin kuklalığını yaptığı sürece yeni çarların T"K"P'nin iltifatlarını hak eder. Aksi halde T"K"P'nin soluğu ensesindedir. İGD kolluk kuvvetleri, İGD besleme örgütleri ajanlık, ispiyon, **işten atılacakların listesini düzenleme gibi tüm yıkıcı faaliyetlerin yürütücüleridir. Hal böyleyken Türkler kalkmış da kimi neye inandırmaya çalışıyor. Adana'daki temsilci seçiminde** UDC'ye karşı olanların DİST'ten tasfiye edileceklerini söyleyen kendisidir. İşte işçi sınıfı düşmanlarının sonunda düştükleri durum budur. O Türkler'in kölelik öylesine ruhuna işlemişki aynı toplantıdan İGD'lilere seslenerek "size ters düşen ben dahi olsam sopalarla beni bile dövün" diyerek kolluk kuvvetlerine sadakatini tiksindirici uşak ruhunu dile getirmiştir. Sosyal-faşistler şimdi günden güne teşhir oldukça DİSK'in hiçbir siyasi kuruluşla ilgisi yoktur diye çığırtkanlık yapmakta, Rusya'nın kuklası T"K"P ile ilişkilerini gizlemeye uğraşmaktadırlar. Ne var ki DİSK'teki son olaylara yol açanın UDC meselesi olması bile oların savunamaz hale geldiği T"K"P'nin DİSK içindeki ajanlarına göstermektedir. Evet DİSK'in bir avuç sosyal-faşist çete dışında işçi sınıfının T"K"P ile hiç bir ilişkisi, sınıf çıkarlarının uzaktan yakından bir alakası yoktur ve olamaz. DİSK siyasetten bağımsız ola

Dev.Sa.6,Sü.4'de

ARTAN ZULÜM VE SÖMÜRÜYE RAĞMEN HALKIN YÜKSELEN MÜCADELESİ AYDINLIK BİR GELECEK VAADEDİYOR

Ülkemizin yakın tarihinin en hareketli dönemlerinden birini yaşıyoruz. Son bir-iki aydır meydana gelen gelişmeler çok yönlü öneme sahiptir. Bu gelişmeler son yıllarda ülkemizde yaşanan altüst oluşun bir sonucu olduğu gibi, aynı zamanda bu alt-üst oluşu daha da derinleştirmiştir.

EKONOMİK BUHRAN VE İKİ SÜPER DEVLETİN HEGEMONYA MÜCADELESİ

Ülkemizin ekonomisinin emperyalizme bağımlı oluşu, emperyalist dünyanın çürümüşlüğünün ülkemize de yansımasına yol açmaktadır. Emperyalist dünyada yaşanılan derin ekonomik buhranlar ülkemize birkaç kat artarak yansımaktadır.

1970'lerden bu yana ülkemizde yaşanan ekonomik buhranın temelinde yatan da budur. Ayrıca dünya çapında azgın bir hegemonya mücadelesi veren iki süper devlet, ABD ve SSCB'nin ülkemiz üzerinde de sürdürdüğü yağma ve talan kavgası buhranı daha da derinleştirmektedir. ABD'nin ülkemiz üzerinde yıllardır süren hegemonyası sarsılmakta, yeni bir süper devlet olarak dünya sahnesine çıkan Sovyet sosyal emperyalizmi ülkemizde yayılmakta, ekonominin candamarlarına sızmaktadır. Bu anlamda ülkemizde bir geçiş dönemi yaşanmaktadır.

Son gelişmelerin en önemlisi IMF sorunudur. IMF detektifleri pervasızca ekonomiye ilişkin emirler yağdırmaktadırlar. Bu emirlerin çoğu kabul edilmiştir. Bu ABD emperyalizminin doğrudan ekonomik ve siyasi müdahalesidir. IMF'nin emirleri şöyle özetlenebilir:

- Devlet harcamaları ve yatırımları sınırlanmalı, kamu iktisadi teşekküllerinin bazıları tasfiye edilmelidir.
- Taban fiyatları çok düşük tutulmalıdır.
- KİT ürünlerine ve diğer temel mallara zam yapılmalıdır.
- Ücretler dondurulmalıdır.

Ve bütün bu tedbirler "istikrarın sağlanması" yalanıyla öne sürülmektedir. Evet bu emirler "istikrarın korunmasına" yöneliktir.

Ama neyin "istikrar"ının korunmasına? ABD emperyalizmi, bu tedbirleriyle ülkemizi sürekli bir ucuz hammadde deposu olarak tutmaya, halkın emeğinin, ülkenin zenginliklerinin azgınca sömürülmesiyle daha önce verdiği borçların faizlerini garantiye almaya, yeni ve çok daha köleleştirici sermaye ihracı için zemin hazırlamaya çalışmaktadır. Sürekli açık veren ve açığı büyüyen ödemeler dengesi aracılığıyla ülkemiz üzerindeki boyunduruğunu korumaya uğraşmaktadır. Bu meselenin ekonomik yanıdır. ABD emperyalizminin dayattığı siyasi müdahaleler, "can ve mal güvenliğinin korunması" adı altında halkın muhalefetinin ve mücadelesinin bastırılması ve Kıbrıs sorununun Kıbrıs üzerinde ABD hegemonyasını sağlayacak, en azından bunun şartlarını hazırlayacak bir "çözüm"üdür. Genel olarak ele alırsak ABD emperyalizminin bu tedbirleri, ülkemiz üzerinde sarsılan hegemonyasını sağlamlaştırma yönünde yaptığı bir ataktır.

ABD emperyalizminin isteklerinin çoğu şimdiden gerçekleşmiştir. Ama öte yandan Sovyet sosyal emperyalizmi de boş durmamakta, yeni mevziler elde etmektedir. Buhrandan kendi lehlerine yararlanmaya çalışan Yeni Çarlar, "kurtarıcı" pozlarında her türlü krediyi vermeye hazır olduklarını belirtmişler, onlar, yeni enerji anlaşmalarıyla ekonominin şalterini daha fazla ele geçirmekte, öte yandan "kölelik anlaşması" olan siyasi belgenin imzalanmasını yeniden gündeme getirmektedirler. ABD hegemonyasını koruma yolunda bir atak yaparken, Yeni Çarların ülkemize uzanan eli daha da büyümektedir.

Tüm bu gelişmeler, özellikle son dönemdeki ABD'nin müdahalesi "geçiş dönemi"ni değiştirmemiş, ama bu dönemin nasıl çalkantılı, alt-üst oluşlara yol açan bir gelişme olduğunu ortaya koymuştur. Bu gelişmeler göstermiştir ki, dünya halklarından yediği darbeler nedeniyle dünya üzerinde eski konumunu kaybeden ABD emperyalizmi, ülkemiz üzerindeki hegemonyasını sağlamlaştırma teşebbüslerini hiç bir zaman durdurmıyacaktır. Hegemonyasını kendi isteği ile Rus sosyal emperyalizmine bırakmıyacaktır. ABD emperyalizmi hegemonyasını korumak için tüm gücüyle direnecek, ülkemizi köleleştirmek, halkımızı ezmek için her türlü araca başvuracaktır. Ayrıca, hegemonya mücadelesi aynı seviyede kalmamakta, düz bir hat izlememektedir. İki süper devlet, dünya halklarının bu azgın düşmanları, hegemonya mücadelesini sürekli tırmandırmakta, ülkemizi daha fazla bağımlılık altına almaya, talan etmeye çabalamaktadırlar.

"TEDBİRLER" BUHRANI DAHA DA DERİNLEŞTİRİYOR...

1970'lerden beri yaşanılan derin ekonomik buhran, ve buhranın halkın sırtına yüklenme çabaları sürekli artan yoksulluğa, pahalılığa, yıkıma yol açmaktadır. Emperyalistler ve işbirlikçileri ne denli "ekonomiyi kurtarma operasyonu" olarak reklamını yapsalar da, burjuva ekonomistler kraldan çok kralcı kesilerek tümüyle ve daha fazlasıyla uygulanmasının çığırtkanlığını yapsalar da, alınan tedbirler bunalımı daha da derinleştirecektir. Çünkü bu operasyon, emperyalizmin çıkarlarını koruma, emperyalistlere yeni çıkarlar sağlama operasyonudur. Çünkü bu tedbirler buhranın kaynağı yarı-sömürge yapıyı korumaya yönelik tedbirlerdir.

Faşist hükümetin aldığı ve alacağı her tedbir, bu yapının çürümüşlüğünü iyice açığa çıkarmakta, emperyalizmin ve hakim sınıfların azgın sömürgen yüzlerini daha da belirginleştirmektedir.

IMF'nin emirlerine ve hükümetin tedbirlerine bir bakalım. Tarım ürünlerinin fiyatları düşük tutulmuştur, yüzde 10 devalüasyon yapılmıştır -ki gelecek yılın bütçesinin şimdiden hesaplanan açığını kağıt üstünde kapatabilmek için Mart ayından önce en az %30'luk bir devalüasyonun yapılması zorunludur. Yarı-sömürge yapıda ihraç edilen malların hemen hemen tümü tarım ürünleridir. Bu ürünlerin miktarı belirlidir, ve artırma imkanı hemen hemen yoktur. Ve zaten daha baştan emperyalistlerce kapatılmıştır. Dolayısıyla yapılan devalüasyon, ihracatı artırıcı hiç bir özelliği olmayacağı, eşitsiz ticari ilişkiler yoluyla sömürüyü büyütecek yeni borçlanmalar getireceği gibi, eski borçlanmaları da kendiliğinden büyütecektir.

Bu yüzden, "ihracat seferberliği" boş bir balondan başka bir şey değildir. Dış borçları ve faizlerini ödemek için döviz gerekir. Dış borçları ve faizlerini ödemek için de emperyalistlere daha fazla ve daha ağır şartlarda borçlanılacak, emperyalizme bağımlılık daha da artacaktır. Düzenin kaçınılmaz sonucudur bu; ödemeler dengesinde sürekli büyüyen açık ve sürekli artan emperyalizme bağımlılık.

Emperyalizm, bir yandan devletten devlete verdiği borçlarla, bir yandan da sermaye ihracı temelinde hegemonyası altındaki ülkelerde oluşan işbirlikçi tekelci kapitalizm aracılığıyla sömürüsünü sürdürmektedir. Bunalım, işbirlikçi tekelci kapitalizmi de çöküşün içine sokmuştur. Bu yapının işleyişini sağlayabilmek, sömürülerini garantiye alabilmek için de ücretlerin dondurulmasını, fiyatların arttırılmasını emretmekte, işbirlikçi büyük burjuvazi de bu emirlere hararetle alkış tutmaktadır. Ama bu tedbirler, işbirlikçi tekelci kapitalizmin bugünkü işleyişini bile sağlamaktan uzaktır. Yüksek fiyat artışlarından ve ücretlerin dondurulması -ki yiğit işçi sınıfı karşısında hakim sınıflar buna cesaret edecek kadar gözüpek gözükmüyorlar- karşılığında sağlanacağı farzedilen sermaye birikimi ise, özellikle DÇM'lere tanınan kur garantisinin arttırılması, teşvikler, vergi iadeleri ve esas olarak fiyat artışlarının tüm mallara yansıması yüzünden hiç bir "canlanma" ve "düzelme" yaratmayacaktır.

Özetle bu tedbirler, bunalımı daha da derinleştirecek, emperyalizme bağımlılığı daha da arttıracaktır. Düzelme değil, aksine daha fazla artan pahalılık ve yıkım getirecektir. Emperyalizmin yağmasının, büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının sömürüsünün daha da artmasıyla sonuçlanacaktır, ve şimdiden sonuçlanmaktadır.

Tüm bunlar, yarı-sömürge, yarı-feodal yapının çürümüşlüğünü, üretici güçlerin gelişmesinin önünde nasıl engel olduğunu açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Bu çürümüş yapıdan ve onun yarattığı bunalımlardan kurtulmanın açık ve tek bir yolu vardır: Emperyalizmle ve sosyal emperyalizmle olan tüm ilişkilere son verilmesi, tüm dış borçların iptali, bankalara, işbirlikçi tekelci burjuvazinin tüm sermayesine el konması, hazine ve ağa topraklarına tazminatsız el konulması, banka ve tefeci borçlarının iptali. Ama bu sömürünün kaynağı emperyalizmin, işbirlikçi kapitalizmin ve feodalizmin yıkılması demektir, bu da, bu güçlerin üzerinde yükselen faşist diktatörlüğü yıkarak, halkın devrimci demokratik diktatörlüğünü kurmakla mümkündür. Bunu başaracak güç, Demokratik Halk Devrimini gerçekleştirecek güç de işçi sınıfı ve milyonlarca çalışan halktır. Buhranın derinleşmesi ve iki süper devletin yoğunlaşan hegemonya mücadelesi bugünkü gelişmelere damgasını vuran esas gelişmelerden biriyse, ötekisi de Demokratik Halk Devriminin güçlerinin her yanda gelişmesi, zulme ve sömürüye karşı sesini her geçen gün daha da gür yükseltmesidir.

SİYASİ BUHRAN, MC VE FAŞİST TERÖR

Yaşadığımız gelişmeler siyasi ve sosyal alanda da alt-üst oluşu yoğunlaştırmaktadır. Derinleşen buhran, kızışan hegemonya mücadelesi ve halkın yükselen mücadelesi iç çelişmeleri son derece şiddetlendirmektedir. İşçi sınıfı, yoksul köylülük hızla yoksullaşan orta köylülük ve çıkarlarına büyük darbe vurulan orta burjuvazi ve şehir küçük burjuvazisiyle iki süper devlet ve işbirlikçileri arasındaki şiddetlenen çelişme tüm çelişmelere damgasını vururken, hakim sınıflar arasındaki çelişmeler artmakta, düzen partileri kaynamakta, yeni bölünmeler, yeni gruplaşmalar meydana gelmektedir.

Emperyalist dünyanın içinde bulunduğu ve gittikçe büyüyen buhran ve buna bağlı olarak ülkemizde de görülen ekonomik ve siyasi buhran şartlarında emperyalistlerin ve tüm işbirlikçilerin programlarının özü sallanan, çatırdayan yarı-sömürge, yarı-feodal yapıyı korumaktır.

Bugünkü şartlarda ülkenin önündeki iki yol yani, ya 2 süper devletin amansız rekabeti altında kitleler üzerindeki sömürü ve zulmü kat be kat artırarak bu düzeni sürdürme yolu, ya da bütün baskı ve acılardan kurtulmak için iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı mücadele yolu her zamankinden daha açık ve anlaşılır haldedir.

ABD emperyalizmi ve büyük burjuvazinin geniş kesimleri iç çelişkileri derinleşen emirlerini büyük ölçüde yerine getirmesine rağmen halkın muhalefetini bastırmaktan ve ABD'nin hegemonyasını sağlamlaştırmaktan aciz MC hükümetini yeterli bulmamaktadır. Onlar kendi içinde daha uyumlu, ABD'nin ülkemizde ve Akdeniz bölgesinde hegemonyasını tamir için istediği tavizleri daha kolay yerine getirebilen bir hükümet istemektedir. Onlar çatırdayan, sallanan düzenin faturasını en tam, en geniş şekilde kendi denetimlerinde halka ödetilmesini sağlayacak bir hükümet istiyorlar.

Faşist MC daha az çörek, daha çok kamçı siyasetine sarılmaktadır. Ekonomik dayatmaların yanısıra amansız polis bürokrasi baskısını geliştiriyor. Devletin silahlı güçlerini geliştiriyor daha çok militarize ediyor. Sivil faşistleri özellikle MHP'li faşistleri tüm devlet kadrolarına doldurarak, özel koruyucu himayelerle halk sınıfları içinde örgütleyerek halka karşı silahlandırıyorlar. Faşistler sahte demagojileriyle henüz meseleyi kavrayamamış yığınların bir kısmını saflarına çekebiliyorlar.

ABD emperyalizminin ve büyük burjuva çevrelerin geniş kesiminin MC yerine istedikleri daha uyumlu hükümet bütün bunları sürdüren bir hükümet olacaktır.

Sosyal emperyalizm ve uşağı sosyal-faşistler "UDC"nin teslim olması nedeniyle, onun yanı sıra daha çok buhranın derinleşmesiyle Rusya'ya teslimiyet eğiliminin gelişmesine güvenmektedirler. Sosyal emperyalizm ve işbirlikçileri ülkemizde belli bir yeri olan ve son gelişmelerle durumları sarsılan ABD işbirlikçilerinin hesaplarına göre durumları daha da bozulacak olan tekelci devlet kapitalizmini bürokrat burjuvaziyi kazanmak istiyorlar. Onları Rusya'ya doğru eğmeye, sosyal-faşist bir diktatörlük için kullanmaya, satın almaya çalışıyorlar. Onlar bir yandan kendilerine daha çok teslimiyetçi hükümet isteği duyarken, diğer yandan rakibi ABD emperyalistleri ile rekabetın seyrine göre uzun vadede bu güçlere dayanarak sosyal - faşist bir darbe arayacaklardır.

Reformcu CHP yöneticileri ise MC'yi zamları birden yaptığı, yanlış bir ekonomik siyaset izlediği için eleştirerek şimdiki durumu en iyi kendilerinin koruyabileceklerini, istikrarı en iyi kendilerinin sağlayabileceğini savunmaktadırlar. Düzenin en iyi kendilerinin koruyabileceğini, halkın muhalefetini kendilerinin uysallaştırabileceği iddiasıyla hükümete talip olmaktadırlar.

Halkın gelişen mücadelesi, bütün bu durumlar ve faşist MC'nin iç çelişmeleri, değişik emperyalist çevreleri ve işbirlikçi sınıfları memnun edemiyor olması nedeniyle MC'nin yıkılışı kaçınılmaz gözükmektedir. Daha şimdiden çökmeye başlamıştır. Emperyalistler ve işbirlikçileri halkın yükselen mücadelesini bastıracak, daha fazla kamçı siyasetini daha "enerjik" uygulaya

Dev.Sa.6,Sü.5'de

Proleter devrimcilerin birliğini sağlayalım, milyonlarca halkı devrim saflarında birleştirelim

Halkın yükselen mücadelesini devrimci iktidar mücadelesine dönüştürelim

Son günlerde yaşanan gelişmeler, birbiri ardı ortaya çıkan bir sürü olay, bugün ne kadar hareketli bir dönemde yaşadığımızı ortaya koyuyor. Yaşadığımız alt-üst oluş hızlanmakta, bütün çelişkiler şiddetlenmekte, yeni bölünmeler, yeni gruplaşmalar oluşmakta düzen ve kurumları teşhir olmaktadır. Gün geçtikçe artan pahalılık, yoksulluk ve faşist diktatörlüğün "daha fazla kamçı" siyaseti karşısında işçi sınıfı ve çalışan halk kitleleri zulmün ve sömürünün kaynağını daha da açıkça görmekte, halkın düzene karşı muhalefeti derinleşmekte, ezilenler kendilerine sömürü ve zulümden başka bir şey vermeyen bu köhnemiş düzene karşı mücadele azmiyle dolmaktadırlar. Binlerce, yüzbinlerce işçi sarı ve revizyonist sendika ağalarının entrika ve engellerine rağmen grevdedir. Yoksul köylülük ve genel olarak tüm köylülük için artık bıçak kemiğe dayanmıştır; devrimci mücadele kırlarda boy atıp gelişmektedir. Bunun yanında şehir küçük burjuvazisi ve çıkarlarına darbe vurulan orta burjuvazi saflarında da huzursuzluk ve hoşnutsuzluk yayılmaktadır. Kitleler her geçen gün mücadele edilmedikçe üzerlerindeki sömürünün kalkmayacağını görmekte, düzenin ve kurumlarının niteliğini, kavramakta, mücadele azmiyle dolmaktadır. Her geçen gün bu düzenden çıkarı olan güçlerle, bu düzenin yıkılmasında, halkın devrimci demokratik diktatörlüğünün kurulmasında çıkarı olan güçler arasında kutuplaşma daha da artmakta, iç çelişmeler devamlı derinleşmektedir. Bu durum devrimden çıkarı olan milyonlarca halkı, iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı Demokratik Halk Devrimi saflarında birleştirilmesini son derece mümkün ve ertelenemez kılmaktadır. Ve tüm siyasi akımların teşhir olduğu, niteliklerinin kitlelerce giderek daha da derinden kavrandığı günümüzde, kitleleri devrim mücadelesinde birleştirebilecek tek akım, proleter devrimci hareket olmakta, aynı zamanda proleter devrimci hareketin, işçi sınıfı ile ve yoksul köylülüğün geniş kitleleri ile birleşmesinin, devrimden çıkarı olan herkesi birleştirmesinin şartları ve zemini de son derece olgunlaşmaktadır.

Elbette, böyle bir durum, halka karşı daha fazla kamçı siyaseti izleyen faşist diktatörlüğün giderek daha da fazla proleter devrimci hareketi baş hedef seçmesine yol açacaktır.

GÖREVLERİMİZİ KAVRAYALIM, KARARLILIKLA YERİNE GETİRELİM!..

Yoğunlaşan alt-üst oluş, düzenin teşhirinin, hakim sınıfların yönetemezliklerini arttırmakta, halk kitlelerinin düzene karşı muhalefeti gün geçtikçe derinleşmekte, ülkemizde bir devrimci kabarış dönemi yaşanmaktadır. Durumu halk kitleleri için mükemmel yapan budur. Bu mükemmel durum proleter devrimci harekete devrim yolunda yeni ve güçlü bir atılım yapmasının şartlarını yaratmakta, devrimimizin bugünkü görevi olan halkın bağımsız güçlerini yaratma görevinin yerine getirilmesini hem mümkün, hem de ertelenemez kılmaktadır.

Karşı-devrimin saldırısı ve tecrit siyasetine rağmen devrimci kabarışın sürekli devam edeceği hayaline kapılmayalım. Eğer halk kitleleri örgütsüz ve yeterli eğitim ve hazırlıktan yoksunsa, karşı devrimin saldırısı durumda önemli değişiklikler yapabilir. İşte bu anlamda devrimci kabarışın sürmesi ve devrimimizin ileriye doğru gitmesi, proleter devrimci hareketin kitlelerle birleşmesine, milyonlarca halkı devrim safında birleştirmesine, bağımsız devrimci siyasetini onların elinde yenilmez bir silah yapabilmesine, görevlerini kavrayıp cesaretle uygulamasına ve çelikleşmesine bağlıdır.

Görevlerimiz nelerdir? Bunu sürekli vurguladık, yerine getirmek için çaba harcadık. Bugünkü gelişmeler bu görevleri daha da açık bir şekilde ortaya koymakta ve yerine getirilmesinin kaçınılmazlığını göstermektedir.

Her şeyden önce Proleter Devrimcilerin birliğini sağlamalıyız. Birlik için objektif şartların yanında, özellikle tabanda subjektif şartlarında olgunlaştığı, ayrı durmanın devrimci harekete getirdiği zararların açık bir şekilde görüldüğü bugün, "Proleter Devrimcilerin Birliği" artık bir propaganda şiarı değil, eylem şiarıdır. Zaman artık bu konuda, proletarya partisinin yeniden inşası yolunda somut adımlar atma zamanıdır.

Artık ayrı yerlerde merkezileşerek ideolojik siyasi çizgi inşa edilmesi, bu çizgilerin kaçınılmaz olarak farklı sınıf temeli kazanmasına yolaçacaktır. Proleter devrimci hareket gelişmektedir, ama daha güçle ve hızla gelişmesi için proleter devrimci hareketin bölünmüşlüğüne son verilmelidir. Bu gelişme karşısında açığa çıkan ve tecrit olan küçük burjuvazi "proleter devrimci harekette buhran var" yaygarasıyla, proleter devrimci harekete karşı tahripkar, bozguncu bir şekilde saldırmakta, ideolojik-siyasi sınıf temelini gizleyerek ayrılığı, bölücülüğü haklı göstermeye çalışmaktadır. Buna izin verilemez, proleter devrimci harekete karşı yapılan saldırılara ve zararlı gerici eğilimlere karşı kararlılıkla mücadele etmeliyiz. Küçük burjuva oportünist tekke şeflerinin, hizip başlarının etkisinde kalan tüm iyiniyetli, devrimci unsurların küçük burjuvazinin yolundan yürümelerine karşı umursamaz kalınamaz. Tüm proleter devrimcilerin birliği için kararlı, sabırlı ve kazanma ruhuyla mücadele ederken küçük burjuva oportünistlerin, ideolojide ve siyasette, gerçek yüzlerini her yerde ortaya sermeli, onların etkisindeki devrimci unsurları mutlaka proleter devrimci hareketin saflarına kazanmalıyız.

Gün birlik için somut adımların atılması günüdür. Kim ki, artık birlik sorununu yalnız bir iyiniyet ve propaganda meselesi olarak almaktadır, o ayrı durma, birliği bilinmeyen bir geleceğe erteleme tavrını sinsice gizlemeye çalışmaktadır. Kibirliliği, cesaretsizliği saflarımızdan temizleyelim, bu ikisi hep birarada gider. Birliği sağlamak için kazanma ruhuyla hareket edelim, ilkeli ve proleter disiplinle hareket ederek tavizsiz ve kıyasıya bir ideolojik mücadele yürütelim. Küçük burjuvazinin bu konudaki tavrı, kibirlilik, demagoji, aydın gevezeliği ve sahtekarlıktır. Proletaryanın tavrı ise devrimci proletaryanın devrimci programının oluşması hedefiyle, kazanma ve ikna etme ruhuyla dolu olarak tek ve somut olan gerçekler ve doğrular temelinde birleşmek, ideolojik mücadeleyi sınıf mücadelesinin engin pratiği zemininde, ona yol gösterecek şekilde yürütmektir.

Devrimden çıkarı olan milyonlarca halkı Demokratik Halk Devrimi saflarında birleştirmeliyiz. Halk kitlelerinin mücadelesi yükseliyor. Şimdiye dek görülmemiş derecede halk kitlelerin düzene karşı muhalefeti derinleşiyor, yaygınlaşıyor. Proleter devrimci hareketin bu mücadelenin ne kadar gerisinde kaldığı açıkça ortadadır. Ama bu durum olağan ve haklı gösterilemez. Bugün işçi sınıfıyla ve yoksul köylülerin geniş kitleleriyle sosyalizm hedefiyle birleşmek, devrimden çıkarı olan milyonlarca halkı Demokratik Halk Devrimi saflarında birleştirmek zorundayız. Kitlelerin mücadele azmiyle dolu olduğu ve yer yer militan kitle mücadelelerinin patlak verdiği bu dönemde mücadele azmini devrimci mücadeleye, halk kitlelerinin mücadelesini bir devrimci iktidar mücadelesine dönüştürmek zorundayız. Bunun için;

Bağımsız siyasetimizi kitlelere yaymalı, bu siyaseti onların elinde bir mücadele silahı haline getirmeliyiz. Siyasi mücadeleyi gerçekten bütün çalışmanın candamarı yapmalıyız. Bağımsız siyasetimizi özgülleştirerek, zenginleştirerek her alanda somut ve özgül şartları değerlendirerek pratiğe geçirmeli, faşizmin, sosyal faşizmin kitleler üzerindeki etkisini, burjuva siyasi akımların halk sınıfları içinde örmeye çalıştığı duvarları yıkmalıyız. Reformizmle halkın mücadelesinin önderliği için mücadele etmeli, reformizmin etkisindeki kitleleri devrimci saflara kazanmalıyız.

Milyonlarca halkı birleştirmek için, halkın ekonomik mücadelesinin çok geniş boyutlara ulaştığı günümüzde, halkın elinde mücadele şiarı olan taleplerine sahip çıkarak ve bu şiarlar etrafında kampanyalar oluşturarak, bu uğurdaki mücadeleyi siyasi mücadeleyle birleştirerek devrim hedefine yöneltmeliyiz.

* Zamlara ve pahalılığa karşı tüm düzen temsilcileri halka boyun eğmeyi öğütlüyor ve bir yandan da halkın öfkesinin patlamaya dönüşmesinden elleri ayakları titriyor. Bu sorun halk kitlelerin yakıcı sorunu olmuştur ve bu konuda kitleler düzene karşı öfke doludurlar. Zamlara, pahalılığa, işsizliğe düşük taban fiyatlarına karşı mücadelemizi çok yönlü ve vakit geçirmeksizin geniş bir şekilde örgütlenmiş, iki süper devlete, faşist diktatörlüğe ve sosyal faşizme karşı güçlü darbe vuran bir mücadeleye dönüştürmeliyiz.
* 1 Mayıs halkının mücadelesinden dersler çıkarmalıyız. Konut sorunu, bugün yalnızca gecekondu halkımızı değil, şehire göç edenlerin ve istisnasız tüm halkın sorunu haline gelmiştir. Kitlelerin bu uğurdaki mücadelesini birleştirmeli, yükseltmeliyiz.
* Sendika ağalığına karşı ve bugün esas olarak sosyal-faşist sendika ağalarına karşı mücadelenin zemini ve şartları son derece genişlemiştir. Zengin ve canlı bir kampanyayla sosyal-faşist sendika ağalarını devirmeli, sendikaların işçi sınıfının gerçek sendikaları olması uğruna yürüttüğümüz mücadeleye güçlü bir atılım kazandırmalıyız. Bu mücadelemiz yeni çarlara ve uşaklarına güçlü bir darbe olmalıdır.
* Faşist zulme, cinayetlere, işkenceye karşı halkın direnişi güçlüdür. Tüm demokratları ve geniş halk yığınlarının zulme ve teröre karşı direnişini örgütlemeli, yükseltmeliyiz. Devrimciler, yurtseverler, demokratlar zındanlarda tutulmakta, zındanlara doldurulmaktadır. Zındanlar boşalmalı, tüm tutuklu ve mahkumlar serbest bırakılmalıdır. Bu talep tüm halkın talebidir. Demokrasiden ve özgürlükten yana olan herkesi bu talep etrafında mücadelede birleştirmeliyiz.
* Yaklaşan yerel seçimlerde zengin ve güçlü bir kampanya ile bağımsız programımızı yayarken halkın birliğini sağlamalı, güçlendirmeliyiz.

Özetle içinde yaşadığımız dönem, bize çok yönlü görevler yüklüyor. Bu görevleri uyumlu bir şekilde ve kararlılıkla yerine getirmeliyiz.

Proleter devrimcilerin birliğini sağlamak ve milyonlarca halkı iki süper devlete, faşist diktatörlüğe ve sosyal-faşizme karşı, Demokratik Halk Devrimi saflarında birleştirmek, yani kısaca halkın bağımsız güçlerini yaratmak. Halkın yükselen mücadelesini devrimci bir iktidar mücadelesine dönüştürmek... Görevimiz budur ve bugün devrimci olan da budur.

Açıktır ki, bu görevin yerine getirilmesi devrim yolunda bir atılım demektir ve bu atılımın şartları her alanda olgunlaşmıştır, olgunlaşmaktadır. Ama bu atılımı, karşı devrimin saldırısını tesirsiz kılarak gerçekleştirebilmek, çalışma tarzının derinleşmesine bağlıdır.

Mücadelemizde, ne kitlelere dışarıdan seslenmeli, ne de dar alanda hapsolmalıyız. Geniş kitlelerin devrimci insiyatifini harekete geçirmek; bu insiyatife dayanmalıyız. Kitleler içinde güçlü bir şekilde yayılmak için, onlar içinde derinleşmeli, kitlelerle köklü ve sarsılmaz bağlarla bağlanmalıyız. Kısa ve anlık gelişmelere göre değil, uzun süreli hedeflerimiz doğrultusunda sistemli, ilkeli ve programlı bir çalışma yürütmeliyiz. Legalizme, kuru slogancılığa, kolay zaferler için ilkesizliğe, rekabetçiliğe ve siyasetsizliğe düşmemeliyiz. Zorlu mücadele şartlarına göre çalışmalarımızı inşa etmeli, buna göre hazırlanmalıyız. Mevzilerimizi, karşı-devrimin saldırılarına karşı titizlikle korumalı, güçlendirmeliyiz.

BİNGÖL İLİ KARER BÖLGESİNDE
YEHMAL SAĞIYAN MASHAN KÖYLERİ YOKSUL KÖYLÜLERİ

H.Y.- Köyünüz kaç hanedir? Nüfusu ne kadardır?

Yekmal köyünde K.Y. :Köyümüz 35 hane olup 250'ye yakın nüfusu var.

Maskan köyünde Y.B. :Köyümüz 50 hane olup 350'ye yakın nüfusu var.

Sağyan köyünde A.U. :Köyümüz 80 hane olup 600'e yakın nüfusu var.

H.Y.- Ne kadar toprağınız var? Bu topraklarla geçinebiliyor musunuz?

-Toprağımız yok gibi. Bir tarlam var. Bu da susuz ve çorak. Bu toprakla geçinemiyoruz.

- Bir tarla ve bir de çayır var. Bu topraklarla geçinmemiz çok zor. Üstelik bunlar da susuz.

- Toprağım çok az. Yoksul yoksul geçinmeye çalışıyorum.

H.Y.- Ne kadar hayvanınız var? Başka ne iş yaparsınız? Geçiminizi, nasıl temin ediyorsunuz?

- Birkaç koyun biraz da keçim var. Başka kimsem olmadığından işlerimin dışında bir uğraşım yok. Ancak geçimimi temin edebilmem için inşaat ve bunun gibi işlerde çalışmaktayım. Zor bela geçiniyorum.

- Hayvanım çok az. Hayvancılıkla uğraşmama rağmen et bile yiyemiyorum. Zaten hayvanları beslemek için yeterli ot bile yok. Nasıl ve neyle besliceyeksin? Kimsem olmadığından bütün gün çalışmama rağmen iki yakam bir araya gelmiyor. Kısmen sattığım hayvanlarla kısmen de borç aldığım parayla idare etmeye çalışıyorum.

- Hayvanım çok az. Fazla hayvan besleme imkânım yok. Çünkü ot saman kısacası hayvan besleyecek imkânlardan mahrumum. İdaremi temin için gece gündüz çalışıyorum. Bizim memlekette 8 ay kış sürüyor kışın devamlı olarak köme gidip geliyorum. Yazın 2-3 ay ot biçimi ile uğraşıyorum.. Bunundışında 4-5 saat uzaklıkta odun getirme işi var. Bütün zamanım böyle geçiyor. İki oğlum var. İstanbul'da çalışıyorlar. Ancak aldıkları para ile kendileri geçinmiyorlar. Bana bir yardımları olmuyor.

H.Y.- Köyünüzde zenginler ve toprak ağaları var mı? Size baskı yapıyorlar mı?

- Bizim köyde birkaç zengin var 150-200 civarında hayvanları var. Ayrıca yeterli toprakları da vardır. Zaten bizim memleket dağlıktır. Bu durumda toprak ağası durumunda olanlar hepimizden çok topraklara sahiptirler. Eskiden ağaların topraklarında bedava çalışıyorduk. Ancak şimdi uyandık. Tarlalarında çalışmamaya karar verdik. Şimdi ise özellikle seçim dönemlerinde baskıları daha fazla oluyor.. Mesela geçen seçimde bizleri Güven Partisine oy vermeye zorladılar. Kısmen birliğimizi bozdular.

- Eskiden sayıları fazlaydı.Şimdi büyük şehirlere yerleştiler. Burda kalanlar hayvancılık ve tüccarlıkla uğraşmaktadırlar.

- Köyde zengin yok. Almanya'da çalışanların durumu biraz iyi.Bir de Seyyit'ler var. Onların de etkisi biraz kırılmış. Seyyitler ve diğer zenginler hayvan alım satımı yaparlar. Bunların toprakları daha sulak ve verimlidir. Eskiden ağaların baskısı çok oluyordu. Fakat şimdi kırıldı. Çünkü biz de bilinçlendik.

H.Y.- Köyünüzde maraba, yarıcı var mı?

- Şimdi yok.

- Eskiden çok vardı. Şimdi İstanbul, İzmir, Mersin gibi şehirlerde işçilik yaparak geçiniyorlar. Bunların burda bir şeyleri olmadığı için gitmek zorunda kaldılar.

- Bizim köyde maraba pek yoktur. Fakat toprağı az olanlar çevre köylerde icarına veya az bir payla başkasının toprağını biçmektedirler.

H.Y.- Bugünkü partileri nasıl görüyorsunuz?

- Bugün partiler bize bir şey veremez. Hepsini gördük. Bunlar bizi hiç bir zaman kurtaramaz.

- Bu partiler fakir fukaraya bir şeyler vermez. CHP de bizi hep aldatıyor.

- Hiç bir parti bizim yaşantımızı düzeltemez. Hepsi koltuk kavgası peşinde. Zengin sınıfın çıkarlarına çalışmaktadırlar.

H.Y.- Şimdiye kadarki iktidarlar hakkındaki düşünceniz nedir?

- Hiç bir iktidar bizim yüzümüze bakmadı. Zaten devlet zenginlerin ve ağaların devletidir. Bunlar fakir fukarayı ezerek zenginlere yaranmaya çalışıyorlar.

-Bu devlet ve iktidarlar bize düşman. Ve bizim memlekete hiç bakmıyor. Bu böyle devam ettikçe kurtulmamız mümkün değildir. Giderek daha çok fakirleşeceğiz. Fakir fukara için mücadele verenleri ezmektedirler.

- Bugüne kadar bu iktidarlar bize bir şey verme yerine devamlı olarak bizi iliğine kadar soydular. Sahipsiz köylüleriz.

H.Y.- İşçi ve köylülerin kurtuluşu sizce nasıl olur?

- Bu düzen devam ettiği müddetçe benim kurtuluşum yok.Hayatımız böyle geçecek bir gün dağda öleceğiz. Bizim kurtuluşumuz kendi ellerimizle mümkündür. Bunun için işçilerin köylülerin birleşmesi gerekir.

- Bizim kurtuluşumuz devrimle olur. Ama neyle yapacağız? Devlete karşı devlet lazım. Topumuz,tüfeğimiz yok. Ancak işçiler, köylüler birleşirlerse bu iş olur.

- Bizi kurtaracak bizleriz.Başka kimse değil. Bu düzenin yerine işçilerin köylülerin düzeni kurulursa kurtuluşumuz gerçekleşebilir. Biz yoksul köylüler işçilerin mücadelesine sıkıca sarılmalı ve bizi sömürenlere karşı mücadele vermeliyiz.

H.Y.- Devrimcileri nasıl görüyorsunuz?

- Devrimciler iyidirler. Ama şimdi çok bölünmüşler. Bu bölünmeyi iyi görmüyoruz. Ayrıca bizim kurtuluşumuz için neler getirdiklerine dair açık bir bilgiye sahip değiliz. Bizim için mücadele veren devrimcilere sahip çıkmamız gerekir.

- Devrimciler iyidirler. Ama aralarında devrimci geçinen, yani sahte devrimciler var. Bunlar zarar veriyorlar mücadeleye. Kurtuluşumuz için mücadele ettiklerine inanıyorum.

- Devrimciler halk çocuklarıdır. Bizim için mücadele etmektedirler. Gerçekten devrimci olanların gösterdikleri yoldan yürümek lazım.

H.Y.- Jandarma ve komando baskısı var mı?

-Jandarma ve komando baskısının olmadığı gün var mı ki? Bir kaç sene öncesine kadar köye geldiklerinde her zaman kuzu hayvan kesmek zorunda kalıyorduk. Yemeklerini yedikten sonra hepimizi dayaktan geçiriyorlardı. Bunlar hepsi zulüm yaparlar. Türkçe bilmediğimiz için hiç yoktan öldürünceye kadar işkence ediyorlar. Meselâ geçen sene köyümüzde bir bildiri yüzünden şimdiye kadar kışın 8 ay kapalı kalan köy yolu açılarak başta vali, kaymakam ve jandarma olmak üzere köye gelerek baskı ve terör uyguladılar. Köyümüzde jandarma dayağından sakat kalan çok kimse var.

- Jandarma-komando baskısı her zaman da var. Yalnız burada değil Türkiye'nin her tarafında var.

- Bu iktidarlar jandarma ve komando baskısını kendi çıkarları için her zaman uyguIarlar. Grevlerde, direnişlerde ve devrimcilerin çalışmalarında her zaman baskı ve zulüm uygulamaktadırlar. Bize hayvan muamelesi yapmaktadırlar. Sudan sahanelerle her zaman tepemizdedirler.

H.Y.- Amerika ve Rusya hakkın

Dev.Sa.6,Sü.1'de

Urfa'ya bağlı Ortanca köyü halkı

Ortanca Köyüne girdiğimizde bir kısım köy halkı ev eşyalarını at arabalarına yüklüyordu. Yanlarına giderek sorduk:

H.Y.- Bu hazırlığınızın nedeni nelerdir?

- Şehre gidiyoruz.

H.Y.- Niçin gidiyorsunuz?

- Bizim burda daha çekecek halimiz kalmadı.

H.Y.- Neden?

- Çünkü malımız yok, mülkümüz yok, bir de üstelik ağanın zulmü bizi perişan etti.

H.Y.- Şimdiye kadar geçiminizi nasıl sağlıyordunuz?

- Kimimiz ağanın hayvanlarına çobanlık yaparak, kimimiz ağanın taşlı topraklarında çalışarak, ayrıca kimimiz de ağanın hizmetçiliğini yaparak, onun evinin önünde nöbet tutarak, yalnız karın tokluğuna çalışıyoruz.

H.Y.- Sizi geçindirecek toprağınızın ve hayvanlarınızın olmasını ister miydiniz?

- İsteriz fakat elimize geçmiyor. Çünkü hükümet zenginlerin ve ağaların elinde. İşçileri ve bizim gibi topraksız köylüleri köle gibi çalıştırmak istemekteler.

H.Y. Reform köyünüzde uygulandı mı?

- Evet, uygulandı. Ama biz bundan faydalanamadık. Çünkü köye gelen reform memurları ağanın evine misafir oluyorlar. Ağa onlara kuzu kesip rüşvet verip ve sonra bizi çağırtıp nüfus kâğıtlarımızı toplattılar. Bize aslı olmayan kâğıtlar vererek bizleri kandırdılar. Biz de anladık ki hükümet ve hükümetin adamları bizden yana değil, ağadan yanalar. Bundan dolayı da bize toprak vermezler.

H.Y.- Şehre göç etmektense ağanın topraklarını zapt etmeyi düşündünüz mü? Şimdiye kadar böyle bir şey oldu mu?

- Düşündük, birkaç kere de bunu yaptık. Ağa her seferinde kanla bastırdı. Karşımıza jandarmayı kendi akrabalarını çıkarttı. Köylüde birlik olmadığı için her seferinde yenildik. Ama biz anladık ki birlik olmadan bu iş olmaz. Ağanın silahına ve jandarmaya karşı durulmaz. Köylünün birliğini sağladığımız gün bunu yapacağız. Şimdilik gücümüz yok.

Yoksul köylülerin mücadelesi kırlardaki esas görevlerimizi gösteriyor

Emperyalistlerin sömürü ve yağmalarını artırmak, ekonomiyi kendi istedikleri doğrultuda yönlendirebilmek için dayattıkları tedbirler, ekonomik buhranı daha da derinleştirdi ve tüm çalışan yığınların acı ve baskılarını dayanılmaz hale getirdi. Bu durum yalnız şehirlerde işçi sınıfı içinde değil, kırlarda köylülük içinde de hoşnutsuzluğun büyümesine, mücadele, istek, ve kararlılığın pekişmesine yol açıyor. Sesini kolay duyurabilen üretici köylülerin mücadelesi bunun göstergelerinden sadece birisidir. Fakat üretici köylülerin mücadelesinin temelinde artık yarı-sömürge, yarı-feodal yapının dayanılmaz hale gelmiş olmasının yattığını görebilenler için kırlardaki esas önemli gelişme yoksul köylülerin hareketliliğinin hızlanması, mücadelesinin derin ve köklü olarak kabarmaya başlıyor olmasıdır. Topraksız veya az topraklı ve hiç bir üretim aracına sahip olmayan köylülerin karınlarını doyurabilmek, yaşamlarını sürdürmek için paraya duydukları ihtiyaç artmaktadır. Bir yandan hayatlarını sürdürebilmek için artan ihtiyaçları diğer yandan feodal sömürü ve bağımlılıklar, vergiler, varlıklarını, yaşamalarını son derece güçleştirmektedir.

Artık mevcut ilişkiler içinde yaşayabilmek, karnını doyurmak imkânsız hale gelmektedir. Ve şimdi yoksul köylüler üzerindeki baskı ve yıkım dayanılmaz hale gelmiştir.Bir kısmı feodal kan emicilerin elinde para bulabilmek, yaşamını sağlayabilmek için büyük toprak sahiplerinin işletmelerine mevsimlik işçi olarak sürüklenmekte ya da büyük şehirlere göç etmektedirler. Artık mevcut ilişkiler yıkılmaksızın yaşayabilmek imkânsız hale gelmiştir ve istisnasız hepsi bu düzen böyle devam ettikçe kendilerine açlık ve ölümden başka bir şey kalamayacağını her gün daha açık görüyor.

Bütün verimli topraklara el koymuş, hazine ve devlet arazilerine hükmeden ve uçsuz bucaksız topraklara sahip toprak ağalarına karşı kin ve öfke büyüyor. Bütün yüklerden kurtulmak, toprak ve özgürlüğe kavuşmak isteği, karşı konulmaz bir kuvvet haline geliyor. Kendi aralarında birleşmek, ortak mücadele etmek isteği köklü bir şekilde canlanıyor.

Yoksul köylüler Tilelek köylerinde görüldüğü gibi kurtulmak özlemlerini gerçekleştirmek için kendi kollarını sıvıyorlar.Ancak şüphesiz ki onlar toprak ve özgürlüğe kavuşmak için kimle beraber, kime karşı savaşmaları gerektiğini, sınıf çıkarlarını korumak, sosyalizme ilerlemek için diğer köylülerle ilişkilerinin ne olması gerektiğini kavrayabilmiş değillerdir. Kendi güçlerinin tüm ezilenlerin gücünün neler yapabileceğini kendi tecrübeleriyle sınamış değillerdir. Yıkılması gereken feodal bağımlılık ve sömürü ilişkilerine, emperyalizme, işbirlikçi kapitalizme karşı nasıl kararlı mücadele vermek gerektiği onlarca açık seçik değildir. Sadece içine itildikleri zor durumdan, artık yaşanılamaz hale gelen düzenden kurtulmak istiyorlar. Ve ilk planda doğrudan ağalara, onların gücünü yıkmaya değil, daha kolay mücadele verileceğini düşündükleri ağaların kontrolundaki hazine arazilerine yöneliyorlar. Ama olsun. Bütün bunlar, yoksul köylülerin bütün köylülükle birlikte bütün sömürü ve bağımlılık ilişkilerini ayakları altına alıp yıkacağı yola güçlü bir yöneliştir. Kurtuluşunu kendi kollarıyla sağlamak için onların güçlü bir yönelişidir. İşte bütün proleter devrimcilerin kırlarda görmesi ve örgütlemesi gereken esas güç bu güçtür. Köylülerin toprak ve özgürlük isteklerinin bir kabarışa dönüşüyor olmasıdır. Eğer kırlarda bu eski güçlerle (emperyalizm işbirlikçi tekelci kapitalizm ve feodalizm ile) yeni güçlerin(köylüler) keskin şiddetli bir mücadeleye tutuşmakta olduğunu görür isek ve yoksul köylülüğü proletaryanın devrim ve sosyalizm mücadelesinde en kararlı müttefiki olarak devrimci proletaryanın bayrağı altında toplama görevini kavrarsak, onların mücadelesi asıl hedeflere, toprak ve özgürlük hedefine yönelecektir. Ve o zaman tarım krizi bütün köylülüğün yarı-sömürge yarı-feodal düzeni yıkmak için en geniş şekilde mücadeleye atılmasının objektif zemini haline gelmiş olacaktır.

Proleter devrimciler yoksul köylülüğe karşı bu görevlerini yerine getirmek için henüz kayda değer bir adım atabilmiş değildir. İşçi sınıfına ilişkin görevleri yerine getirmek için

Dev.Sa.6,Sü.2'de

Elazığ Palu ilçesine bağlı Beriğ-Bukardi köylüleri

H.Y.- Geçiminizi ne ile sağlıyorsunuz? Köydeki yaşantınızı anlatır mısınız?

- Geçim kaynağımızı hayvancılıkla sağlıyoruz. Köyümüz çok yoksul bir köydür. Köyümüz 250 hanedir. Çoğunluğu dışarda mevsimlik işçi olarak çalışıyoruz.

H.Y.- En çok hangi kentlerde yaşıyorsunuz? Hangi güçlüklerle karşılaşıyorsunuz?

- Ekseriyet Adana'da çalışıyoruz, mevsimlik işçi ve ırgatlık yapıyoruz. Adana'da da ağaların yanında çalışıyoruz. Sabah ezanından güneş batana kadar çalışıyoruz. Biz hiç bir sosyal haktan yararlanmıyoruz. Bunları ileri sürdüğümüzde bizi işten kovuyor. Ücretimiz ortalama 40-60 lira arasındadır. Ağanın toprağında pamuk sulama, bahçecilik, hergelecilik (hayvanlara bakma) işlerinde çalışıyoruz.

H.Y.- Toprağınız olsa oralara gider miydiniz?

- Bir avuç toprağımız olsa dahi oralar gitmeyiz.

(Bir başka köylü)

- Şayet bir avuç varsa da onu da işleyemiyoruz. Çünkü yol yok,su yok. Verimli değil topraklarımız, çoraktır. Gerçi Dicle nehrinin bir kolu köyümüzün önünden geçmektedir. Ama biz faydalanamıyoruz. Şimdiye kadar gelmiş geçmiş bütün hükümetlere durumu anlattık ama ilgilenmediler. Köyümüzü devamlı oy deposu olarak gördüler. Bundan böyle müsaade etmeyeceğiz. Kendi kurtuluşumuzu kendimiz halledeceğiz.

H.Y.- Köyünüze yol geliyor mu?

- Köyümüz Elazığ'ın Palu ilçesine bağlıdır. Palu'ya uzaklığı 12 saattir. 6-7 saat yayan yürüyüp ondan sonra ya vesait bulunur ya bulunmaz. Oysa ki köyümüz Dicle kazasına yayan 3 saattir köyümüzü oy deposu olarak gören bazı çevreler köyümüzün Dicle'ye bağlanmasını engellediler. Bu güne kadar köyümüzün yolu yapılmadı. Biz köylüler birleşip elbirliğiyle köyümüzün yolunu yapmaya koyulduk. Belli bir kısmını yaptık. Ama kışın yağmur yağınca yolumuz tekrar bozuluyor.

H.Y. - Hastalarınızı nasıl tedavi ettiriyorsunuz?

- Yolumuz olmadığı için araba köye gelmiyor. Kışın bu sorun daha da önemli oluyor. Hastalarımızı cenazeyle bazen sırtlayarak götürüyoruz. 2-3 metre kar yağıyor. Bazen yolda ölüp geri getiriyoruz Dicle'ye götürdüğümüzde oradaki doktor bakmıyor. Siz Palu'ya bağlısınız diyor oraya götürün.Bunun yüzünden köyümüzden göç başlamıştır.

H.Y.-Şimdiye kadar bu sorunlarınız için hükümete başvurdunuz mu?

Çeşitli dönemlerde müracaat ettik. Fakat hiç bir sonuç alamadık Ama seçim yaklaştığında geliyorlar. Sorunlarımızı Yenice sigarasının üzerine yazıyorlar. Köyden çıkar çıkmaz atıyorlar.

H.Y.- Hükümetlerin bu sorunlarınızı halledeceğine inanıyor musunuz?

- Asla inanmıyoruz. Artık CHP de bizi kurtaramaz. Gerçek kurtuluş bizim gibi ezilen işçilerin ve yoksul köylülerin birlik, dayanışma, mücadelesindedir.

H.Y.- Kürt milletinin kurtuluşu hakkında ne düşünüyorsunuz?

- 1925'de Kemalist burjuvazi Kürt-Ermeni meselesini körükledi ve halkı birbirine kırdırdı. 1938 Alevî-Sünnî meselesini körükledi, Kürtleri birbirine kırdırdı. Şunu anladık: Türkiye'de bütün işçilerin ve yoksul köylülerin mezhep millet farkı gözetmeksizin ortak düşmana karşı birleşmesi ve mücadele etmesi lazım.

H.Y.- Sizce bu Kürt hareketlerinin başarısızlığa uğramasının sebepleri nelerdir?

- Örgütlenme yoktur. Kimlerin düşman kimlerin dost olduğunu tespit edemiyorduk. Hareket feodal beylerin önderliğindeydi. Bu feodal beylerin de bizim düşmanımız olduğunu bilmiyorduk.

(Bir köylü): - Bir çarpışma sırasındaki bir anıyı anlatıyor,işgalci bir birlik teslim olduk diyorlar biz onlara yanaştığımız zaman aniden hepimizi taradılar. O gün toplam 500 ölü verdik diyorlar Bu gün dahi bir jandarma köye geldiği zaman köylüler dağa çıkıyor, bir kısım çevre köylerde geceyi geçiriyor.

H.Y.- Gazetemiz aracılığıyla Türkiye halkına bir diyeceğiniz var mı?

- Türkiye'deki ve Kürdistan'daki tüm ezilenler ortakdüşmana karşı birleşmek zorundayız.

TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ

KÜRT ULUSUNA ÖZGÜRLÜK

YAŞASIN MÜCADELEMİZ

BERİK KÖYLÜLERİ

Pamuk işçileri
Kurtulmak için ne yapmamız gerektiğini öğreniyoruz



Bizler, Hatay'ın Yaylıca köyünden, Adana'da pamukta çalışan mevsimlik işçileriz.

Çalıştığımız yerin iş koşullarını gazetemiz Halkın Yolu'na bildirmek istiyoruz.

Bizlerin sayısı 150 kişiden oluşuyor. Tabii ki bu çocuklarla birliktedir. Sabah saat beşten akşam yediye kadar çalışıyorüz.

Bizim aramızda bazı aileler erkeksiz, çoluk çocuk sahibi.Bazılarımız da elli-altmış yaşlarındadır. Her yerde olduğu gibi işimiz de son derece zordur.

Saban erkenden genellikle karanlıkta tarlaya gidiyoruz.

Sabahleyin pamuklar çiğle doludur. Çalışan bazı çolük çocuklar çiğ ve soğuk yüzündün çalışamayacak duruma geliyor.

Hepimizin durumu da böyledir.

Bu durum karşısında çoluk çocuk, genç ihtiyar hepsi çalışmak zorundadır. Çiğ kuruduktan sonra sıcaktan, kozanın tozlarından beyaz sinek ve kurtlardan kurtulamıyoruz. Özellikle kurtların ve kozanın yüksek oluşu bizim işimizi çok zorlaştırıyor. Şu bela yaratık kurtlar, pamuk toplanmasında başamızda,üzerimizde ayakkabımızın içinde, yemeğimizde, çadırımız ve yataklarımızda her yerde bulunmakta ve bizi rahatsız etmektedir. Üstelikte ısırmaktadır.

Kozanın yüksek oluşu pamuğun toplanmasında,harmana taşınmasında hepimizi zorlaştırıyor.Özellikle erkeği olmayan kadın ve çocukların işini daha da zorlaştırıyor.

Diğer yönden aşırı sıcak işimizi bir kat daha güçleştiriyor . Kızgın güneş üzerimizdeki bir eriticidir; beynimizin sanki eridiğini hissediyoruz. Özellikle çocuk-

Dev.Sa.6,Sü.1'de

Pamuk İşçileri

Baş.ta.sa.5'de

lara fazla etki yapıyor.

Bütün bu durumlar varken çalışmak, hemde çok acele, dinlenmeden sabahtan akşama kadar çalışmak mecburiyetindeyiz. Bir kişi çalışırken başını kaldırırsa hemen "eğil çalış, bir şey toplayamadık." sözü ailesi tarafından kafasına çarptırılır.

Herkes küçüğü, büyüğü, genci dinlenme bilmeden (su dökmeye bile pamuk toplarken zaman ayıramıyoruz.) çalışmak mecburiyetindedir.

Bizim bu saydığımız güçlüklerin çoğu önlenebilirdi. Örneğin bir ilaç atılsaydı kurtları yok edebilirdi. Fakat karları azalır diye işçileri düşünürler mi? Ne olursa olsun amele toplamak zorunda olduğu için toplarlar diye bir anlayış vardır.

Biz ise saydığımız zorluklarda çalışmak mecburiyetindeyiz. Çünkü köyde hepimizin az mülkü vardır, dolayısıyla toprak bizi geçindirmediği için kendi geçimimizi sağlamak için çalışmak zorundayız.

Biz Çavuştan borç alırız, çavuşa borçlu düşeriz, borcumuzu ödemek için sabahın karanlığından güneş batana kadar çok acele, dinlenme nedir bilmeden çalışmak zorundayız.

Biz günden güne kavrıyoruz ki, bütün bunlar (yarı-sömürge, yarı-feodal yapısının faşist diktatörlük) özelliği olduğunu ve bu düzen sürdükçe bu durumlar devam edecektir. Bir parti değişikliğiyle durum, yani faşist diktatörlük değişmeyecektir. Ancak bir düzen değişikliği ile bu durum düzeleceğini yani işçi-köylü devrimci iktidarı olan Demokratik Halk İktidarında olacağını günlük hayatta kavrıyoruz.

YIKILSIN AĞALIK, TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN!

YAŞASIN İŞÇİ KÖYLÜ İTTİFAKI!

YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!

NE AMERİKA NE RUSYA

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!

BİR GRUP DEVRİMCİ PAMUK İŞÇİSİ

BİNGÖL

Baş.ta.sa.5'de

da ne düşünüyorsunuz?

- Amerika ve Rusya büyük devletlerdir. Bunlar bizim iyiliğimizi hiç bir zaman istememektedirler. Sömürücüdürler.

- İkisi de iyi değildirler. Kötülükler hep onlardan çıkıyor.

- Her iki devlette bütün dünyada dal budak salmış sömürücü devlettirler. Rusya eskiden iyi idi. Ama şimdi eski yolunda yürümüyor. Devrimcilerin Rusya hakkında söyledikleri doğrudur.

H.Y.- Kürt meselesi hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Ben Kürdüm. Bizim gibi emekçilerin birlikte mücadelesinden yanayım. Ayırım yapmıyoruz.

- Kürdüm. Bugüne kadar hepimiz ezildik. Bu sömürücü sınıfları devirmek ve kendi kurtuluşumuzu sağlamak için bizim gibi emekçi olan Türk işçileri ve köylüleriyle beraber mücadele etmek lazım.

- Bizde de sömürücüler var. Bunların çoğu diğer sömürücülerle el ele veriyor. Onlar birleştiklerine göre bizim birleşmememiz için bir neden yok. Sömürücüleri yıkarsak hepimiz kurtuluruz. Diyeceğim bundan ibaret.

M. YILDIRIMTÜRK

Baş.ta.sa.3'de

yazıişleri müdürlerini tutukluyorlar, kendi yasalarını bile hiçe sayıp askeri mahkemelerde yargılıyorlar, gazete satan devrimcileri tutukluyor, işkence ediyorlar.

Ama artık ezilen kitleler sorunlarını kendi yayınları devrimci gazeteleri aracılığıyla duyuruyorlar, mücadele deneylerini devrimci yayınlara aktarıyor, yayın özgürlüğünü savunmada devrimci gazetelerine sahip çıkmanın önemini gün geçtikçe kavrıyorlar.

Gerçek yayın özgürlüğünden, düşünce özgürlüğünden yana olan herkes ezilen halk kitlelerini kendilerine örnek almalıdır. Devrimci yayınlara yöneltilen faşist ve sosyal—faşist saldırılara karşı kararlılıkla çıkılmadan "yayın özgürlüğünden", "düşünce özgürlüğünden" nasıl söz edilebilir?

Askeri mahkemelerin basın üzerindeki baskısının anlamı açıktır. Bu uygulamaya sadece "objektif" hukuk açısından, yasa maddelerinin satır aralarından karşı çıkılabilir mi? Askeri mahkemelerin basını yargılaması düşünce özgürlüğünü ve yayın özgürlüğünü doğrudan tehdit eden bu demokratik özgürlükleri yok etmeye yönelik bir uygulamadır. Hiçbir yasa maddesi bu uygulamanın özünü yok edemez.

Emeği ile geçinen yoksul halkımız! Devrimci yurtsever basın üzerindeki faşist ve sosyal-faşist baskılara karşı sesimizi yükseltelim. Mustafa Yıldırımtürk arkadaşımızın tutuklanmasını protesto edelim. Yayın özgürlüğünün, düşünce özgürlüğünün en kararlı, en azimli savunucuları olduğumuzu mücadelemizle gösterelim.

Yurtsever aydınlar, demokrat insanlar! Askeri mahkemelerin basını yargılamasına karşı çıkalım! Halkın Kurtuluşu yazıişleri müdürü Mustafa Yıldırımtürk'ün tutuklanmasını protesto edelim! Halen tutuklu bulunan ve askeri mahkemelerde yargılanmakta bulunan diğer devrimci basın mensuplarıyla dayanışma içine girelim ve hiç bir zaman unutmayalım ki tutarlı demokratlık, demokratik özgürlüklere yönelen her saldırıyı göğüslemekle mümkün olabilir.

1 Mayıs mahallesi

Baş.ta.sa.1'de

lesini daha fazla kamçı siyaseti ile ezmeye çabalayan faşist diktatörlük zor ve şiddetle sindiremediği 1 Mayıs halkına yeni saldırılar düzenleme hazırlığı içinde tehdit savururken, halka da gözdağı vermektedir. İstanbul Valisi, "Kesinlikle yıkacağız" tehditleri savururken, aynı zamanda da sosyal konutlar yaptıracaklarını söylüyor. Bu sözlerin amacı halka yeni bir saldırının gerekçesini şimdiden hazırlamaktır. Onlar, 1 Mayıs Mahallesi halkının mücadelesi karşısında gerileyip halk düşmanı yüzleri tüm çıplaklığı ile gözler önüne serilince, halka zulmetmenin, halkın birliğini bölmek, mücadele gücünü kırma yollarının her çeşidini deniyorlar. Göstermelik bir-iki konut yaparak mücadele eden halkı da bölerek zayıflatmayı umuyorlar.

Kazandığımız hakların, nice fedakarlıklar ve sebat gerektirdiğini biz işçi sınıfı ve tüm çalışanlar olarak biliriz. Ve halk düşmanlarının böyle tehditleri, her zaman mücadeleye birliğimizi daha güçlendirerek, saflarımızı sıklaştırarak hazırlanmanın gerektiğini göstermektedir. Onların halka daha fazla kamçı sallama siyasetleri halkın çelikten birliği karşısında iflas etmeye mahkumdur.

1 Mayıs Mahallesinin yiğit, cesur kadın ve erkekleri, mücadelen bütün Türkiye halkına örnek oldu, halk düşmanlarından acı çeken herkesin yolunu aydınlattın. Onlara işte biz de böyle mücadele etmeliyiz dedirttin. Kurtuluşunun ancak Devrimci Demokratik Halk İktidarının kurulmasıyla gerçekleşeceğinin bilincinde proleter devrimci önderlerinle halkın gücünü gösterdin, halkın yenilmezliğini gösterdin. Mücadele bitmemiştir. Bunu evlerini yeniden yaparak tüm ezilenlere duyurdun. Halk düşmanlarının tehditleri de yeni bir uyarıdır, mücadele bitmemiş, daha güçlü devam etmelidir.

1 Mayıs gecekondu halkına selam gönderen, acısını paylaşan, yardım toplayan işçiler, köylüler dürüst insanlar, halk düşmanlarının tehditleri hepimizedir. Mücadelemizi ve birliğimizi on kat güçlendirmenin bundan iyi fırsatı olur mu? Faşist diktatörlük kamçı ile, süngü ile sindirme yolunu seçmişse, sağa sola şimşekler yağdırıyorsa, güçsüzlüğünü, yönetemezliğini, aczini böyle örtmeye çalışmasındandır. Faşist diktatörlüğünün temsilcileri yarıştan sözediyorlar. Halk mücadele ederek onlarla yarışa girmesin, bu fayda etmez diyorlar. Onlar bütün yarışları tâa yüzyılımızın başından beri çoktan kaybettiler ve yaşadığımız her gün, her saat onlara geleceği değil, yıkıma, yürümeyi hazırlıyor. Halk düşmanı faşist diktatörlük ve onun güç aldığı emperyalistlerin güçleri buhran içinde. Halkların mücadelesi emperyalistleri ve onların uşaklarını sarsıyor, yerlerinden ediyor. Dünya işçi sınıfı ve ezilen halklar dünyanın geleceğini yaratıyorlar.

Onlar bu geleceğe saldırarak kendi sonlarını hazırlıyorlar. Halk düşmanlarının tehditlerini, daha fazla kamçı sallamalarını cevapsız bırakmamalıyız. Nerdeysek orada mücadele edelim. Ve 1 Mayıs halkının mücadelesi ile daha güçlenen birliğimizi genişletelim. 1 Mayıs halkı, halkın gücüyle, çalışanların kendi kollarıyla neler yaratabileceklerini gösterdi. Dayanışmamızı sağlam yaparak uyanıklığı elden bırakmayalım. 1 Mayıs halkı ile dayanışmayı devam ettirelim.

Sınıf bilinçli işçiler; şovenizme karşı emekçi halkı devrimci ruhla eğitelim

Son günlerde Günaydın, Hürriyet, Tercüman vs. gibi gazeteler gerici-şoven propandalarını yoğunlaştırdılar. Her zamanki gibi, Kürt, Ermeni ve Rum halklarına karşı düşmanlığı körüklüyorlar. Bunu yıllardır yapıyorlar. Çünkü onlar gerici-faşist partilerin savunuculuğunu yapıyorlar. Bunların bir yandan Amerikan emperyalizmine köleliği savunurken, bir yandan da halklara düşmanlığı körüklemeleri aynı bütünün iki yüzüdür. Rusya'nın reklamını yapan Politika gazetesi de bunlardan farklı değil. Bu modern(!) gazetelerin yanında, küçük tirajlı faşist gazeteler dergiler yayınlar yer alıyor. Bu yayınlar o kadar azgın bir şovenizm ve ırkçılık savunuculuğunu yapıyorlar ki tiksinmek bile yeterli değil.

Basının dışındaki kurumlar bundan farklı değil. Bugün okullarda okutulan ders kitapları açık açık ırkçı-faşist ideolojinin savunuculuğunu yapıyorlar. Bunlara eşlik eden öğretmenler, profesörler, eğitim müdürleri de var. Ve bilimsellik adına iktidara yaranmak için kişiliklerini satmaktan bile utanmıyorlar.

Hükümetin yani Demirellerin-Türkeşlerin siyaseti açık iğrenç ırkçı-şoven faşist bir siyasettir. Hepsi de başka uluslara özellikle de "bölücülük" demagojileri ile Kürt ulusuna düşmanlığı körüklüyorlar. Şovenizm o kadar yaygın ki, bu konuda faşist iktidar partilerinin dışındaki partiler de onlardan geri kalmıyor. Öyle ki, muhalefet partilerinin içinde bu meselede demokrat bir tutum alan partilere hatta tek tek milletvekillerine bile rastlıyamıyoruz.

Bu durumda sınıf bilinçli işçilere, halkı bu gerici-faşist partilerin etkisinden kurtarmak için büyük görevler düşüyor. Çünkü şovenizm, hakim sınıfların halkın bilincini karartmak, onları köleleştirmek için kendi çıkarları adına başka uluslara ve halklara düşmanlığı körükleyen gerici-bağnaz bir milliyetçiliktir. Bu şoven milliyetçiliğin emekçi halkın çıkarlarıyla hiç bir ortak yanı yoktur. Bunun yurtseverlikle hiç bir ortak yanı yoktur. Çünkü bu bağnaz milliyetçiliğin savunucuları ülkeyi emperyalistlere peşkeş çekmekte her zaman yarış etmişlerdir.

Yüzlerce örnek bunu kanıtlamaktadır. Milliyetçilik körüklenerek, Kore halkına karşı Amerika'nın hizmetinde savaşmak. Türkiye'nin Amerika tarafından köleleştirilip, sömürülmesinden başka bir şeye hizmet etmemiştir. Başka halklara karşı körüklenen düşmanlık, milli bencillik politikası emperyalist tahakkümün Türkiye üzerinde artmasından başka bir sonuç vermemiştir. İşte son Kıbrıs çıkarması bunun en iyi kanıtı olmuş, Amerika'nın ve Rusya'nın ülkemizdeki hegemonya mücadelesini artırmaktan başka hiç bir şey getirmemiştir.

Ve yaşanan hayat göstermiştir ki, hakim sınıflar şoven milliyetçiliği körükledikleri zaman ya halk üzerindeki baskı ve sömürüyü yoğunlaştırmış, onların dikkatlerini başka yerlere çekmiş, ya da emperyalist çıkarların aleti olarak onların kışkırtmaları doğrultusunda hareket etmişlerdir. İşte faşist MC partileri, işte Demireller, Türkeşler nasıl da milliyetçi kesiliyorlar. Irkçılıkta, milliyetçilikte üstlerine yok. Ama herkes görüyor ki, Amerika'ya, Rusya'ya uşaklık etmekte de üstlerine yok. Onlar bugüne kadar milliyetçiliği dillerinden hiç düşürmediler, ama emperyalistlere uşaklıktan da hiç vazgeçmediler. Halka baskı ve zulüm uygulamaktan, büyük burjuvazi ve toprak ağalarına hizmetten de vazgeçmediler.

Oysa halklar arasında düşmanlığın doğması için herhangi bir sebep var mı? Yok elbette. Neden olsun ki? Onlar, bu düşmanlıkla ne kazanacaklar, sömürülerini mi arttıracaklar, yoksa mallarını mı satacaklar? Hiç biri değil. Çünkü kendileri ezilen, sömürülen yığınlardır. Değerleri, ürünleri onlar yaratır. Ama yine de sömürücülere karşı yeteri kadar uyanık değillerse, onların hizmetinde birbirlerine kırdırılırlar. Sonra da bu haraç mezattan sömürücüler parsayı toplamakta gecikmezler. İşte son Kıbrıs çıkarması. Bundan başka ne sonuç verdi? Vatan, millet adına savaşan, canlarını veren işçi köylü çocuğu genç askerler. Sosyal-faşistlerin, sarı sendikacıların öncülüğünde birer, ikişer yevmiyeleri kesilen işçiler. Hemen ardından gelen karaborsacıların, vurguncu tüccarların zamları ile beli bükülen halk. Sonuç: Koçların, Sabancıların Kıbrıs'ta kurulan işletmeleri, şirketleri, bankaları; Amerika'ya, Rusya'ya daha fazla el avuç açma. İşte sonuçları.

Ama sonuç halkın sadece daha fazla sömürülmesinden, ezilmesinden ibaret değil. Faşistler, gerici hakim sınıflar ikiyüzlü sözde yurtsever laflarla, halk yığınlarını kandırarak, onları kendi barbarlıklarına, iğrençliklerine, ayıplarına alet etmekteler.

Çunkü ezilmek, köle olmak elbette suç değildir. Ama kendini köleleştirenler adına, başka kölelere saldırmak onların köleleştirilmesine alet olmak ve buna başkaldırmamak elbette en kötü şeydir.

Bu durumda sınıf bilinçli işçiler; eğer kendilerini ezenlerin aleti olmak istemiyorlarsa, eğer işçi sınıfının ahlaki değerlerini ve paklığını korumak istiyorlarsa eğer tüm ezilenlerin gerçek önderleri adına layık olmak istiyorlarsa, eğer milyonlarca halkı gericilerin ve faşistlerin etkisinden kurtarmak istiyorlarsa, herşeyden önce şoven milliyetçiliğe karşı bayrak açmalı ve ulusal meselede doğru bir siyasi kavrayışa sahip olmalıdır. Ve bugün Türkiye'de en bağnaz şovenizm, en bağnaz milli baskı Kürt ulusu üzerinde uygulanan milli zulümde ifadesini bulmaktadır. Hakim sınıflar bu konuda o kadar ileri gitmektedirlerki Kürt ulusunun varlığını bile inkar etmektedirler. Reformcu Ecevit de bu koroya katılmaktan geri kalmamaktadır. Öyleki Kürt ulusunun bütün ulusal hakları gaspedilmiş, Türkiye Kürdistan'ında milli baskı, jandarma zulmü, cinayetler, aramalar, kaçakçı bahaneleriyle katliamlar hiçbir zaman eksik olmamıştır.

Yakın zamanda Dersim, Ağrı, Koçgiri... hakim sınıfların kitle katliamları, Kürt ulusunun ise ulusal boyunduruğa karşı başkaldırısı olmuştur. Son dönemlerde Viranşehir katliamı, Hakkari, Muş Silopi'deki cinayetler hep Kürt ulusu üzerindeki milli zulüm ve ulusal boyunduruğun ifadesi olmuştur. Ve yaşanan gerçekler göstermiştir ki onların, Kürt ulusu üzerindeki milli zulümü yoğunlaştırmaları ile Türk işçi ve köylüleri üzerindeki baskı ve terörü yoğunlaştırmaları, hep atbaşı gitmiştir. Ancak yaşanan gerçekler aynı zamanda şunu da göstermiştir: Türk işçi ve köylüleri bu konuda devrimci bir ruhla kendilerini donatamadıkları ve proletarya halka önderlik edemediği için bu baskı ve uygulamalar da genellikle kayıtsız kalmış sonunda değneğin diğer ucu kendinede değmemezlik etmemiş sömürücülerin üzerlerindeki sömürü ve zulmü yoğunlaştırmalarına yol açmıştır.

Bu aynı zamanda Türk halkının şoven düşüncelerle demokratik bilincinin kararmasına, Kürt halkının da da hakim sınıflara duydukları kini kısmen Türk halkına da duymalarına yol açmıştır. Bütün bu etkenler iki ulustan emekçi halk arasındaki ulusal çitlerin ortadan kalkması yerine bugüne kadar varlığını sürdürmesine ve bazen de derinleşmesine yol açmıştır.

Bütün bu şartlar altında eğer proletarya milli mesele ile ilgili görevlerini yerine getiremezse bugün hala ayrı ayrı kanallardan akan, ancak tek bir mecrada ve tek bir hedefe yöneltilmesi gereken halkın muhalefetini birleştiremeyecektir. Dolayısıyla bunu gerçekleştirmeden bugün Türkiye halkının önünde yıkması gereken üç "dağ" yani emperyalizm, işbirlikçi kapitalizm ve feodalizmi alaşağı etmesi mümkün olamaz. Bu konuda esas görev Türk proletaryasına düşmektedir. Ve işçi sınıfı demokrasisinin ilkeleri, Türk proletaryasının Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını (yani ayrı devlet kurma hakkını) savunmasını, diller üzerindeki imtiyaza, azınlık milliyetler üzerindeki her türlü baskıya, en tutarlı, ciddi gerçekten içten bir mücadele yürütmesini ve bu alanda Türk işçi ve köylülerinin tutarlı devrimci demokrasi ruhu ile eğitilmelerini gerektirmektedir.

İki ulusun emekçileri arasında gerçekten gönüllü birliği, demokratik ilişkileri sağlayacak başka bir yol yoktur. Ve bu konuda proleter devrimciliğe yaraşır kararlılık ve devrimci ruhla milli zulme ve şovenizme karşı mücadele etmek, işçiler arasındaki ulusal çitleri ortadan kaldırmak hepimizin görevidir.

Ve bu görev Demokratik Halk Devrimini zafere ulaştırmanın iki süper devlet ve uşakları faşistlerle, sosyal-faşistleri altetmenin ön koşuludur. Milletlerin gerçekten bağımsızlığı ve özgürlüğü için tüm milliyetlerden işçilerin birliği için mücadele edelim.

Nevşehir

Baş.ta.sa.2'de

atlarda yatıyok. Sıcak yemek göremeyok. Zetin-ekmekle canımız çıkıyo. Akşama gadar goca göde bunlarla kalkmaz ki. Yevmiyeyi burda harcasak memlekete ne götüreceğiz. İş bulmak o da bi mesele. Her zaman bulmak mümkün deel. Bi ayın 15'ini çalışırsak anca. Hasdalansan bile çalışmaya mecbursun. Hasdanede adama bakmıyorlar. Ötee tokdurların yanıya yaklaşılmaz. Sıkıntılarımız hep bunlar olsa gene iyi. Bi de inşaatde can derdi var Toprak çöker altında galın. Galıp sökerken aşşa düşen parçalanın, daha neler neler...

H.Y.-Bir gün önce Salih Uzun adında bir işçi öldü haberiniz var mı?

İ.İ.-He. O da bizinendi. Bizim emmioğluydu. Beraber aynı yerde çalışıyorduk. Betun atacaktık. Ekrem Atılgan adındaki inşaat sahibi bizi duttuydu. İnşaaş altı gat harcı aşağıdan yokarı asansürle çekilmesi lazım. Ben asansürü çalıştırıyodum. Sabahtan bahdım asansürde bilyalardan ses geliyor. Ekrem Atılgan'a söyledim şunu yaptır diye. İşçiler boşkalır diye yaptırmaya yanaşmadı. Gene idare edin dedi. Saat 3.30'da asansür gene gontrolümden çıktı. Aşşada Salih Uzun kapça dolduruyordu. Şartele asıldım. Şartel iş görmüyordu. Benim bağırmama zaman kalmadan kapçe hızla Salih Uzun'un başına indi. Ve hemen orda öldü. Sonra polisler geldi. Beni nezarete attılar, sorguya çektiler. Suçu benim sırtıma yıkmaya çalıştılar. "Önceden düşmanlığın varmıydı?" diye soruyorlardı bana. Ekrem Atılgan'a gayet iyi davranıyorlardı. Mühendisler asansürü incelediler. Bilyaları dağılmış, daha önceden de zaten kaynak yapılmışmış. Beni bıraktılar. Ama Ekrem Atılgan'a bir şey yapmadılar. Cinayeti örtbas ettiler. Çünkü katil Ekrem Atılgan zengindi. Ölen ise fakir bir köylüydü.

H.Y.-Bu zulümlerden kurtuluşu nerde görüyorsunuz?

İ.İ.-Bu olay karşısında bize bizden başka dost olmadığını gördük. Bizi ancak vereceğimiz mücadeleler kurtarır. Ne zaman işçiler birleşir faşist diktatörlüğü Demokratik Halk Devrimi yoluyla yıkarız, bizim kurtuluşumuz o gündür.

TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ!

NE AMERİKA NE RUSYA

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM!

İŞ KAZASI SÜSÜ VERİLEN CİNAYETLERE SON!

YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!

BİR AVUÇ

Baş.ta.sa.3'de

bilir mi? Elbette olamaz. DİSK'te hakim olması gereken siyaset proletaryanın devrimci siyaseti ve ideolojisi Marksizm-Leninizmdir.. Sınıf bilinçli işçiler DİSK işçilerini kendi ideoloji ve siyasetleri etrasında birleştirerek işçi sınıfının birliği temelinde DİSK'in bütünlüğünü sağlamaya çalışacaklar ve çalışmalıdırlar. DİSK'e hakim olmaması, sökülüp atılması gereken de öncelikle Türkler ve sosyal-faşist çetedir. Gerekli olan DİSK'in sosyal-faşist ideoloji ve siyasetle tüm bağlarının koparılmasıdır. Sınıf bilinçli işçiler DİSK'i her zaman gerçek ve bilimsel bir öğreti olan Marksizm-Leninizmle donatılarak ve kendi sınıf siyasetiyle silahlanarak DİSK'in sosyal-faşistlerle olan tüm bağlarını koparap atmasını da bilecektir.

Yoksul köylülük

Baş.ta.sa.5'de

sabırlı mücadelelere girişilmiş, pratik deneyler elde edilmiştir. Ama şüphesiz ki, bu alanda hâlâ önümüzde çok büyük sorunlar, işlerin yoluna girmesi için aşmamız gereken önemli engeller vardır. Bütün bunlar için gerek siyasi çalışma alanında, gerekse sendikal alanda daha büyük gayretle ve inatla çalışmalıyız. Fakat yoksul köylülükle birleşmek için henüz ilk adımlar bile yeterince atılmamış, ışık tutucu pratik tecrübeler elde edilememiştir. Bu proleter devrimci hareket için ciddi bir eksikliktir. Bunun yakıcı bir sorun olduğunu kavramalı, esas yönelişimizin işçi sınıfı ve yoksul köylülükle birleşmek olduğunu hiç bir zaman hatırdan çıkarmamalıyız.

Ve şimdi kurtuluşunun ancak kendi kollarıyla olabileceğini kendi tecrübesiyle görmekte olan ve memnuniyetsizliği büyük bir hızla gelişen yoksul köylülükle birleşmek için sabırla, inatla ileri atılmalıyız. Bu temel eksikliğimizi süratle gidermeliyiz.

Bazı objektif güçlükler ve tecrübesizlik bizi ürkütmemelidir.

Yoksul köylülüğün kararlılığı ve mücadelesinin derinliği bu eksikliklerin yol açtığı zorlukları bizim tahminimizden daha çabuk, daha etkili şekilde ortadan kaldıracaktır. Yeter ki, cesaretle işe koyulalım, seferber olalım.

Artan zulüm ve

Baş.ta.sa.4'de

cak bir hükümet istemektedir. Şimdilik en yakın ihtimal olarak bir AP-CHP veya hatta daha çok transferlerle kurulacak bir CHP hükümeti gözükmektedir. Gerek daha güçlü ihtimal olan CHP hükümeti, gerekse AP-CHP koalisyonu "istikrar hükümeti" dedikleri mevcut şartları sürdürecek, faşist diktatörlüğü sürdürecek bir hükümet olacaktır. "İstikrar hükümeti" olmanın temeli, ABD emperyalizminin denetiminde getirilen yeni ekonomik yükleri Rusya'ya bağımlılığı ve dayatılmış güçlü baskı tedbirlerinin istikrarını sağlama, sürekliliğini sağlamadır. Böyle bir CHP hükümeti hiç bir zaman bugünkü koşullarda daha çok çörek daha az kamçı olamayacaktır. Bir yandan aldatıcı sözlerle kitleleri uyutmaya çalışırken, diğer yandan polis bürokrası vesayetini güçlendirerek kitlelerin mücadelesini önleme imkanlarını arayacaktır. Özellikle işbirlikçi hakim sınıfları çok korkutan, proleter devrimcilerin kitlelerle birleşmesini proleter ihtilalci bir hareketin gelişmesini engelleme görevini yürütecektir. Çeşitli baskı ve hilelerle proleter devrimcileri kitlelerden koparmayı hedefleyecektir.

Ama bu gelişmelere tümüyle baktığımızda görülen şudur ki, emperyalistlerin ve hakim sınıfların yönetemezlikleri her gün daha da büyümektedir. Onlar halka pahalılıktan, yoksulluktan daha fazla kamçıdan başka bir şey vermemektedirler.

Oysa halkın mücadelesi gün geçtikçe yükselmekte, işçi sınıfının, yoksul ve üretici köylülüğün, şehir küçük burjuvazisi ve orta burjuvazinin düzene karşı muhalefeti derinleşmekte, aydınlık bir gelecek vaad etmektedir. Milyonlarca halkın birliğinin sağlanması, örgütlenmesi, baş düşmanlara karşı devrimci proletaryanın bayrağı altında toplanmasıyla faşist diktatörlüğün saldırı ve terörü işlemez olacak, halkın bugün her yanda yükselen mücadelesi devrimci iktidar mücadelesine dönüşecektir.

Demiryolu

Baş.ta.sa.2'de

mı olacaktı? Yıllarca "o parti mi, bu parti mi bizi kurtaracak" diye koştuk durduk. Hangisi bize iş, toprak, hürriyet sağladı? Hangisi ülkeyi emperyalistlere peşkeş çekmeyip, yükünü sırtımıza yıkmadı? Hangisi bize insanca yaşamak hakkını sağladı?

Artık biliyoruz ki; hepsinin ipliği aynı tezgahın malı. Artık biliyoruz ki; topraklar, fabrikalar ve kan-ter içinde yarattığımız tüm servetler, ülkemizi emperyalistlere satan bir avuç ağa ve patronun elinde oldukça, onların devleti Faşist Diktatörlük bize baskı, sömürü ve zulümden başka bir şey vermeyecek.

Ama kurtuluş yok mu? Elbette var! Biz birleşip tek yumruk, tek yürek olduğumuzda ve mücadeleye atıldıktan sonra, kazanamayacağımız hiç bir şey yok.

İŞÇİ ARKADAŞ!

Görülüyor ki, bizi bizden başka kurtaracak kimse yok. Öyleyse ne yapmalıyız? Gün kavga günüdür. Hak verilmez alınır, bilinciyle birleşerek mücadeleye atılmalıyız.

Ne var ki; onlar bizi böyle açık satışa getirebiliyorsa, nedeni bizim henüz birlik ve örgütlü tek yumruk olamayışımızdandır. Bunun için, iş ve can güvenliğimiz ve artan hayat pahalılığına karşı insanca yaşam için birleşip örgütlenmeliyiz. Bunun ilk adımı olarak sendikalarımıza sahip çıkalım, bizimle birlikte bizim için mücadele eden devrimci işçileri sendika yönetimine getirelim. Sendika ağalığını alt edelim!

YAŞASIN DEMİRYOLU İŞÇİLERİNİN ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ!

KAHROLSUN HALKI SÖMÜRÜ VE ZULME BOĞANLAR!

YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!

NE AMERİKA NE RUSYA;

BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

"HALKIN YOLU"NDA MÜCADELE EDEN PROLETER DEVRİMCİ İŞÇİLER

İŞÇİLER

Baş.ta.sa.1'de

netlerinin hesabını soralım ve bunların sendikalarımızdan DİSK'ten temizleyelim, mücadelemizin gelişmesinin patronlar karşısında güçsüzlükten kurtulmanın, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin en ön safında yürüyebilmemiz için şimdi ilk atılması gereken adım bu sosyal-faşist şebekeleri atmak temizlemektir. Bunlardan kurtulmaksızın, mücadelemiz gelişemez, bunu iyi kavrayalım.

SOSYAL - FAŞİST ÇETELERDEN İHANETLERİNİN HESABINI SORALIM

1971'lerden sonra halka güvenmeyen, kitlelerin ihtilâlci insiyatifine güvenmeyen, yılgınlığı, teslimiyeti vaazeden dönekler, ülkemizdeki sömürücüyü geliştirmek isteyen sosyal emperyalizmin ve onun kuklası sahte T"K"P'nin sadık adamları oldular. İşçi sınıfını Rus işbirlikçisi ağaların sessiz kölesi haline getirmek, etkili bir sosyal-faşist reklam kampanyası sağlamak için tepeden DİSK'in yönetimine yerleştirdiler ve sosyal-faşistler özellikle o yıllardan bu yana DİSK'i işçi sınıfına karşı düşman bir örgüt haline getirmek için [illegible] Marksist-Leninist fikirlerin işçi sınıfı ile birleşmesini önlemek için en kararlı savaşan düşmanları bunlar oldular. Grevleri işçi sınıfının savaş okulu değil, ayağa kalkmış öfkeleri [illegible]

[illegible] Sosyal-faşistler DGM'lere karşı en ön safta direnmek isteyen işçileri bütün güçleri ile sendikalarından [illegible] bunu başaramayınca işbirlikçi ağaların [illegible] lacaklarının hesabına yattılar. Direnişin en ön safında yer alan işçileri patron işten atmak istediğinde onlar sendikadan da atarak, ileri işçileri, işçi sınıfından kovardılar. İşten atılmalarını sağladılar. Ve hatta onlar patronların işten atmak istediği işçiler için "tazminatlarını alıp çıksınlar, yoksa sosyal yardım ödeneğini kesin" diye M. Ertürk, Bahriyar Erkal imzalı talimatlar yayınladılar. Proleter devrimci hareket işçi sınıfını kucakladıkça işçilerin devrimci muhalefeti geliştikçe DİSK'e yuvalanan sosyal-faşistlerin saldırganlığı daha da arttı. Onlar Brejnevlerden, sahte T"K"P'den aldıkları talimatla maocu dedikleri proleter devrimcilere karşı daha büyük saldırıya giriştiler. [illegible] sembolü olan 1 Mayıs'ı işçi sınıfına karşı proleter devrimcilere karşı [illegible] tebit ettiler. Onlar için 1 Mayıs devrime ve sosyalizme düşmanlıklarını belirlediği bir gün olmalıydı. Sahte T"K"P, maocuların başını ezeceğiz diye bağırıyordu. Ve 1 Mayıs'a yine günlerde M. Ertürk, M. Karaca gibi DİSK'li sosyal-faşistlerin de ortak olduğu İGD, Sadık Canarslan ve İdris Türkoğlu adlı 2 proleter devrimciyi katletti. DİSK görevlisi işçilerin gazetelerde de yayınlanan mektuplarında da belirtildiği gibi başta M. Ertürk olmak üzere bütün elebaşılar "sağdan tehlike falan gelmez. Tehlike maocular [illegible]" diyorlar. 20 bin görevli diktik diye bağırıyorlardı. Onlar bir yandan [illegible] dilleri işçileri sopalarla teçhizatlandırırken İGD'li fedailerini de silahlandırdılar. Faşistler ayağa kalkmış kitleleri sindirmek, hızla gelişen devrimci mücadeleyi durdurmak için planlar yaparken, sosyal-faşistler de proleter devrimcileri [illegible] Onlar [illegible] devletin uşakları olduklarını [illegible] proleter devrimci harekete karşı düşmanlıkta birleştiler. Birlikte ayna hedefe saldırmak için dostluk kurdular. Sosyal-faşistlerin [illegible] toplanan kitleye ateş açtı ve 34 kişiyi öldürdü. Ertesi gün faşistler ve sosyal-faşistler Tercüman, Hergün, Günaydın gibi gazetelere, M. Ertürkler, Karacalar, K. Türkler gibi elebaşılar "Maocu vatan hainleri kitleye ateş açtı" diye birlikte bağırıyorlardı. Çünkü onların amacı ne edip edip proleter devrimci harekete zarar vermek, darbeler vurmaktı. 1 Mayıs öncesi olduğu gibi 1 Mayıs sonrası da bu iş için kolkolaydılar, ortaklaşa sorumlu oldukları

katliamı proleter devrimcilerin üstüne yıkmaya çalışıyorlardı. Ancak yalanları kısa sürede açığa çıktı. Gerçekler gizlenemedi. Bütün işçiler, yurtsever demokratlar, faşizme, sosyal-faşizme karşı olan herkes bunları iyi düşünmelidir. Sosyal-faşistlerin sermayelerinin yalan dolan, iftira olduğunu görmelidirler. Nasıl proleter devrimcilere karşı düşmanlıkta işçi sınıfına kitlelerin mücadelesine düşmanlıkta faşistlerle kolkola ve yarış içinde olduklarını görmelidirler.

İşbirlikçilikte, devrim ve sosyalizm düşmanlığında gittikçe azgınlaşan sosyal-faşistlerin meydana getirdikleri karanlık tablolardan biri de cinayetler ve 1 Mayıs katliamının sorumluluğudur. Bütün işçiler, bağımsızlık ve demokrasi isteyen herkes bunun için de sosyal - faşistlerin yakasına yapışmalıdırlar. Ve görmelidirler ki, sosyal — faşistlerin 1 Mayıs'la, bağımsızlık ve demokrasi ile uzaktan yakından ilişkileri yoktur. Ve sosyal—faşistlere karşı mücadele etmeden ne bir 1 Mayıs kutlanabilir, ne de bağımsızlık ve demokrasi yolunda yürünebilir.

İŞÇİLER, GÜN BİRLİĞİMİZİ GÜÇLENDİRME, SOSYAL-FAŞİST SENDİKA AĞALARINI YIKMA GÜNÜDÜR...

1 Mayıs katliamının sorumluluğu sosyal-faşistlerin daha da azgınlaşmalarının bir örneğiydi. Onlar bu yolda devam ettiler, Brejnevlerin isteği "UDC"yi zorla kabul ettirmeye kalkıştılar. İşçi sınıfına düşmanlıklarını daha pervasız hale getirdiler. Ancak onların işçi sınıfı içinde hiçbir gücü olmadığı için bir avuç ihanet şebekesi olarak daha çok açığa çıktılar. yıkılmalarına, yokolmalarına daha çok yaklaştılar. Şimdi onlar efendileri Rusya'ya güvenerek boş tehditler yağdırmakta, yerlerini tutmaya çalışmaktadırlar. Bütün DİSK'li işçiler bu ihanet çetesine karşı mücadelenin önemini kavrayarak ileri atılmalıdır. Çünkü ya bir avuç sosyal-faşistin boyunduruğu altında daha çok zincire vurulacağız, patronlar ve ezen sınıflar karşısında güçsüz kalacağız, ya da bunlardan kurtularak sınıfımızın birliği, ekonomik çıkarlarımız ve nihai kurtuluşumuz için yürüyeceğiz. Biz milyonlarız hayatı yaratan ve gerçek güçlü olanız, onlar ise çöken, eriyen bir avuç ihanet şebekesidir. O halde kararlılıkla sendikalarımızı kendi ellerimize almak için yürüyelim.

Bu mücadelemizde burjuva, reformcu sendika ağalarına güvenebilir miyiz? Hayır! Böyle bir şey saçma ve işçi sınıfı için zararlı olur. Unutmayalım, dün sosyal-faşist sendika ağaları ile kolkola olan reformcu sendika ağaları onlara karşı çıkıyorsa bunun önemli nedeni işçilerin devrimci mücadelesinin sonucudur. Ve bizim amacımız istediğimiz sosyal-faşist sendika ağalarının boyunduruğu yerine reformcu sendika ağalarının boyunduruğuna katlanmak değil, kendi sendikalarımızı kendimiz ele alarak Marksizm - Leninizm bayrağı altında bağımsız demokratik Türkiye için sosyalizm için mücadele etmektir.

Şimdi şartlar bu yolda ilerlemek sendikalarımızı kendi ellerimize almak için mükemmeldir. Bunun için şimdi daha kararlı, daha inatçı ve daha büyük bir mücadeleye atılalım ve yalnız sınıfımızın birliğine güvenelim. O zaman reformcu sendika ağalarının sosyal-faşist sendika ağaları ile çelişkisi daha büyüyebilecek, mücadelemiz daha hızlı gelişecektir. O halde kendi birliğimize güvenelim sosyal-faşist sendika ağalarını temizlemek her yerde geniş yaygın bir mücadele açalım. Bu ihanet şebekelerini sendikalarımızdan kovalım.

Uzlaşarak

Baş.ta.sa.1'de

lıkda olması olumludur demektedir. Toplantı sonrası DİSK adına basın toplantısı yapan Türkler olayları unutturmaya çalışmış, "Soruna çözüm yolu bulunmuştur" nutukları atmıştır. Gene o DİSK'ten atılan "uzman" kisvesi altındaki 7 sahte T"K"P ajanı için "onlar işten atılamaz" derken şimdi "Bari işlerinden bir tanesi kalsın" diye pazarlık etmektedir.

Adana'daki toplantıda Türkler, İGD'li fedailere hitaben "eğer davadan -yani "UDC"den- dönersem elinizdeki sopalarla beni de vurun" diye Türkeşvari bağırırken, şimdi "UDC" adını ağzına almamaya çalışmaktadır.

İşçiler! Bütün bunlar sosyal-faşist şebekenin reformcu burjuva sendika ağalarına dayanarak durumlarını kurtarmak için giriştikleri bir sahtekarlıktır. Onlar tabandan, işçi sınıfından gelen sosyal-faşist sendika ağalarına karşı mücadelenin fırtınasından korktukları için bu mücadelenin kendilerini ezip geçeceğinin korkusu içinde oldukları için hiçbir şey olmamış gibi davranmaya yüzlerine yeni maskeler takmaya çalışıyorlar. Onların oyunlarını görelim. Onları DİSK'ten kovma mücadelesini asla gevşetmeyelim; daha çok, daha kararlı mücadele edelim. Reformcu sendika ağalarına karşı uyanık olalım. Ve sadece kendi gücümüze, kendi birliğimize güvenelim. Ancak bizim kararlı mücadelemiz onları sürüp atacaktır!

HALKIN YOLU: HAFTALIK SİYASİ GAZETE: SAHİBİ: SADUN SÖNMEZ - SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: ALAATTİN ŞAHİN - YÖNETİM YERİ: ÇATALÇEŞME SOKAK 4/23 CAĞALOĞLU-İSTANBUL - ABONE VE YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 550 SİRKECİ-İSTANBUL - ABONE KOŞULLARI: YURTİÇİ YILLIK 200 TL, 6 AYLIK 100 TL, YURTDIŞI YILLIK 400 TL, 6 AYLIK 200 TL, - ÖDEMELER İÇİN, POSTAÇEKİ HESABI: SADUN SÖNMEZ 102547 - BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET.

Çiftlik

Baş.ta.sa.1'de

Sendikasının 33 delegesi de yapılacak seçime ve UDC'ye karşı oldukları gerekçesiyle toplantıya katılmadılar.

Toplumsal ilerlemecilere karşı tavır gösterdiği ve Bektaş Avşar'ı desteklemeyeceğini daha önce açıklamış olan Maden-İş Mersin bölge temsilcisi orta yolcu Mehmet Turan'a toplantı sabahı Maden-İş genel merkezinden elden gönderilen bir yazıyla "görülen lüzum üzerine görevine son verildiği ve delegeliğinin iptal edildiği" bildirildi.

Birkaç gün önce UDC'ye karşı ve yapılacak seçimin demokratik olmayacağı gerekçesiyle basına açıklama yapan Yeni Haber-İş Adana Şubesinin iki delegesinin toplantıya girmesi İGD'liler tarafından engellendi.

Toplantı DİSK Yürütme Kurulu üyesi sosyal-faşistlerin kuklası Fehmi Işıklar, (bir yıl önce sosyal-faşistler Fehmi Işıklar için MİT ajanı diye yazıyorlardı.) tarafından açıldı. Toplantıya 94 delegeden 56'sı katılmıştır. Divan seçiminden sonra UDC'nin görüşüleceği İGD binasının altındaki Pembe Köşk Düğün Salonuna gidilmesine ve ondan sonra seçimin yapılmasına karar verildi.

Düğün salonunun girişi yine Sadık Canarslan ve İdris Türkoğlu'nu katleden İGD'li katiller tarafından tutulmuştu. Bölgede ne kadar işçi sınıfı düşmanı sosyal-faşist varsa DİSK üyesi olup olmadığına bakılmaksızın salona rahatça girebiliyorlardı. Bu arada UDC'ye tavır alacaklarını bildikleri bir çok sendikanın yetkilileri, Temsilci ve Baştemsilcileri Bektaş Avşar'ın emriyle içeri alınmadılar. Salonun girişi ve dört bir yanını kırmızı kolluklu, eli sopalı İGD'liler, sosyal-faşist olmayan ve toplantıya girebilen temsilci delegeleri tahakküm altında tutmak için sarmışlardı. Bunun anlamı şu idi: "Ya UDC kararı çıkacak, ya da kafalarınız kırılacak"tı.

Salonda tahminen 500 kişi vardı. Bunun 80 kadarı temsilci, diğerleri görevli olan İGD'li ve sosyal-faşistlerin konuklarıydı. Toplantı salonunun duvarları sahte T"K"P'nin karşı-devrimci sloganlarıyla donatılmıştı. Ve kırmızı kolluklu görevliler avazları çıktığı kadar aynı sloganları bağırıyorlardı. Bu toplantıların amacı, DİSK içinde durumu sarsılmaya başlayan T"K"P'nin durumunun güçlendirilmesi ve UDC'ye güya tabanın talebiymiş havası vermekti. Aynı toplantılar diğer bölgelerde de aynı şekilde düzenlenmekteydi. Bu toplantılar, onların belirttikleri gibi hiç bir zaman DİSK tabanının talep ve istekleri ni yansıtmamaktadır. İGD ve onların etkisindeki kişilerle DİSK adına alınan kararlardır. Bu kararlar, işçi sınıfının çıkarlarını savunmak amacıyla değil, uşaklığını yaptıkları Rus emperyalistlerine yaranmak ve onların ülkemizi daha da sömürmesini sağlamak içindir.

Toplantı Bektaş Avşar'ın, Rusya'nın uşağı olma çabası içindeki Kemal Türkler efendisine yaranmak için UDC'yi öven, proleter devrimcilere küfür eden konuşmasıyla açıldı. Salonun ortasındaki 80 kadar temsilci sessizce beklerken, görevliler "Yaşasın UDC, Yaşasın İGD, Yaşasın DİSK" sloganlarını haykırıyorlardı. Temsilcilerin sessiz kalarak bu durumu yadırgamasını gören büyük kaptan Kemal Türkler, konuşmak üzere mikrofona geçti.

İGD'lilerin çılgınca alkışladıkları konuşmasında önce durumu idare etmeye çalıştı. "Bu ortada oturan arkadaşları çok yorgun ve sessiz görüyorum." İGD'lilere hitabende, "Siz kenarda neden bu kadar telaşla bağırıyorsunuz. Gümrükten mal mı kaçırıyoruz? Yoksa bölünmenin telaşı mıdır bu? Bölge Temsilcisi Bektaş Avşar'ın biraz önce okuduğu şeylerden ben birşey anlayamadığım gibi kendisi de anlayamamıştır. Neden alkışlıyorsunuz? Burada herkes çıkıp rahatça konuşabilir. UDC için biz kimseye baskı yapmayız." Sadık adamı Bektaş Avşar'a çatması delegeler üzerindeki tedirginliği ortadan kaldırmak ve onların güvenini sağlamaktı. Herkes düşüncesini söyleyebilir derken, karşıt görüşlü bir çok kişi ve devrimciler içeri sokulmamıştı. Türkler konuşmasına devamla, UDC'nin mutlaka çıkacağını ve bunun işçiler için kurtuluş olduğunu, MC'ye karşı UDC'nin kurulmasının şart olduğu ve CHP'nin iktidara gelmesi için uğraşacaklarını açıkladı. UDC'nin çıkmasının diyalektiğin gereği olduğunu ve buna karşı olanların çağın gerisinde kaldıklarını söyledi. Kendilerine ayakbağı olan ve UDC'ye karşı olanların DİSK'ten tasfiye edileceklerini ve İGD'li fedailere seslenerek, "Size ters düşen ben dahi olsam sopalarla beni bile dövün" dedi. Görevlilerin alkışlarıyla bitirdiği konuşmasında özet olarak işçi sınıfının ve emekçi halkımızın yükselen anti-faşist ve anti-emperyalist mücadelesini, kendi iğrenç emellerine alet etmek amacıyla sahte T"K"P'nin yaptığı Ulusal Demokratik Cephe çağrısı etrafında toplayarak, saptırmak emperyalist Rusya'nın ülkemizde hegemonyasını kurmasını sağlamaktan başka bir şey konuşmadı.

Kemal Türkler'in konuşmasından sonra Divana Bektaş Avşar, Bank-Sen İş'in Şube Başkanı Ali Gözügüzel ve dönek-hain Mehmet Nakipoğlu önerildiler ve oylamadan yerlerine oturdular. Konuşmak isteyenlerin yazılı olarak Divana başvurmasını istedi. Salona girebilen proleter devrimci temsilcilerinden bazıları ile UDC'ye karşı çıkan orta yolcular ve biçim olarak UDC'ye karşı çıkan TİP ve TSİP'lilerin yanı sıra kendi adamları müracaat etti.

UDC'ye karşı olan hiç kimseye konuşma hakkı verilmedi. Sadece Tekstil Bölge Temsilcisi TİP'li meşhur sosyal-faşist Selâhattin Uyar'a söz verildi. Selâhattin Uyar, UDC'ye özde karşı çıkmadıklarını, biçim olarak karşı olduklarını söyledi. Ve kendi reklamını yaparak bol bol kendi deyimleriyle maocu dedikleri gerçek devrimcilere küfür etti. Selâhattin Uyar, UDC'ye biçim olarak karşı olduğunu söylediği zaman görevli İGD'liler tarafından yuhlandı.

Selâhattin Uyar'dan sonra Kemal Türkler'in herkes istediği gibi konuşabilir demesine rağmen UDC'ye karşı olduklarını bildikleri hiç kimseye söz verilmediKen di adamlarından 7 kişiye söz hakkı verildi. Bazılarına kendilerinin yazmış olduğu, içinde devrimcilere küfür dolu ve UDC'yi öven yazılı metinleri okuttular. Diğer konuşmacılar hemen hemen aynı şeyleri tekrarladılar. Bu duruma itiraz eden ve konuşmak isteyen devrimcilerin ve ortayolcuların İGD'liler tarafından etrafları sarıldı.

Bu arada oylamaya geçilmeden önce UDC'ye karşı olanlar bir önerge vererek, görevli ve konukların dışarı çıkarılmasını öyle seçime gidilmesini istediler. Divan bu önergeyi oylamadığı gibi bu konuda hiç bir girişimde de bulunmadı. Divanı yöneten Bektaş Avşar, delegelerin kartlarını kaldırmalarını istedi. Delegeler kartlarını kaldırdıklarında "İşte UDC kabul edildi" diye açıkladı. İtirazlar üzerine bir de kabul etmeyenler kaldırsın derken 23 temsilci UDC'ye hayır dedi. Kimse bir şey anlamadan UDC kabul edilmiş ve toplantının bittiği açıklanıyordu. Tabanın söz ve karar sahibi olması, sosyal-faşistlerce bu idi.

Bu gelişmelerden memnun kalan sosyal-faşistler sabah TÖB-DER'de başlayan DİSK 2. Bölge Temsilci seçiminin de burada yapılmasına karar verdiler.

Seçime 94 delegeden 56'sı katılmıştı. Devrimci delegeler içeri alınmayarak delegeliğinin iptal edildiği bildirildi. T"K"P uşağı Bektaş Avşar 29 oyla Bölge Temsilcisi seçildi. TSİP'li Haydar Üstün 24 oy, üçte orta yolcuların kullandığı boş oy çıktı.

Bu toplantılar ve seçim orta yolculara ders olmalıdır. Sosyal-faşistlerle ittifak ve işbirliğinin yapılmayacağını burada somut olarak yaşadılar.

Bizim de tesbit edebildiğimiz hata ve eksikliklerimiz şunlardır:

Toplantı ve seçim öncesi bölgedeki demokrat, yurtsever, reformist ve orta yolcu sendika yetkilileriyle sosyal-faşistlerin gerçek yüzünü açığa çıkaracak bir ön çalışma yapılmadı. Daha önce aday çıkarılması için de hiç bir girişimde bulunulmadı.

Baş.ta.sa.1'de

Toplantıda ise az sayıda olsak da, sosyal-faşist sloganlara karşı devrimci sloganlar atabilirdik. Konuşmak için de divanı zorlayabilir ve yine söz verilmezse toplantı protesto edilerek terkedilebilirdi. Biz bunları yapmayıp oturduğumuz yerden bazı protestolarda bulunduysak da etkili olamadık.

Toplantı sonunda ise bu anti-demokratik durumların propagandasını geniş olarak yapamadık. UDC kararının bölgedeki DİSK'in tabanının kararı olmadığını ve, sosyal-faşist bir tezgah olduğunu geniş olarak basın, bildiri, bülten vb. yollarla açıklanabilinirdi.

Biz Adana'da DİSK 2'ci Bölge Temsilciler Konseyi delegeleri, proleter devrimciler olarak bu toplantılar sonucu şu sonuca vardık: Hiçbir zaman ve hiç bir şart altında sosyal-faşistlerin herhangi bir kliği ile ittifak ve iş birliği yapılamaz, yada güven duyulmaz.

Sosyal-faşistlerin bulundukları mevkileri terk etmemek için her türlü üçkâğıtçılığa başvuracakları ve faşist saldırılar içine gireceklerini gördük. Hiçbir zaman onların demokratik tavır gösteremeyeceklerini, sadece kitleyi kandırmak için tıpkı Türkeş, Demirel ve Erbakan hoca gibi demagoji yaptıkları meydana çıktı.

Sonuç olarak şunu söylüyoruz ki: Ulusal Demokratik Cephe çağrısı, karşı-devrimci bir cephedir. Sahte T"K"P'nin çağrısı olan bu cephe Konfederasyonumuz DİSK'e maledilemez. Bu baskı ve sömürü düzenine gün be gün baş kaldıran işçilerin, köylülerin ve diğer emekçi yığınların cephesi, ancak anti-faşist, anti-emperyalist halk cephesi olabilir. Amerikancı hakim sınıfların cephesi MC'ye karşılık, emperyalist Rusya'nın işbirlikçilerinin yaptığı UDC çağrısı işçi sınıfımız için kurtuluş değil, başka bir emperyaliste bağımlılığı amaçlamaktadır. Gerçek halk cephesi proleter devrimcilerin birliği sonucu inşa edilecek olan proletarya partisinin öncülüğünde kurulacak ve işçi sınıfının iktidar mücadelesinde bir araç olacaktır.

KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİNE BAĞLI MC,
KAHROLSUN RUS EMPERYALİZMİNE BAĞLI UDC!
KAHROLSUN FAŞİST VE SOSYAL-FAŞİST SENDİKA AĞALARI!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

ADANA'DA DİSK BÖLGE KONSEYİ DELEGELERİNDEN BİR GRUP DEVRİMCİ

Bank-İş

Baş.ta.sa.2'de

yöneticisi bayların Balkan ülkeleriyle Rusya yolculukları oldukça yoğunlaşmış, bu ülkelerdeki izlenimlerini övgülerle dolu olarak yayınlamışlardır. UDC önerisinin ortaya atılması Kemal TÜRKLER'in Rusya gezisinden döndükten sonraya rastlaması bakımından son derece ilginçtir. Giderek özellikle Kemal TÜRKLER'in UDC'ye parlamento içerisinden destek arama girişimleri CHP Merkez Yönetiminin işine gelmediği ve kendi önderliğinde de olmadığı ve ayrıca karşılıklı olarak birbirinin yönetimini ele geçirmek istedikleri için iflasa doğru sürüklendikçe, CHP ve CHP'nin DİSK içindeki temsilcileriyle çelişkileri derinleşmiş, bunun yanında CHP içerisinde sahte "solcu" mülteci gericiliğine karşı bir muhalefeti geliştirmiştir. Daha sonra UDC'nin, DİSK Yürütme Kurulu'nun değil de Kemal TÜRKLER kliğinin önerisi olduğu ortaya çıkmış ve DİSK Yürütme Kurulu, Yönetim Kurulu ve Başkanlar Konseyinde "DİSK'in devrimci ilkeleri"(!) varmış gibi, UDC meselesiyle birlikte geniş tartışmalara neden olmağa başlamıştır. Rus sosyal-emperyalizmine uşaklık edenlerin yönetiminde bulunan ve İGD'lilerin (İlerici Gençler Derneği) oldukça sızdıkları Maden-İş Bank-Sen ve Turizm-İş gibi Kemal TÜRKLER'in şakşakçıları hararetle UDC'yi savunurlarken, diğer sendikaların yöneticileri ise ilkeleri belli olmayan bir anti-faşizmi savunmakta ve giderek CHP'nin güdümüne her geçen gün daha çok girmektedirler.

(.....)

Tüm bu tezgahlamalar sürdürülürken, UDC dolayısiyle had safhaya gelen çelişkiler yüzünden DİSK yöneticileri ve bu konu ile yakından ilgilenen DİSK dışında bırakılan bazı unsurlar çeşitli toplantılar düzenliyorlardı. 22-23 ve 24 Eylül tarihlerinde DİSK'in Gönen'deki dinlenme tesislerinde toplanan Yönetim Kurulu ve Başkanlar Konseyi toplantılarında UDC hakkında herhangi bir sonuca varılamamakla birlikte, Yürütme Kurulu içerisindeki durum iyice netleşmişti. DİSK Yürütme Kurulu, Kemal TÜRKLER, Mehmet KARACA, Fehmi IŞIKLAR, Mehmet KILINÇ, Celal KÜÇÜK, Rıza GÜVEN ve Kemal NEBİOĞLU'ndan meydana gelmektedir. Bunlardan Kemal NEBİOĞLU, Celal KÜÇÜK, Mehmet KILINÇ, Rıza GÜVEN UDC'ye karşı tavır almış ve görevlendirilmiş İGD'lilerin DİSK'i bir sendikalar konfederasyonu değil de yurt dışından yönlendirilen bir parti haline getirdikleri görüşünde hareket ederek önemli noktalarda çalışan 7 kişiyi isten çıkartmak gerektiği kararına varmışlardır.

Bu 7 kişinin içerisinde uzun süre CGT'de yetiştirilmiş, şimdiye kadar DİSK dergisi sorumlu yazı işleri müdürü olan Hüsnü DİLLİ ve 20 Eylül 1975'de Taksim alanında kürsüden "maocu köpekler" diye çığlıklar atan Sıtkı COŞKUN da bulunmaktadır.

Kemal TÜRKLER, Mehmet KARACA ve Fehmi IŞIKLAR'ın muhalefetine rağmen Yürütme Kurulu kararı olarak 7 sosyal-faşist'in işten çıkartılması, diğer sosyal-faşist unsurların saldırganca tavır takınmalarına sebep olmuştur. Aynı gün kararı öğrenen içlerinde birkaç eli sopalı Maden-İş temsilcisinin de bulunduğu 100 kişilik İGD'li bir grup, başlarında Maden-İş Sendikası Genel Sekreteri Mehmet Ertürk olduğu halde Yürütme Kurulu toplantısına baskın yaparak kararın alınmasını sağlayan 4 kişiye saldırmış ve çeşitli tehditlerde bulunmuşlardır. Bu ara telefonları kesmişler ve kopartmışlardır.

Tüm bu çatışma ve saldırıların nedeni, demokratik kitle örgütlerini bağlı oldukları emperyalizm ve hakim sınıf kliklerinin siyasetinin bir tekkesi ve çiftliği haline getirme ve DİSK'in tabanındaki devrimci, yurtsever ve demokrat muhalefeti bastırma mücadelesidir.

(.....)

BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİDEN YANA İŞÇİLER, TEMSİLCİLER, BÖLGE TEMSİLCİLERİ, KONSEY ÜYELERİ, SENDİKA YÖNETİCİLERİ, SENDİKANIZA SAHİP ÇIKINIZ !..

metal işçileri

Baş.ta.sa.3'de

neticileri MESS'e karşı tüm metal işçilerinin greve gitmesini, mücadelesini engellemiş, işçileri taksit taksit greve sokarak işçi sınıfının birliğinin dayanışmasının önüne geçmeye çalışmıştır. Özellikle Demirdöküm gibi mücadeleci işçilerin bulunduğu fabrikaları greve sokmamıştır. Alınan grev kararları ise 12 işyerinde uygulanmamıştır. 12 işyerinde daha lokavt ilan eden MESS'in hesabında Maden İş yeneticilerinin grevde olan işçileri aç bırakmasından yararlanarak, 4500 işçiyi daha açlığa terketmek, kendisine karşı mücadeleyi böylece ezmektir. Bunu yaparken de bu eliyle zorunlu olarak mücadeleyi yaygınlaştırmaktadır. 4500 işçi daha grevci işçilerin safına katılmıştır. Metal işçileri lokavt ilan edilen fabrikalardaki işçilerle birlikte mücadelelerini hızlandırmalı bu mücadeleyi faşist MESS'i parçalayana dek sürdürmelidirler.

Taç

Baş.ta.sa.2'de

çilere, köylülere, Kürt milletinden emekçilere, memurlara, öğrencilere, yani tüm çalışan halka yönelmektedir. Bu saldırılar çürümüş düzeni ayakta tutmaya çalışan emperyalistlerin özellikle iki süper devlet(Amerika ve Rusya)nın, onların işbirlikçileri büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının faşist diktatörlüğünün son çırpınışlarıdır. Oysa bizler yeni bir düzenin temsilcileriyiz. Emperyalistlerin, büyük burjuvazinin, büyük toprak ağalarının hakimiyetine son verecek, sömürünün, baskının, milli zulmün olmadığı BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE'yi kuracak olan bizleriz. Bu Demokratik Halk Devrimi mücadelesinde biz işçi sınıfının görevi; köylülere, memurlara, öğrenci gençliğe yani tüm ezilenlere kurtuluşun yolunu göstermede ve kurtuluşunu sağmada önderlik etmektir.

YAŞASIN TAÇ SANAYİ İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ!
TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ!
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM !
YIKILSIN AĞALIK TOPRAKLAR KÖYLÜYE!
KÜRT MİLLETİNE ÖZGÜRLÜK!
DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

HALKIN YOLU'NDA PROLETER DEVRİMCİLER

MHP

Baş.ta.sa.1'de

landırmıştır. Özellikle MHP'li bakanlıklar vasıtasıyla yukarıdan aşağıya hızlı bir kadrolaşmaya girmiştir. Ticaret Bakanlığı vasıtasıyla üretici köylülerin örgütlerine el atmış Antalya'da Ant-Gör ve Adana'da Çukobirlik ve benzeri kuruluşlara el atarak yönetimlerini tamamen MHP'li faşistlerle doldurmaya başlamıştır. Adana'da her gün üreticilerden yüzbinlerce lira faşistler tarafından haraç olarak alınmaktadır. Bu yetmediği gibi faşist MHP'li Ticaret Bakanı Agah Oktay Güner "ticari polis" palavralarıyla kadrolaşmasını daha da arttırmaya doğrudan doğruya devletin imkanları ile çalışan halkın sırtından faşist milis teşkilatlarını beslemeye çalışmaktadır.

Yine faşist MHP'li Sağlık Bakanı toprak ağası Cengiz Gökçek sağlık merkezlerine, hastanelere "danışman" maskesi altında MHP'li bozkurtları yerleştirmektedir. Bu konuda işe alınmak için sınava girmiş ve kazanmış kişiler dahi işe başlatılmamakta yerlerine faşist komandolar alınmaktadır. MHP'li faşist bakanlığın halkın sağlığı ile zerre kadar ilgisi yoktur. Onların bütün derdi daha fazla bozkurtlarını yerleştirip örgütlenmelerini güçlendirmektir.

MHP'li faşist Gümrük ve Tekel Bakanı Gün Sazak'ın tüm bakanlık kadrolarını, özellikle kilit noktaları, MHP'li bozkurtlarla doldurduğu yetmiyormuş gibi, "kaçakçılığı önleme" bahanesi ile 5 bin kişilik bir faşist kadro daha oluşturmaya çalışmaktadır. MHP'nin bu faaliyetlerine sayısız örnek vardır. Ortadoğu Teknik Üniversitesine faşist bozkurtlar işçi diye doldurulmuşlar, şimdi bu bozkurtlar ODTÜ öğretim üyelerini tehdit etmekte, okulun açılmasını engellemeye, ODTÜ'yü ele geçirmeye çalışmaktadırlar.

Türkeş'in bakanlarının "halka hizmet" palavralarıyla peşinde koştukları işler bunlardır. Faşist MHP emperyalizme uşaklıkta, halka saldırıda, hayat pahalılığının artmasında ve zamlarda, bütün bunların sorumlusu MC içinde bu yapılanların en koyu savunucusudur. Ve MC'nin devam etmesini istemelerinin önemli nedenlerinden biri de bu giriştikleri faaliyetlerdir. Faşist MHP şimdi sokaktaki faaliyetlerini sürdürmeye devam ederken, bozkurtları her gün halka saldırıp silah zoruyla haraç toplarken, diğer yandan da sistemli bir şekilde devletin çeşitli kademelerinde ve kamu kuruluşlarında sürekli kadrolaşmaya çalışmaktadır. Bu faaliyetini sürdürmesi için en iyi ortam MC'nin devam etmesidir. Faşist MHP'nin bütün bu yaptıkları, devlete tek başına hakim olmak, halka en azgın şekilde saldırabilmek, Amerikan uşaklığını eksiksiz yerine getirebilmek, vatan satıcılığını en iyi şekilde yapabilmek içindir.

Artık hiç bir yalan ve sahtekarlık bu yaptıklarının gerçek karakterini, MHP'nin en koyu Amerikancı faşistlerin, vatan satıcısı, halk düşmanlarının partisi olduğunu gizleyemez. Ve bütün bu faaliyetleri de onların sonunun gelmesini, saltanatlarının sona ermesini engelliyemiyecektir.

Yeter ki, işçi sınıfı ve çalışan halk sımsıkı birleşip direnelim, boyun eğmeyelim, bağımsızlık ve demokrasi saflarını güçlendirelim. O zaman hiç bir güç ve faaliyet MHP'yi, Milliyetçi Cepheyi ve faşist diktatörlüğü yıkılmaktan kurtaramaz.

SOSYAL FAŞİST SENDİKA AĞALIĞI

Baş.ta.sa.2'de

rekir. Bu seminerlerden geçmek de sosyal-faşist yöneticilerin isteğine bağlıdır. A,B,C tipi seminerden geçip de sosyal-faşistlere karşı en ufak bir tavır aldığında işçilerin ayağı kaydırılır, işçi bir üst seminere gidemez. Maden-İş 11. Bölgeden devrimci proleterler bu yasalar hakkında şöyle diyorlar: "Bölge temsilciliğine adaylığını koymak için 4 dereden geçeceksin , dereden geçerken suya düşme ihtimali çok, düşmemek istiyorsan sesini çıkarmayacaksın" "İŞÇİLER KENDİ SINIFINA İHANET ETMEDİKÇE, UŞAK RUHLU OLMAYI REDDETTİKÇE BU DERELERDEN GEÇEMEMEKTEDİR"

İşçi sınıfının kendi sendikasını yönetmesi, sendikanın çoğunluğun çıkarlarını temsil etmesi, yani işçilerin söz ve karar sahibi olması bu yasalar çerçevesinde, bu yasalar parçalanmadan DİSK'i işçi sınıfının ekonomik mücadele örgütü, devrime hazırlık okulu olmaktan çıkaran, her türden sendika ağalarının işçi sınıfı tepesinde at oynatmasından kurtarmak mümkün değildir. İşçi sınıfının mücadelesi karşısında elbette bu yasalar parçalanacaktır. İşçi sınıfı bunlarla mücadelesini sınırlamadığı, sınıf bilinçli işçiler. işçi sınıfının birliğini doğru devrimci siyasetle sağlamlaştırdığı ölçüde, bu yasalar parçalanacak, DİSK, işçi sınıfının çoğunluğunun çıkarlarını en iyi biçimde koruyan, gerçekten sınıf iradesini temsil eden bir mücadele örgütü olacaktır.

Sosyal-faşistlerin tuzakları, işçi sınıfı iradesinin yerine geçirilen Rusya'ya boyun eğme ve sosyal-faşist hakimiyeti sağlamlaştırma çabaları da bu mücadele içinde yıkılacaktır. Sınıf bilinçli işçilerin DİSK yönetimine gelmesi tabanın söz ve karar sahibi olabilmesinin tek güvencesidir.

Devrimci işçiler

Baş.ta.sa.1'de

si ve aralarındaki post kavgası sonucu araları açılmış, bugünkü durum ortaya çıkmıştır.

Başta sosyal-faşistler olmak üzere her türden sendika ağası, şimdi yine herbiri kendilerinin "sınıf sendikacılığını" temsil ettiklerini DİSK'te "tabanın söz ve karar sahibi olması ilkesini" kendilerinin uyguladığını söyleyerek işçi sınıfına yaltaklanmaktadırlar. Her biri tabanın iradesini temsil ettiklerini söylemektedirler. DİSK'teki sendika ağaları, başta sosyal-faşistler olmak üzere, tabanı temsil palavralarıyla işçi sınıfının omuzlarına basarak yükselmeye çalışmaktadırlar.

Bütün bunlar, "Devrimci İşçiler Sendika Yönetimine" şiarının hayata geçirilmesinin ne kadar gerekli ve acil olduğunu sınıf bilinçli işçilere daha iyi kavratmaktadır.

Sınıf bilinçli işçilerin sendikalarına sahip çıkması, DİSK içinde sosyal-faşist sendika ağalarını esas hedef alarak sendika ağalığına son vermesi ertelenmeyecek bir görev olarak durmaktadır. DİSK içindeki sosyal-faşistlerin DİSK'i Rus uşağı T"K"P'nin "UDC" yaygaraları peşine takmaya çalışması, DİSK'te toplanan işçilerin aidatlarını bu amaçları için çarçur etmeleri Rusya'nın reklamını yapan yayın organları çıkarmaları sınıf bilinçli işçilere bu mücadelede hiç gecikmemenin gerekliliğini kavratmalıdır.

Şimdi sınıf bilinçli işçiler en geniş sendikal muhalefeti etraflarında toplamalıdırlar. Bütün işyerlerinde, fabrikalarda, bölge lokallerinde, sendika şubelerinde sosyal-faşistlerin bu karşı-devrimci faaliyetlerini işçi sınıfının en geniş kesimine anlatıp kavratmalı özellikle DİSK üyesi işçilerin, sendikalarına sahip çıkmalarını, sendika ağalarından hesap sormalarını, sendikalarının, örgütsel, siyasi, mali her türlü faaliyetini denetlemelerini sağlamaya çalışmalı sınıf bilinçli işçiler kendi düzenledikleri toplantılar dışında, sendikaların düzenlediği her türden toplantıyı sosyal-faşistleri teşhir ve tecrit etmeye hizmet eden birer mevzi haline getirmelidirler. Sınıf bilinçli işçiler sendika ağalığının özellikle sosyal-faşistlerin bir siyasi özünü, onların nasıl işçi sınıfı düşmanı olduklarını, en geniş işçi yığınlarına kavratmalıdırlar. Onların işçi sınıfının nasıl yozlaşmış unsurları, işçi sınıfı aristokratlarından oluşmuş bir zümre, burjuvazinin işçi sınıfı içerisindeki ajanları olduğunu, bunların saltanatını yıkma mücadelesi verilmeden sınıf sendikacılığının gerçekleşmeyeceğini sosyal-faşistlerin, işçi sınıfının sendikal birliğinin önündeki en büyük engellerden biri olduğuna bütün işçilere kavratarak onları harekete geçirmeliyiz. Yine "tabanın söz ve karar sahibi olması" ilkesi üzerine sosyal-faşist sendika ağalarının verdikleri vaazlar ile DİSK'in tüzüğünün gerici ve faşist maddeleri arasındaki tezatı göstermeliyiz.

Sınıf bilinçli işçiler bütün bu konularda yoğun bir kampanya sürdürerek en geniş işçi yığınlarını devrimci proletaryanın bayrağı altında toplayarak sendikal muhalefeti sonuca ulaşır bir hale getirmenin kavgasını vermelidirler. Ve özellikle Maden - İş kolunda bu çalışmalar yoğunlaştırılmalıdır. Maden-İş bugün sosyal-faşistlerin "üssü" haline gelmiştir. Tam faşist nitelikte bir tüzüğe sahiptir. Bu alanda yürütülecek faaliyet sosyal-faşist sendika ağalarını candamarlarından vuracaktır.

Sınıf bilinçli işçiler, Türk Demir Döküm'de, Simko'da, 14. Bölgede ve benzeri yerlerde sosyal-faşist sendika ağalarına karşı kazanılan zaferlerin mevzi olarak kalmaması için devrimci proletaryanın yılmaz kararlılığıyla, boyun eğmez ruhuyla ileri atılmalıdırlar.

Ancak bu şekilde sendikamız DİSK'e sahip çıkabilir, tabanın gerçekten söz ve karar sahibi olmasını sağlayabiliriz.

Tabanın söz ve karar sahibi olması "Devrimci İşçiler Sendika Yönetimine" şiarının hayata geçirilmesiyle gerçeklik kazanacaktır.

Teslimiyete karşı çıkalım

Anti-faşist, anti-emperyalist mücadeleye cesaretle atılalım



CON LA UNIDAD Y LA LUCHA,LA R ESISTENCIA VENCERA

Şili İhtilalci Komünist Partisi

Mayıs 1977 Ikinci Ulusal Konseyi Açık Kararları

1. Partinin halk kitlelerinin Amerikancı faşist diktatörlüğü devirme mücadelesini örgütlemede, teşvik etme ve yönetmede başlattığı çabaları iki katına çıkarmalıyız.

2. Halk kitlelerinin ve diğer anti-faşist ve yurtsever demokrat kesimlerin, diktatörlüğe karşı canla başla savaşmak ve onu ezmek için, en geniş birliğini teşvik etmeli ve geliştirmeliyiz. Bu geniş cephenin ana halkası işçilerin ve köylülerin birliğidir. Önderlik proletaryanın ellerinde olmalıdır. Bunun acil muhtevası Halk Cephesinin Asgari Programında özetlenmiştir. Devrimci Şili proletaryası tarafından oluşturulan Demokratik Halk Programına ilerlemede gerekli ve öncelikli bir adım olarak Demokratik Anti-Faşist Birlik Programında perspektif gösterilmiştir.

3. Frei kliğinin ve revizyonistlerin halk kitleleri arasında yaymaya çalıştıkları teslimiyet, pasifizm ve bekle gör tavrıyla savaşılmalıdır. Parti gericiler ve emperyalistler önünde boyun eğen bu tür durumları, böylesi oportünist klikleri açığa çıkararak, tecrit ederek ve tepelerine vurarak kararlılıkla teşhir edecektir. Faşistlerin mükemmelleştirdiği baskı araçlarını olduğu gibi bırakacak her yola karşı çıkılmalıdır, çünkü faşistler bunlarla mevcut baskı ve sömürü ve bağımlılık sistemini mükemmelleştirmeye ve halkın gericilere ve Amerikan emperyalizmine karşı devrimci mücadelesini kırmaya çalışmaktadırlar. Frei hareketinin önerdiği ve revizyonizmin yapıştığı böylesi bir yoldur; böylelikle onlar teslimiyet listelerine bir ihanet daha ekliyorlar.

4. Kitlelerin, her kesimin bilinç düzeyinden başlayarak, bütün örgütlenme ve mücadele biçimlerini teşvik etmeli ve geliştirmeli, ve özellikle giderek daha savaşçı kitle eylemlerinin örgütlenmesine ve geliştirilmesine önem vermeliyiz. Her ne kadar halk temel mücadele biçimi, proletarya ve Marksist-Leninist öncü tarafından muzaffer bir şekilde yönlendirilen halkın silahlı mücadelesi olmadan faşizmin ve sömürü sisteminin ve bugünkü bağımlılığın son köklerini yıkıp yokedemeyeceksede, diktatörlüğe karşı mücadelede hiç bir mücadele biçimi atlanmamalıdır.

5. Halkın birliğini, Halk Cephesinin temel örgütlerini her seviyede ve mümkün olan her kesimde daha büyük enerjiyle teşvik ederek ve geliştirerek, somutlamalıyız. Halkın birliği kendi temellerinden kurulmalıdır. Kitle örgütlemesinin doğal biçimlerine öncelik verilmeli ancak, kendi hallerine bırakıldıklarında, bugünkü şartlarda bunların kitleleri devrimci bir tarzda seferber etme anlamında çok sınırlı olduğu kavranmalıdır. Parti, kitlelerin doğal örgütlerinin gelişmesini teşvik ederken, bunların arasında en ileri unsurlardan kurulmuş değişik ölçülerde gizli örgütler kurdu. Halk Cephesi komiteleri, Direniş komiteleri, eğitimde anti-faşist komiteler vb., bugüne kadar böyle kuruldu. Doğal örgütlerin eylemleri en ileri unsurlardan oluşan bu komiteler tarafından tamamlanmaktadır.

6. İşçi sınıfı ve yoksul köylüler arasındaki çalışmaya öncelik verilmelidir. Büyük sanayi ve madenlerdeki proletarya içindeki çalışmanın özel önemi vardır. Parti bu önemli yönelimi, her seviyede, planlamalı ve düzenli olarak denetlemelidir.

7. Diğer anti-faşist siyasi güçlerle, geniş kitlelerin diktatörlüğü ezme mücadelesinin örgütlenmesi, teşvik edilmesi ve geliştirilmesi temelinde mümkün olan bütün ittifaklar ve anlaşmalar gerçekleşmelidir. Bu ittifakların içeriği Halk Cephesinin Asgari Programınca belirlenecektir ve bu güçlerin kabul edecekleri perspektif birliğin derecesi ve anti-faşist mücadelenin pratiğinde gelişecek devrimci önem tarafından belirlenecektir. Parti bu siyasi ittifakları halkımızın diktatörlüğü devirme mücadelesini, birliğini ve örgütlenmesini geliştirmesine hizmet edecek tarzda, her düzeyde teşvik etmek için en büyük çabayı göstermelidir.

8. Partinin kitleler içinde inşası ve gelişmesi hızlandırılmalıdır. Halkımızın kurtuluş mücadelesine kesintiye uğramayacak tarzda doğru olarak önderlik etmek için kitlelerle yakından bağlı, Marksizm-Leninizmle silahlanmış ve sürekli olarak eleştiri ve özeleştiri uygulayan sağlam ve disiplinli bir Parti kurmalıyız. Partinin sistemli planlama ve denetim yoluyla, daha büyük ve daha hızlı gelişmesini sağlamak için, üye kaydetmede, her düzeyde önderlik organlarının (hücreyi önderliğin temel örgütü olarak) düzenli işlemesinde ve devrimci proleter kadroların oluşumunda uyanık olmalıyız. Zararlı inceleme ve çalışma tarzı ve pratiğinin belli sürelerle eleştiri ve özeleştiriyi birleştiren toparlamalar ve, düzeltmek için somut önlemlerin pratikte kararlılıkla uygulandığı, tecrübenin sistemleştirilmesi ve sentezi yoluyla üstesinden gelmeliyiz. Bütün parti örgütlerini,her düzeyde, mücadeleye öncülük eden gerçek örgütler haline getirmeliyiz. Partinin siyasi çizgisinin rehberliğindeki ve kitleleri devrimci bir tarzda seferber eden eylemleri teşvik etmeye öncelik vermeliyiz.

9. Partinin proleter bileşimini, onu önce işçi sınıfı içinde geliştirerek düzeltmeliyiz. Partimizi, ideolojisinde ve siyasetinde de aynı zamanda bileşiminde ve proleter şevkinde proleter bir parti haline getirmeliyiz.

10. Proletaryanın enternasyonalist görevlerini geliştirelim:

– Uluslararası Marksist—Leninist hareketin birliğini ve Marksist-Leninist partilerin gelişmesini ve kuvvetlenmesini teşvik etmeliyiz. Ulusal bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm için ortak mücadelede proletarya, halklar ve bunların Marksist-Leninist öncüleri arasında uluslararası dayanışmayı büyük ölçüde geliştirmeliyiz. Şili İhtilalci Komünist Partisi halkımızın anti-faşist ve anti-emperyalist mücadelesine verilen dayanışma ve destek için Marksist-Leninistlere ve dünya halklarının ilerici kesimlerine açıkça şükranlarını bildirir.

- Kendi tecrübemizi ileri sürerek modern revizyonizme ve bunun çeşitlerine karşı mücadeleyi teşvik etmeliyiz. Şili devrimci proletaryasının, Şili'de Sovyet sosyal-emperyalizmine bağımlı bir bürokratik devlet kapitalizmi rejimini yerleştirmeyi amaçlayan Halk Birliği hükümeti sırasında, revizyonistler tarafından geliştirilen tecrübenin iflası üzerine çıkardığı sonuçların-Marksizm-Leninizm ışığının- yayılmasının, doğru düşüncelerin kabul edilmesinde büyük önemi vardır.

- Dünya halklarının, devrimin ve sosyalizmin baş düşmanları iki emperyalist süper devlete (ABD ve SSCB) karşı savaşmada, proletaryanın ve Marksist-Leninist partilerin önderliği altında proletaryanın ve halkların geniş bir dünya cephesinde uluslararası birliğini ilerletmeliyiz. Birine karşı mücadelede diğerine bel bağlamadan ne de devrimci mücadeleye yararı olduğunda ikisi arasındaki çelişmelerden yararlanmayı ihmal etmeden iki süper devlete karşı mücadeleye, gerektiğinde darbeleri hakim olan güce karşı yoğunlaştırarak, özel önem vermeliyiz. Bundan başka her ülkede emperyalizme ve yerli gericilere karşı kalıcı ve başarılı mücadelede aynı zamanda, revizyonizme karşı savaşmanın kaçınılmazlığını tesbit eden Leninist tezi yükseklerde tutmalıyız.

- Sekiz Latin Amerika Marksist-Leninist Partisinin Kasım 1976 Tiran toplantılarının kararlarını kuvvetle yayınlayan aynı partilerin Ortak Bildirisini geniş ölçüde yaymalıyız.

YAŞASIN ULUSLARARASI MARKSİST-LENİNİST HAREKETİN BİRLİĞİ !

YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ !

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM !

SİLAHLI HALK ASLA EZİLEMEZ !

ŞİLİ İHTİLALCİ KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ
ŞİLİ İHTİLALCİ KOMÜNİST PARTİSİ
İKİNCİ ULUSAL KONFERANSI
29 MAYIS 1977

- ÇAĞRI -

ZAMLARA HAYIR!
PAHALILIĞI, İŞSİZLIĞI, FAŞIZMI PROTESTO MİTİNGİNE KATIL!

TARİH: 23 Ekim 1977 Pazar
YER : Saraçhane - İst.
SAAT : 14.00

TERTİP KOMİTESİ

Şili İhtilalci Komünist Partisi Merkez Komitesi Bildirisi–Santiago, NİSAN 1977

Bildirinin, "Yankiler Şili'deki çıkarlarını güvence altına alacak yeni birini arıyor" altbaşlığı altındaki bazı paragraflarında şu görüşlere yer veriliyor:

Kendi iç bunalımının pençesinde çırpınan ve Rus sosya-emperyalizminin dünya hakimiyeti için gitgide, artan vahşi rekabetiyle karşı karşıya kalan Yanki emperyalizmi Şili de, uluslararası çapta daha az kınanmış ve daha az yıpranmış bir aracıyı elinin altında bulundurmak istiyor. Amerikan hükümetinin, Pinochet rejimi gibi müttefiklerinin güvensizliğine yol açan ve bir yandan da uluslarası siyaset alanında Sovyet sosyal-emperyalizminin eline mükemmel bir koz veren bir hükümeti desteklemesinin yol açtığı ciddi sorunların farkında olması gerekir.

"Üstelik, Pinochet gibi rejimlerin uzun vadede daha çok gerilime yol açtığını ve çok daha şiddetli bir sınıf mücadelesi patlaması doğurduğunu emperyalizm bilmektedir. Batista, Franco ve Salazar tecrübeleri bunun tipik örnekleridir."

Bildiride daha sonra şunlar ifade ediliyor:

"Bunalım, dünya hakimiyeti mücadelesi ve devrimci kurtuluş hareketinin gelişmesi, ABD emperyalizmini son kozunu oynayarak kıtayı faşistleştirmeye zorluyor. Bu olgu, ABD'yi hangi grubun yönettiğinden bağımsızdır.

"Kuzey Amerika demokratları, faşist askeri cuntanın halkımız için gerçek bir demokratik adım teşkil edecek şekilde yıkılmasını desteklemiyorlar. Daha önce de söylediğimiz gibi, onlar baskı sistemini ayakta tutacak bir değişiklik istiyorlar. Ve Freizm bu rolü oynamak için biçilmiş kaftandır. Rus sosyal emperyalistleri halkımızın gerçek kurtuluşunu desteklemiyorlar, tam tersine Yankilerin yerine geçmek istiyorlar ve bu amaçla Corvalan revizyonist kliğini kullanıyorlar.

"Bütün bu nedenlerle halkımız, her ne kadar bu gelişmelerden yararlanmak zorundaysa da, faşist askeri cuntadan kurtuluşu için ABD emperyalizminin ajanlarına güvenemeyeceği gibi, Yanki emperyalizmi ile savaşmak için de Rus sosyal-emperyalizmine bel bağlayamaz.

"Şili revizyonistlerinin Rus sosyal-emperyalizminin ülkeye sızma çabalarının aracılığını yaptıklarını bilen Freizm, Corvolan kliğiyle gelecekteki bir ittifakı ya da ortak bir hükümet programını reddediyor. Ajanları Freistler ve revizyonistler olan ABD ve SSCB emperyalistleri arasındaki mücadelenin, faşist oligarşinin halen her ikisi üzerindeki baskısı gibi geçici bir durumda yokolmayacağı anlaşılıyor, bu mücadele ileride daha da keskinleşecektir.

"Ama gerçekte bu durum, bugün Yanki yanlısı ve Rus yanlısı klikler için geçici anlaşmaların şartlarını yaratabilir.

"Uzun vadeli bir anlaşma bu nedenle reddedilmelidir. Revizyonist klik, edebiyyen Freizmin emrinde olmayı kabul ettikçe, Freizm de oligarşiye karşı mücadelede müttefiki olması için revizyonist kliğe fırsat tanıyacaktır.

"Uzun bir teslimiyet tarihi olan Corvalan revizyonist kliği halkımızı bir kez daha çıkarlarına aykırı bir sonuca, baskı sistemini gericiliğinin ve sosyal-emperyalizmin elinde sapasağlam bırakan karşı devrimci bir sonuca götürmek istiyor. Faşizmin rezil kervanına koşulmaktan gayrı çıkar yol olmadığına halkımızı inandırmak istiyor, ve bu yüzden de kitleler arasında barış ve bozgunculuğun övgüsünü yapıyor.

"Partimiz geçmişte halkın, revizyonizmi sosyalizm diye yutturmaya çalıştığı bürokrat devlet kapitalizmine kanmaması için nasıl kararlı davrandıysa, bugün de anti-faşist ve anti-emperyalist mücadelenin ön saflarında yeralmakta ve Freistlerle revizyonistlerin yeni aldatmacalarına karşı çıkmaktadır. Partimiz faşist darbeyi çok önceden görmüş, devrimci halk seferberliği yoluyla demokratik güçleri birleştirmek ve darbeyi önlemek için yapılması gerekenleri ve asgari programı önermişti. 'Halk silahlanınca asla yenilmez' demiştik ve ileride de demeye devam edeceğiz ve bunu mutlaka gerçekleştireceğiz."

Bildiri şu sözlerle sona eriyor:

"HALKIMIZ FAŞİSTLERLE HESAPLAŞMALIDIR"



ŞİLİ HALKININ DİRENİŞİ ZAFERE ULAŞACAKTIR

ŞİKP 2. Ulusal konferansı basın bildirisi

Şili İhtilalci Komünist Partisi Merkez Komitesi tarafından Şili'de bilinmeyen bir yerde toplanan Partinin İkinci Ulusal Konferansı 29 Mayıs 1977'de başarıyla sonuçlandı. Bugünkü ulusal durum ve dünya durumu üzerine önemli kararlar tartışıldı ve kabul edildi. Bundan başka Şili halkının faşist Amerikancı diktatörlüğü devirmek ve gericilerin ve emperyalistlerin Şili'yi tabi kılmak için kullandıkları, baskı, sömürü ve bağımlılık rejimini nihai olarak ezmek üzere gelişen mücadelesini daha üst bir düzeye çıkarmak için önemli önlemler ve yönelimler tesbit edildi.

Aşırı gericilerin ve Amerikan emperyalistlerinin halkımıza karşı vahşi bir diktatörlüğü başıboş bıraktığı şartlarda Şili İhtilalci Komünist Partisi İkinci Ulusal Konferansının toplanması, sürdürülmesi ve başarıyla sonuçlanması Şili proletaryasının kurtuluşa giden yolu açmak için verdiği kavgada bir zaferdir. Bu aynı zamanda, faşistlerin Şili proletaryası ve halkını terör ve açlık rejimleriyle ezme çabalarına ağır bir darbedir. Bu kan dökücü baskı sisteminin varlığına rağmen Partimiz gün be gün güçlenerek ihtilalci şevkini gösterdi. Önemli mücadelelere önderlik ederek ve bunların ateşinde gelişerek kitlelerle daha vakından bağ kurdu.

İkinci Ulusal Konferansın başarıyla sonuçlanması aynı zamanda, revizyonist kliğin halkımızın diktatörlüğü devirmek ve emperyalizmle savaşmak için verdiği mücadeleyi kırma ve durdurma çabaları için ciddi bir yenilgi oluşturdu. Onların anti-faşist direniş hareketini, silah bırakma ve Freism tarafından ortaya atılan, Pinochet'i yerinden alma ama bugünkü baskıcı sömürü ve sosyal bağımlılık sistemini el sürmeden bırakmada ifadesini bulan "değiştirme" yoluna sürükleme niyetleri reddedilmeli ve halkın devrimci mücadelesi ile süpürülüp atılmalıdır. Anti-faşist asgari program etrafında ve proletaryanın önderliği altında birleşen Şili halkı gün be gün ilerlemekte, bütün mücadele güçlerini diktatörlüğe karşı yöneltmektedir. Sonunda, ellerinde kendi silahları, baskı, sömürü ve Amerikan emperyalizmine ve yerli gericiliğe bağımlılık sistemini tamamıyla, yıkmayı başaracaklardır.

Sonuç olarak, Partinin Merkez Komitesi tarafından ortaya konan doğru çizgi etrafında gösterdiği siyasi, ideolojik ve örgütsel çelikten birliği yükseklerde tutmalıyız. İkinci Ulusal Konferans Parti'nin bütün cephelerde daha da güçlenmesi için önlemler kabul etti. Toplantı eylül 1973'de faşizmin katlettiği sevgili ve unutulmayan yoldaşımız Guillermo Arevalo'ya sıcak ve derin devrimci saygısıyla son buldu.

YAŞASIN ŞİLİ PROLETARYASI VE HALKI!

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM!

YAŞASIN ŞİLİ İHTİLALCİ KOMÜNİST PARTİSİ İKİNCİ ULUSAL KONFERANSI!

ŞİLİ İHTİLALCİ KOMÜNİST PARTİSİ
ULUSAL PROPAGANDA KOMİSYONU

Alman emperyalist burjuvazisi marksist-leninist örgütleri kapatamaz

İşçi sınıfının, ezilen halkların ve milletlerin bütün dünyada hızla gelişen mücadelesi emperyalistlerin ve bütün gericilerin yüreğine derin bir korku salmaktadır. Marksist-Leninist ideoloji ile silahlanmış parti ve hareketlerin bütün burjuva düşünceleri revizyonizmi çökerterek halk hareketlerine önderlik ediyor olmaları emperyalistlerin ve gericilerin korku ve telaşını daha da arttırmaktadır. Onlar gelişen devrim fırtınasından kurtulma hesaplarıyla Marksizm-Leninizme azgınca saldırmakta, baskı ve yasaklamalara başvurmaktadırlar. Bunun son örneklerinden birisi Alman faşistleridir. Alman Hristiyan Demokrat Partisi (CDU) Merkez Yönetimi idare ettikleri bütün bölgelerde, revizyonist parti DKP hariç, Marksist-Leninist parti ve örgütlerin, KPD(M-L), KBW, KPD'nin kapatılması için Alman Yüksek Mahkemesine ve bu mahkemenin Anayasa Yüksek Kurulu'na başvurmuş, böylelikle Alman emperyalist burjuvazisinin arzularını dile getirmiştir. Genişleme ve yayılma hırsıyla dolu Alman emperyalist burjuvazisi işçi sınıfının gelişen mücadelesinden derin bir korkuya kapılıyor olduğundan Marksizm-Leninizmi yasaklamaya marksist-leninist örgütleri kapatmaya çalışıyor. Ve onlar umutsuzca böyle bir yola başvururlarken son derece dikkatliydiler. Gerçekte kimin kandileri için kendileri kimin ise kendilerinden yana olduğuna göre hesap yapıyorlar. Onlar Marksizme azgınca saldırırkan revizyonizmi korumaya özen göstermektedirler. Çünkü revizyonist sahte "komünist" partilerin komünizmle uzaktan yakından hiçbir ilgisi yoktur. Revizyonist partiler ya kendi ülkelerinin burjuvazisinin sadık bir uşağı ya da sosyal-emperyalizmin işbirlikçisidir ve her ikisi de azgın bir komünizm düşmanıdır. Alman emperyalist burjuvazisi işçi sınıfına karşı Marksizm-Leninizme karşı savaşta onlara ihtiyacı olduğunu görmektedir. Yığınların devrime ve sosyalizme olan umutlarını yozlaştırmak, zararsızlaştırmak için revizyonizmi korumakta gözetmektedir. Bu gerçek hala modern revizyonizmin karşı-devrimci bir burjuva akım olduğunu kabul etmek istemeyen, onları kötü sosyalistler gören ortayolcular için öğretici olmalıdır. Modern revizyonizm hakkında küçük bir şüphenin bile insanı kimin yanına götüreceğini görmelidirler.

Alman emperyalist burjuvazisinin Marksist-Leninist örgütleri kapatma ve ileride muhtemel diğer hesapları daha baştan boşa çıkmaya mahkumdur. Alman işçi sınıfı demokratik haklarını, legal parti hakkını burjuvazinin bahşisiyle kazanmadı. Yüzyılı aşkın uzun ve çetin bir devrimci mücadelenin ürünü olarak, burjuvaziye rağmen elde etti. Alman burjuvazisinin geçmişte de başvurduğu böylesi baskı ve yasakları her defasında paramparça etti. Ve bütün dünya proletaryası için şanlı, ışık tutucu bir miras yarattı. Almanya'daki legal hakların sahibi burjuvazi değil bizzatihi işçi sınıfıdır. Alman burjuvazisinin Marksizm-Leninizmi yasaklama isteğinin karşısına işçi sınıfının uzun şanlı mücadele tarihi ve haklarını koruma kararlılığı dikilmektedir.

Marksizm-Leninizm gücünü milyonlarca ezilen yığından, halk kitlelerinden, yaşayan tek gerçek ve biricik bilimsel öğreti olmasından alır. Varlığı burjuvazinin yasaklarının olup olmamasına kurallarının şu veya bu olmasına hiç bağlı değildir. O her şart altında ezilen yığınların yolunu aydınlatır, baskı ve sömürüden kurtulma yolunu gösterir. Hiç bir güç hiç bir baskı ve tedbir de bunu önleyemez. Emperyalistlerin ve bütün gericilerin hiç bir geleceği yoktur. Alman emperyalist burjuvazisini azgınlaştıran sebep de budur. Ancak onun girişeceği her tedbir ölümünü, çöküşünü hızlandırmaktan başka sonuç vermeyecektir. Liebkneht'lerin, Bebel'lerin, mirası üzerinde yükselen Alman işçi sınıfı ve Marksist-Leninist hareketi, burjuvazinin bu ve gelecekteki muhtemel bütün hesaplarını yasaklarını bozacak devrim ve sosyalizm davasını başarıyla ilerletecektir. Türkiye işçi sınıfı ve halkı Alman burjuvazisinin bu baskı ve yasaklamalarını nefretle protesto ederken, Alman işçi sınıfının ve Marksist-Leninistlerinin mücadelesini yürekten desteklemektedir ve her zaman onlarla omuz omuza olacaktır.